அத்தியாயம் 9

கட்டுப்படுத்த முடியாத போராட்டம் உலக - ஞானிகளின் சாட்சியங்கள்

எல்லாக் கணிப்பிலும் பொதுவான புத்திகூர்மை ஒரு புதிய காரணி - செனட்டர் இன்கல்ஸ் அவர்களின் கருத்துக்கள் - போதகர் லேமன் அபாட்டின் கருத்துக்கள் - பிஷப் நியூமேனின் (M.E.) கருத்துக்கள் - ஒரு பிரபலமான நீதிபதியின் கருத்துக்கள் - கர்னல் ராபர்ட் இங்கர்சா-ன் கருத்துக்கள் - தொழிலாளர் சட்டம் பற்றி மேதகு ஜே.எல். தாமஸ்-வென்டல் பி-ப்சின் கருத்து - சரித்திர ஆசிரியர் மேக்குலேயின் முன்னுரைத்தல் - மேதகு. சாவுன்சி டீப்யூவின் நம்பிக்கைகள் - பிஷப் ஓர்திங் டன் (பி.இ)யிடம் நேர்காணல் - டபள்யூ.ஜெ. பரேயனின் பதில் - ஆங்கிலேயர் ஒருவரின் கருத்து - சூழ்நிலையை குறித்ததான எட்வர்ட் பெல்லாமியின் கூற்று - போதகர் ஜெ.டி. மேக்லைனின் கருத்து - பேராசிரியர் கிரஹாமின் கண்ணோட்டம் - சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி ஒருவரின் கருத்துக்கள் - பிரஞ்சுக்காரரின் கருத்து சமுதாய பூசல்

“வானத்தின் சத்துவங்கள் (சபை மற்றும் சமூக அரசாங்கம்) அசைக்கப்படும்; அதலால் பூமியின் (சமுதாயத்தின்) மேல் வரும் ஆபத்துக்களுக்குப் பயந்து எதிர் பார்த்திருக்கிறதினால் மனுஷருடைய இருதயம் சோர்ந்துபோம்.” (லூக். 21:26)

எல்லா இடங்களிலும் உள்ள உலக ஞானிகள், ஒரு மிகப்பெரிய சமூக போராட்டம் வருகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அந்த போராட்டம் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒன்றாயிருக்கும் - அதை தவிர்ப்பதற்கு ஒன்றுமே செய்ய இயலாது. அவர்கள் அநேக பரிகாரங்களை கண்டுபிடித்தனர், ஆனால் இந்த பிணிக்கு தகுந்த மருந்தை கண்டுபிடிக்கவில்லை. எனவே

நம்பிக்கையை கைவிட்டு, பரிணாம ஆலோசனைகள் தான் சரியானதாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்தனர்; அதாவது "வ-மையானவைகளே பொருத்தமானவைகளானபடியால் அவைகள் தொடர்ந்து வாழும்படியான ஒரு சட்டதிட்டத்திற்குள் தான் எல்லா இயற்கை படைப்புகளும் இயங்குகின்றன, அதோடு வாழத் தகுதியில்லாத படியினால் வ-மையற்றவைகள் அழிக்கப்படுகின்றன." மேலும் தத்துவ ஞானிகளால் கூறப்படுவது: இப்பொழுது இருப்பவைகள் எல்லாம் இதற்கு முன் இருந்தவைகளே." அதாவது நமது நாகரீகம் என்பது கிரேக்க மற்றும் ரோம நாகரீக வளர்ச்சியின் மறு சுழற்சியே அன்றி வேறில்லை, ஆகவே அதேவிதமாக பாமர மக்கள் என்பதை பொருத்தவரை அவர்களும் விழுந்து நொறுங்குவார்கள். மேலும் செல்வமும் அரசாங்கமும் மறுபடியும் சிறுபான்மையானவரிடம் செல்லும், முந்தைய கிழக்கத்திய நாகரீகத்தைப் போல் பாமர மக்கள் சும்மா இருப்பார்கள்.

இதுவரை எதிர்ப்படாத ஒரு புது காரணியொன்று இந்த போராட்டத்தில் இருப்பதை பொதுவாகவே இவர்கள் கண்டுகொள்ள தவறிவிட்டனர். அதாவது உலகெங்கும் அதிலும் விசேஷமாக கிறிஸ்தவ தேசமெங்கும் பரவியிருக்கும் அறிவாகும். அநேக மக்கள் மறந்து போன ஒன்றாகிய இது - தேவ வார்த்தையி-ருந்து மெய்யான ஞானத்தை தேடுவதற்கு போதுமான அறிவுடையவர்களது கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. "யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும் (தானி 12:1-4) என்று எழுதப்பட்டிருப்பது இவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. அப்பொழுது அநேகர் இங்கும் அங்கும் ஓடி ஆராய்வார்கள் என்பது ஆச்சரியப்படும்படி நிறைவேறுவதைக் காண்பார்கள். மேலும் அறிவு பெருகியிருப்பதையும் அறிந்து கொள்வார்கள். மேலும் இவைகளோடு கூட தொடர்புடைய முன்கூறப்பட்ட மகா உபத்திரவம் என்பது சரித்திர சுழற்சியினுடைய ஒரு செயல் அல்ல, அல்லது செல்வாக்கு பெற்ற சிறுபான்மையினரிடம் பெரும்பான்மையானவர்கள் அடங்கி போதலும் அல்ல, ஆனால் புதிய சூழ்நிலையினால் சரித்திரத்தில் கொண்டுவரப்பட்டதொரு ஆச்சரியப்படும் விதமான தலைகீழ்மாற்றம். அதே தீர்க்கதரிசி

இதோடு கூட சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு கூற்றில், "மிகாயேல் (கிறிஸ்து) அக்காலத்திலே எழும்புவார்," அவர் தமது மகிமையான வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக்கொள்வார் என்று கூறுகிறார். இதனோடு கூட இசைந்து போகக்கூடிய கருத்தின்படி வரப்போகிற மகாபெரிய உபத்திரவம் "இவ்வுலகத்தின் பிரபு" வாகிய சாத்தானின் கீழிருக்கும் சுயநலத்தின் ஆட்சியை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவரும், அதோடு இம்மானுயேலரின் ஆசீர்வாதமான அரசாட்சியையும் ஏற்படுத்தும். ஆனால் தாங்கள் கண்டவைகளைக் குறித்து உலக ஞானிகள் சிலர் கூறுவதையும் நாம் கேட்கலாம்!

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் நாடாளுமன்ற முன்னாள் உறுப்பினரும், பெரும் பணக்காரரரும், சம்பிரதாய உணர்வுகள் அதிகம் கொண்டவருமான மேதகு ஜெ.ஜெ.இன்கல்ஸ் என்பவர், செல்வத்துக்கான போராட்டமும் அதன் நிமித்தம் கீழ்மட்ட வகுப்பினர் நசுக்கப்படுதலையும் குறித்து ஒரு பாரபட்சமற்ற விரிவான கருத்தை, பத்திரிக்கைக்கு அனுப்பினர். அதில் உள்ளவைகளின் சாராம்சத்தை நாம் இங்கே கொடுக்கிறோம். விழிப்புணர்வுள்ள அரசியல்வாதிகளும் கூட இந்த ஒரு பயங்கரப் பிணியை சுகமாக்கி, பாதிக்கப்பட்டவர்களை மீட்க எந்த ஒரு மாற்று வழியையும் காணமுடியாததொரு கஷ்டத்தை பார்த்தார்கள் என்பதை இது காண்பிக்கிறது.

செனட்டர் இன்கல்ஸ் எழுதியதாவது: "சுதந்திரம் என்பது அதன் பெயரைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமான ஒன்று. தனது உணவு, உடை, உறைவிடத்துக்கு பிறருடைய தயவை சார்ந்துவாழும் எந்த ஒரு மனிதனும் இவ்வுலகில் சுதந்திரமானவன் அல்ல என்பதே அந்த வார்த்தைக்கான முழுஅர்த்தம். தன்னுடைய மற்றும் தன் குடும்பத்தாருடைய அன்றாட உணவிற்கு தனது எஜமானர் அளிக்கும் கூ-யின் மேல் ஆதாரப்பட்டிருக்கும் எந்த மனிதனும் அல்லது தனது விருப்பங்களை கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கும் எந்த மனிதனும் சுதந்திரமானவன் அல்ல. ஒரு வேலைத்திட்டத்திற்கு அடங்கிப்போவதற்கும் பட்டினி

கிடப்பதற்கும் இடையிலானதொரு மாற்றுவழியே அடிமைத்தனம்.

“சுதந்திரம் என்பதை எந்த ஒரு விளக்கத்திற்கும் உட்படுத்தமுடியாது. வாழ்க்கை, சுதந்திரம் மற்றும் சந்தோஷத்தை அடைதல் என்பவை ஒவ்வொரு மனிதனுடைய விட்டுக்கொடுக்க முடியாத உரிமை. இதை கொடுப்பதாக அறிவிப்பதினால் எந்த மனிதனையும் சுதந்திரவாளியாக்கிவிட முடியாது. அதிகாரம் என்பது இலகுவான ஒன்றாக, மாறாத வரையில், சுதந்திரத்திற்கான உரிமை என்பதே வெறும் ஒரு கே-க்கூத்தும் மாயத்தோற்றமுமாய் இருக்கிறது. சட்டத்தின் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றி, வருவதற்கும் போவதற்கும் அனுமதியளிப்பது மட்டுமே சுதந்திரமாகிவிடாது. இதோடு கூட, இடைவிடாத அனுதின உழைப்பின் அவசியத்தி-ருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுவதற்கான தகுதியும் சந்தர்ப்பமும் மட்டுமே கொண்டு வரமுடியும். ஷேக்ஸ்பியரை பொருத்தமட்டில் வறுமையும் சுதந்திரமும் ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தாத ஜோடி. சுதந்திரமும் சார்ந்திருத்தலும் முரண்பாடானவைகள். காலங்களின் தோற்றமுதலே வறுமையை ஒழிப்பதென்பது கற்பனையாளர்களின் கனவும், மனித நேயமுடையவர்களின் நம்பிக்கையுமாய் இருந்து வருகிறது.

“அதிர்ஷ்டமான சந்தர்ப்பங்களின் சமமற்றதன்மையும், மனிதரிடையே செல்வமானது ஏற்றத்தாழ்வுடன் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டிருப்பதும் வெளிப்படையான அநீதியும் தத்துவ ஞானிகளின் கலக்கமுமாய் இருந்து வருகிறது. அரசியல் பொருளாதாரத்தினால் தீர்க்கமுடியாததொரு புரியாத புதிராக இது இருக்கிறது. அபரிமிதமாய் இருக்கும் பட்சத்தில் தேவையென்பது இருப்பதும், அளவுக்கு அதிகமான உணவு இருக்கும்போது பசி என்ற ஒன்று இருப்பதும் நாகரீக வளர்ச்சியின் முரண்பாடான ஒரு புதிராக இருக்கிறது. எப்படியெனில் ஆடம்பரமான முறையில் வீணாக்கும் அளவிற்கு மிதமிஞ்சிய நிலையில் ஒரு மனிதன் செல்வம் பெற்றிருப்பதும், அதே சமயம் உழைப்பதற்கு விருப்பமும் தகுதியும் பெற்றிருந்தும், தேவைகளின் நிமித்தம் மனம்புழுங்கி அழிந்து, கந்தையிலும், ரொட்டித் துணிக்கைகளிலும் மற்றொருவர்

இருப்பதும் அறிவுக்குப் புலப்படாத ஒரு சமுதாயத்தையே காட்டுகிறது. இது மனித உரிமையின் சாசனத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை தொடர்கிறவரையில் ‘பூஜ்ஜியத்துக்குள்’ எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கும் விதியானது வெளிப்படாது, மனிதனின் சகோதரத்துவம் என்பது வெறும் ஒரு சொல், நீதி என்பது ஒரு சூத்திரம், மற்றும் தெய்வீகச் சட்டம் என்பது புரியாத ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

“செல்வந்தர்களின் அகந்தையாக பகட்டின் நிமித்தம், ஏழைகளின் எரிச்சலான கோபமானது பேரரசுகளையே தூக்கியெறிந்திருக்கிறது. வறுமையில் இருப்போரின் துயர்போக்குவது என்பதே மனித மற்றும் தெய்வீக நிலையின் மையப்பொருளாக இருந்து வந்தது. இழிவான நிலையி-ருந்தவர்களது முறையீடுகள் சரித்திரத்தின் சுமையாக இருக்கிறது. யோபு ஒரு கோடீஸ்வரராக இருந்தார். அவரது பெயரால் ஏற்பட்ட நிகரற்ற உற்பத்தியானது ஒரு உவமையோ! அல்லது வாழ்க்கை வரலாறோ! அது ஒரு அறிவுபூர்வமான ஆர்வத்தை கொண்டிருக்கிறது, ஏனெனில் தற்போது நமக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கின்ற அதே பிரச்சினைகளே முற்பிதாவையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. திக்கற்றவனது கழுதையை எடுத்துக் கொள்பவரையும், விதவையின் காளையை எடுத்துக் கொள்பவரையும், வயல் வரப்புகளை அகற்றி, எளியவரின் வயல்களில் அறுத்து, திராட்சை தோட்டத்தில் பழங்களை சேகரிப்பவர்களையும், மலைகளின் சாரலுக்கும், குகைளின் தாபரத்துக்கும் நிர்வாணமாய் விடப்படும்படி எளியவரின் வஸ்திரங்களை அபகரிப்பவரையும் குறித்து இவர் ஒரு ஏழை பங்காளனைப் (பாப்பு-ஸ்ட்) (Populist) போன்று விவரிக்கின்றார்.

“எபிரேய தீர்க்கதரிசிகள் செல்வந்தருடைய ஆடம்பரம் மற்றும் கொள்ளையினால் கிடைக்கும் சாபத்தை அறிவித்தனர். மோசேயும் கூட கடனில் இருந்து தள்ளுபடி செய்தல், நிலங்களை மறுபடியும் பகிர்ந்தளித்தல் மற்றும் தனிப்பட்டவரின் சொத்துகளின் வரைமுறை ஆகியவற்றை குறித்த திட்டங்களை கூறியுள்ளார். பல

நூற்றாண்டுகளாக ரோம ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் 300 ஏக்கர் நிலம் சொந்தம் என்ற வரைமுறையும், நிலங்களை வாங்கும் விஷயத்திலும் அவர்களது விவசாய நிலத்தின் அளவைப் பொறுத்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய கால்நடைகள் மற்றும் அடிமைகளின் எண்ணிக்கையும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் யூதர்களுக்கு மோசேயின் மூலம் வல்லமையுள்ள தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட சட்டங்களோ மனிதனுடைய மாம்சீக பலவீனத்தினால் கடைப்பிடிக்க முடியாதவைகளாக -கர்கஸ், -ஸினியஸ் போன்றோரின் சட்டங்களைப் போல் செயலற்றதாய் இருந்தன.

“சீசருடைய காலத்தில் 2,000 அதிகாரமுடைய செல்வந்தர்கள் மெய்யாகவே ரோம போரரசை சொந்தமாக கொண்டிருந்தனர். அதோடு 100,000க்கும் அதிகமான குடும்பத்தலைவர்கள் பொது கருவூலத்தி-ருந்து தானமாய் பெற்று தாங்கப்பட்ட யாசகர்களாய் இருந்தனர். இந்த போராட்டம் அப்படியே 19ம் நூற்றாண்டு வரையிலும் கூட நீடித்தது. இன்றும் கூட எண்ணிலடங்காத பிணியாளிகளுக்கு பயனுள்ளவகையில் செயல்படுத்தக் கூடிய ஒரு மாற்றுவழி ஒன்றை கூறமுடியவில்லை: மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்தும் கூட நிதி மற்றும் அரசியல் பொருளாதாரத்தில் எந்த ஒரு ஆய்வும் நல்ல முடிவைக் கொண்டுவரவில்லை, மாறாக தனிப்பட்டவர் நாசத்தையும் தேசங்கள் பாழாகின்றதையுமே கொண்டு வந்தன.

“முடிவில் வெகுவான தேடலோடும், ராஜாக்களோடும், பேரரசுகளோடும், வாய்ப்புகளோடும் ஜாதி மற்றும் ஆட்சியாளரின் உரிமைகளோடும், பழங்கால அறியாமைகளோடும், மிகுந்த வ-மையோடு படுகுழியில் புதைக்கப்பட்ட சட்டங்களோடும், பட்டங்கள் மற்றும் பிரிவினரோடும், அநேக போராளிகள் ரத்தம் சிந்தி, முடிவில் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளான கொள்கையையும், அதோடு மக்களே மேலான சக்திகள் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டனர். ஏழை, கஷ்டப்படுவோர் மற்றும் உழைப்பாளிகளே ஆட்சியாளர்கள். அவர்களே சட்டங்களை உருவாக்கி நிறுவனங்களை

ஸ்தாபிக்கின்றனர். 14ம் லூயிஸ் சொல்கிறார்: ‘நானே அரசாங்கம்’ இங்கே கூ-ப்பணியாளர்கள், விவசாயிகள், கருமான், மீனவர் மற்று கைவினையாளர்கள் கூறுகின்றனர்: ‘நாங்களே அரசாங்கம்’ என்று. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனது தேசம், கல்வி, திறமை அல்லது ஒழுக்கம் எதுவாக இருப்பினும், வாழ்வின் பந்தயத்தில் ஓடும் எவருக்கும் சமபங்கு சந்தர்ப்பம் உண்டு. சட்டமானது நல்லதோ கெட்டதோ அது பெரும்பான்மையோரால் செயல்முறை படுத்தப்படும்.

“ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் குறைவான காலத்துக்கும் முன்பு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் சமூக நிலையானது சாதாரணமாக சமஉரிமை உடையதாய் இருந்தது. நமது முதலாவது புள்ளிவிவர கணக்கெடுப்பின் போது ஒரேஒரு கோடீஸ்வரனோ அல்லது பரம ஏழையோ அல்லது நாடோடியோ இருக்கவில்லை. முதல் முத-ல் ஒருகோடி டாலர் என்ற இலக்கைத் தாண்டிய முதல் அமெரிக்கன் ஆஸ்டர் 180 6 ஆண்டில் - இவர் சமீப காலத்தில் ஜெர்மனியி-ருந்து குடிபெயர்ந்த, இறைச்சி கடைக்காரர் ஒருவரின் மகன், இவரது செல்வச் செழிப்புக்கு மிருக தோல்களே ஆதாரமாக இருந்தது. இதற்கும் முன் 1799ல் தனது மறைவின்போது ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் வைத்திருந்ததே மிகப்பெரிய பண்ணை நிலமாகும்; இது சுமார் 650,000 டாலர் மதிப்பிடப்பட்டது.

“பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயிகளும் மீனவர்களுமாய் இருந்தனர், தங்களது உழைப்பில் திருப்தியுடன் வாழ்ந்திருந்தனர். ரயில்பாதை, விவசாய இயந்திரங்கள் மற்றும் நவீன விஞ்ஞான சாதனங்கள் போன்றவற்றின் அறிமுகத்தினால் நாடு முன்னேற்றம் அடைந்து உலகின் செல்வச்செழிப்பு மிக்க நாடாக ஆகிவிட்டது. நாட்டின் சாராசரி சொத்து மதிப்பீடு ஏறக்குறைய நூறு மில்-யன் டாலர்களுக்கு மேலாக இருக்கும், இதில் பாதிபாகம் 30,000 தனிமனிதன் மற்றும் நிறுவனங்களின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கிறது. உலகின் தனிப்பட்ட ஒருவரின் மிக அதிகபட்சமான செல்வம், அமெரிக்க ஐக்கியநாட்டில் கடந்த அரை நூற்றாண்டில்

சேர்ந்துவிட்டது.

"அதிலும் எங்களது பொருட்களின் வளம் பெரும்பாலும் யாராலும் நெருங்கி வரமுடியவில்லை; எங்களது நிலப்பரப்பில் 4ல் 1 பகுதிக்கும் குறைவாகவே பயிரிடப்படுகிறது. எங்களது சுரங்கங்கள் ஓபீர் மற்றும் பொட்டோசிக்கும் மேலான பொக்கிஷங்களை மறைத்து வைத்துள்ளன. நமது உற்பத்தியும் வர்த்தகமும் வளரும் நிலையில் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அதற்குள்ளாக செல்வச் செழிப்பு வந்துவிட்டது. இவை அரசர்களின் சபைகளிலும் ராஜாக்களின் அரண்மனைகளிலும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

"சமுதாயத்தின் சுமைகளும், பலன்களும் சமமற்றநிலையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுதல் போன்றவை சட்டம், நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தையே சார்ந்திருக்குமேயாகில், நமது முறைமைகள் போன்றவைகளை கடைப்பிடித்து சமநிலைப்படுத்துதலை கொண்டுவரவேண்டும். ஒருவேளை செல்வமானது நீதியற்ற சட்டத்தினாலும், ஏழ்மை என்பது சட்டங்களின் சுமையினால் வருமானால், அதற்குரிய பரிகாரம் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்றால் அது சுய - தண்டனையின் காயங்களாகும். நம்மிடையே பிரபுத்துவ முறையில்லை. அல்லது வாரிசு முறையோ அல்லது சாசனம் எழுதும் முறையோ இல்லை. அதோடு அனைவருக்கும் வெளிப்படையாக்கப்படாத வாய்ப்புகளும் இல்லை. நீதி, சமத்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் பொது நலநோக்கு இவையே தேசத்தின் அஸ்திபாரம். ஒவ்வொரு மனிதனின் கரத்திலும் ஓட்டுச்சீட்டு இருக்கிறது. பள்ளிகள் யாவருக்கும் கல்வியை அளிக்கிறது. பத்திரிக்கைகள் சுதந்திரமுடன் இருக்கின்றன. பேச்சும், சிந்தனையும், மனசாட்சியும் சங்கி-யிடப்படாமல் சுதந்திரமாய் இருக்கின்றன.

"ஆனால் சமுதாயக் கேடுகளுக்கு உலகளாவிய வாக்குரிமை உகந்த ஒரு மருந்தாக இல்லை. ஏழ்மை ஒழிக்கப்படவில்லை. செல்வமானது பேராசைக்காரின் கனவுகளுக்கும் மேலாக சேர்க்கப்பட்டு விட்டாலும், யோபு, சாலமோன் மற்றும் அகிஸின் காலத்தில் இருந்த அளவிற்கு அதிகமாகவே பகிர்ந்தளித்தல் என்பது சமமற்று இருக்கிறது. பழைய பிரச்னை தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதோடு அதன் நிலைமையும் கூட இன்னும் சிக்கலாகவும் கடுமையானதாகவும் மாறிவருகிறது. பெரும்பாலான அரசியல் அதிகாரங்கள் வெகு சிலரின் கரங்களில் குவிகிறது, தனிப்பட்ட ஒருவன் ஆச்சரியப்படும் அளவிற்கு செல்வத்தை அடைவதென்பது இராஜாக்களின் ஆட்சிகாலத்தை காட்டிலும் ஜனநாயகக் காலத்திலேயே அதிகம்.

"செல்வத்துக்கும் ஏழ்மைக்கும் இடையே உள்ள மாபெரும் பிளவானது நாளுக்கு நாள் இன்னும் விரிவாகிக்கொண்டே போகிறது. கூட்டணியான ஒன்றுக்கொன்று உதவுவதாய் நட்புடன் இருக்கவேண்டிய உழைப்பின் சக்தியும், முதலீடும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராக நன்கு பலப்படுத்தப்பட்ட படைகளைப் போல முற்றுகைக்கோ அல்லது போருக்கோ தயராகிறவர்களைப் போல் தோற்றமளிக்கின்றன. தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையிலான போரினால் கதவடைப்புகளும், வேலைநிறுத்தங்களும் சர்வசாதாரணமாகிவிட்டபடியினால் கோடிக்கணக்கான பணம் வருடந்தோறும் கூ-யிலும், பொருட்களின் நாசத்திலும், பயிர்களின் அழிவிலும் மற்றும் லாபத்தின் வீழ்ச்சியிலும் இழக்கப்படுகிறது.

"பரிபூரண சமுதாயம்" என்பது இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. பாலைவனத்து கானல் நீரைப்போல பரிபூரண சமுதாயம் என்பது கண்ணுக்கு தென்பட்டு மறைந்து விடுகிறது. மனித சுபாவம் மட்டும் எந்த ஒரு சூழ-லும் மாறாமல் இருக்கிறது.

"நாகரீக வளர்ச்சியின் நிமித்தம் பெரும்பான்மையோரின் நிலைமை அளவிடமுடியாத அளவிற்கு மேம்பட்டுவிட்டது. மிகவும் பரம ஏழையான குடிமகன் இன்று சௌகரியம் மற்றும் வசதிகளின் சந்தோஷத்தை பெற்றிருக்கிறான். இதை ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு

முன் மன்னர்களால் கூட தங்களது செல்வத்தினால் பெறமுடியாமல் இருந்தது. பெரும்பான்மையோரின் நிலைமை முன்னேறுவதால், அவர்கள் அதிருப்தியும் சகிக்க முடியாத குணமும் பெருகுவதை காண்கின்றனர் என்பதை டி-ட்டோகு- (De Togueville) கூர்ந்து கவனித்தார். மனநிறைவு கொள்ளுவதையும் விட அதிவேகமாய் தேவைகளும், விருப்பங்களும் பெருகிவிட்டன. கல்வி, தினசரி செய்தித்தாள்கள், பிரயாணம், நூலகங்கள், பூங்காக்கள், காட்சிக் கூடங்கள், கடைகள் யாவும் பணிபுரியும் ஆண், பெண் இருவரின் வேலை வாய்ப்பை விரிவு படுத்திவிட்டன. அவர்களது மகிழ்ச்சியை அதிகப்படுத்திவிட்டன. ஆடம்பரங்களும் செல்வத்தின் அனுகூலங்களும் அவர்களுக்கு பழக்கமாகி விட்டன. அரசியல் புத்திமதிகள் மனித சமத்துவத்தை அவர்களுக்கு கற்றுகொடுத்திருக்கிறது. அந்த வாக்குச்சீட்டின் சக்தியை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்திருக்கிறது. பொய் போதனையாளர்களோ, எல்லா செல்வமும் உழைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டது என்றும், தன்னால் தினசரி கூ-யாக கை உழைப்பினால் ஒருவன் சம்பாதிக்கக் கூடியதை காட்டிலும் அதிகம் பெற்றிருந்தால் அவன் ஒரு திருடன் என்றும், முதலீடு செய்பவன் ஒரு பகைவன் என்றும், கோடீஸ்வரன் என்பவன் மக்களின் எதிரி - இவன் நாடுகடத்தப்பட்டு, பார்த்த மாத்திரத்திலே சுடப்படவேண்டும் என்றும் மக்களை நம்பச்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

“தனிப்பட்டவரின் பெரும் செல்வம் என்பது மேம்பட்ட நாகரீக வளர்ச்சியி-ருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்று, உலகிலேயே மிகவும் செல்வச் செழிப்பான சமுதாயம், தனிமனிதனின் வருவாய் அதிகமாக இந்த காலத்தில் பெறுபவர்கள் இந்தியாவின் பழங்குடியினரே. இந்த சமுதாயத்தின் மொத்த சொத்துக்களின் மதிப்பு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டைக் காட்டிலும் 10 மடங்கு அதிகமாகும். இந்த சொத்துக்கள் பொதுவில் உள்ளன. சொத்துள்ள சமுதாயமாய் இருப்பது காட்டுமிராண்டித்தனத்தினால் இருக்கமுடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சமுதாய மற்றும்

பொருளாதார சமத்துவம் நெருங்குவதாலும், மூலதனத்தின் தலீயீடு இல்லாமல் உழைப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட சொத்துக்களினாலும், (இந்தியா மற்றும் சீனாவில் கூ- மிகவும் குறைவு) கூ-யாட்கள் பங்கப்படுத்தப் படுவதாலும் முன்னேற்றம் என்பது கூடாத காரியமாகிறது. ஆனால் இக்காலங்களில் அமெரிக்க நாட்டின் சொத்து அங்கு வாழ்பவரிடையே சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு, கணக்கெடுப்பின்படி ஒவ்வொருவரும் தலா 1000 டாலர்கள் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“இந்த நிலை தொடருமானால் முன்னேற்றம் தடைபடுவது நிச்சயம். ஆரம்பத்தி-ருந்தே சாதாரணமாக காணப்படும் இந்த நிலையே இருக்குமேயானால், நாம் ஒரு நிலையிலேயே இருந்து விட்டிருப்போம். அதிகப்படியான செல்வம் குவியும் போது இயற்கையில் ஒரு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்படும், அதோடு அதன் ஆற்றலும் கூட நாகரீக வளர்ச்சிக்கு சாதகமாய் மாறிவிடும். இயந்திரங்கள், நீராவியின் சக்தி, மின்சாரம் மற்றும் புவியீர்ப்பு சக்தி, ஆகியவை மனிதன் வாழ்வின் தேவைகளுக்காக கஷ்டப்பட்டு பாடுபடுவதி-ருந்து மனிதனுக்கு விலக்கு அளித்தன. இதனால் மனுக்குலம் நிலையாக நிற்கிறது அல்லது பின்நோக்கி போகிறது. இரயில்பாதை, தந்தி, படைகள், நகரங்கள், நூலகங்கள், தொல்பொருட் காட்சியகங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், ஆலயங்கள், மருத்துவமனைகள் ஆகிய எல்லா தொழிலகங்களும் மனித வாழ்வின் நிலையை உயர்த்தி அழகுடன் நிலைநிறுத்தி சீர்படுத்திவருகிறது என்பது - வெகுசிலரது கரத்தில் இருக்கும் செல்வத்திரட்சியினால் வந்ததே.

“செல்வம் ஓரிடத்தில் திரண்டு நிற்பதை நாம் கட்டுப்படுத்த விரும்பினாலும், இதை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் எதையும் சமூகம் கொண்டிருக்கவில்லை. சிந்தனையை வெல்லமுடியாது. மனிதரிடையே காணப்படும் பேதங்கள் என்பது மாம்சத்திற்குரியவைகளாயும் அடிப்படையானதாகவும் இருக்கிறது. அவைகள் மாபெரும் அதிகாரங்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை, மகா சபைகளால் அவைகளை ரத்து செய்ய முடியாது. பெரும்பான்மைக்கும்

மூளைக்கும் இடையேயான போட்டியில் எப்பொழுதும் மூளையே வெல்லும்.

"சமுதாய சீர்கேடு அபாயகரமானதும் சவக்குழியுமாய் இருக்கிறது, ஆனால் அந்தநோய் மருத்துவர்களையும் மருந்துகளையும் காட்டிலும் அவ்வளவு பயங்கரமானதாக இல்லை. அரசியல் மருத்துவம் தங்களுடைய மூ-கைகளாலும், பிளாஸ்திரியினாலும், மருந்துகளினாலும் அதன் அறிகுறிகளுக்கே வைத்தியம் செய்கின்றன. சுலபமான வெள்ளி நாணய உற்பத்தி, தனிமனித வருமானத்தில் முன்னேற்றம், குடிபெயற்சியில் கட்டுப்பாடுகள், ஆஸ்திரே-ய வாக்குச்சீட்டு, அதோடு முறையான வாக்கெடுப்பு ஆகியவை முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். ஆனால் அவை யாவுமே அமெரிக்க நாட்டின் பெருவாரியான கூ-த் தொழிலாளர்களின் சீரான நிலைமையை கொஞ்சமும் பாதிக்காமல் நிறைவேற்றப்பட்டன. அறியாமையில் இருக்கும் ஏழைகளை தவறாக ஓட்டளிப்பதற்கு ஆளாக்குவதை விட, அவர்களது பொருளாதாரத்தையும் புத்திகூர்மையையும் மேம்படுத்தி அதற்குப்பின் அவர்களை ஓட்டளிக்க தகுதிபடுத்துவது நலமாக இருக்கும். ஒரு வகுப்பினர் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் சதிகாரர்களாவிடுகின்றனர். அதோடு கல்வி, செல்வம் மற்றும் தங்களை சார்ந்துள்ளவர்களின் மீதான மன திருப்தி ஆகியவைகளினாலேயே இலவச நிறுவனங்கள் பாதுகாக்கப்பட முடியும்."

"உண்மைகளைப்பற்றிய ஒரு அறிக்கை இங்கிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான பரிகாரத்தின் அறிக்கை எங்கே? அப்படிப்பட்ட எதுவுமே இல்லை. ஆனாலும் கூட கவனத்தை ஈர்க்கும்படியாய் அவர் கூறும் காரணங்களினால் ஆசிரியர் மனதிரக்கம் கொள்ளவில்லை; அதைக்காட்டிலும் தவிர்க்க முடியாததாய் அவருக்கு தோன்றுகிறவைகளுக்கு தப்பிக்கும் மார்க்கத்தை நோக்கி, பிறர் கவனத்தை கவர்வதையே அவர் விரும்புகிறார். எனவே அதன் மூலம் எல்லா மனிதரும் மனித தன்மைக்கு தகுதியடைவார்கள். திரு. இன்கல்சை பொருத்தமட்டில் அமெரிக்க நாட்டின் பாராளுமன்றத்தில்

இவர் ஆற்றிய உரைகளில் ஒன்றின் சாராம்சம் இதற்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. அவர் கூறியதாவது :

"அச்சுறுத்தக்கூடிய புரட்சியின் விளிம்பில் நாம் நிற்கிறோம் என்ற உண்மையை நாம் மறுக்க இயலாது. பழைய காரியங்கள் யாவும் கடந்து போய்விட்டன. அச்சத்துக்குரிய போட்டியின் ஏதோ ஒரு பக்கத்தில் மக்கள் தங்களை ஈடுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு புறத்தில் முதலீடானது, அச்சுறுத்தும் தோற்றத்தோடு விசேஷித்த சலுகையின் பாதாளத்துக்குள் போகிறது. தொடர்ச்சியான வெற்றியினால் கர்வப்படுகிறது. பிற்போக்கான விட்டுக்கொடுக்க முடியாத பழமை கோட்பாடுகள், புதிய சலுகைகளைக் கேட்டு உள்நாட்டு வரி மற்றும் வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தினால் வளம் பெற்று தனது தங்க நாணய முறையை சரிசெய்யப் போராடுகிறது. மறுபக்கத்தில் வேலை கேட்கும் உழைப்பாளிகள், உள்நாட்டு தொழில்களை மேம்படுத்த போராடுதல், இயற்கையின் சக்திகளுடன் போராட்டம் மற்றும் வனாந்திரத்தை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவை. உழைப்பாளி பட்டினியுடன் துக்கமாய் பட்டணத்தில் இருக்கிறான். செல்வந்தர் இன்னும் செல்வம் பெறுவதும், வறியவர் இன்னும் வறியவராவதுமான இந்த முறைமையை எடுத்தெறிய மிகவும் மன உறுதியுடன் தீர்மானிக்கிறான். பேராசைக்காரரின் கனவுகளுக்கும் அதிகமான சொத்துக்களை ஒரு வான்டர்பில்ட் (Vanderbilt) மற்றும் ஒரு கவுல்டுக்கும் (Gould) கொடுக்கும் ஒரு முறைமையானது, ஏழைகளை பாதாளத்தைத் தவிர வேறு ஒரு அடைக்கலமோ தப்பிக்கும் வழியோ இராமல் வறுமையில் தள்ளுகிறது. நீதிகேட்டு வருவோர் பாரபட்சத்தையும், வெறுத்து ஒதுக்குதலையும் சந்திக்கவேண்டி வருகிறது. வேலை கேட்டு அலையும் கூ-க்காரர் பிச்சைக்காரர்களைப் போல நடத்தப்படுகிறார்கள்."

ஆகவே தான் எந்த ஒரு நம்பிக்கையையும் காண இயலவில்லை என்று திட்டவட்டமாய் கூறுகிறார். 'சுயநலம்' என்ற பயங்கரமான பிணிக்கு மருந்து எதுவும் தனக்கு தெரியவில்லை என்கிறார்.

இந்நிலையைப் பற்றி போதகர். டாக்டர். லேமேன் அபாட்

-ட்ரரி டைஜட் என்ற பத்திரிக்கையின் பழைய பதிப்பு ஒன்றில் டாக்டர். அபாட் அவர்களின் மூலதனத்திற்கும் உழைப்புக்கும் உள்ள உறவு முறை என்பது குறித்த கருத்தின் சுருக்கத்தை கீழ்க்கண்டவாறு காணலாம். இவர் மிகவும் புகழ்பெற்ற பேச்சாளர், எழுத்தாளர் மற்றும் தியோடர் ரூஸ்வெல்ட் அவர்களுடன் உடன் - பணியாளருமாய் இருந்தவர்.

“கூ- முறை என்பது அடிமைத்தனம் அல்லது பிரபுத்துவ முறையை காட்டிலும் மேலானதா என்ற கேள்விக்கு உறுதியானதொரு பதிலை கூறி ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவருகிறார். மேலும் தற்போதைய தொழில் முறைமைகளுக்கு எதிராக முடிவான அல்லது உண்மையான காரியங்களை தெளிவாக்குகிறார். (1) இது உழைப்பதற்கு தயாராக இருக்கும் யாவருக்கும் நிலையான மற்றும் நிரந்தரமான வேலைவாய்ப்பை அளிக்கவில்லை. (2) மேலும் அதன் கீழாக பணிபுரியும் யாவருக்கும் அவர்களது வாழ்க்கைக்கு போதுமான கூ-யை கொடுக்க தவறுகிறது. (3) அது தனக்குத்தானே போதுமான கல்வித்தரத்தை கொண்டிராதபடியால் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான காரியங்களுக்கு போதுமான நேரத்தை ஒதுக்கத் தவறுகிறது. (4) தற்போதைய நிலைமையின் கீழ் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் தூய, நல்ல குடும்பங்கள் இருப்பதே இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. டாக்டர். அபாட், இயேசு கிறிஸ்துவின் கற்பனைகளும் மிகச்சிறந்த அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் ஒத்துப்போகின்றன என்று நம்புகிறார். ஆண், பெண் மற்றும் குழந்தைகளை கசக்கி பிழிந்து ம-வான பொருட்களை தயாரிப்பது என்பது அழிவுக்கான காரியம் என்று அறிவுறுத்துகின்றார். உழைப்பு என்பது ஒரு ‘வியாபாரப் பொருள்’ அல்ல என்று உரைக்கிறார். அதை கூறுகையில்:

“சமுதாயத்தை முதலாளி, தொழிலாளி என்ற இரு வகுப்பாக பிரிக்கின்ற முறைமையானது தற்கா-கமான ஒன்று என்று நான் நம்புகிறேன். மேலும், ‘பொருளாதார சுதந்திரத்தை’ நோக்கி குருட்டுத்தனமாய் போராடுவது என்பது நமது காலத்தினுடைய ஓய்வற்ற தொழில் முறையின் விளைவாகும். இதில் உபகரணங்களை

பயன்படுத்துகிறவர் உபகரணங்களின், சொந்தக்காரராகலாம், அப்போது மூலதனம் தொழிலாளியை உபயோகிக்காமல் தொழிலாளி மூலதனத்தை தற்கா-கமாய் உபயோகிக்கலாம். இப்போது அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்துகிற விதமாய் தொழில்களில் பணத்திற்கு மாறாக மனிததனே எல்லாவற்றையும் தன் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கலாம். ஆனால் உழைப்பு என்பது ஒரு சந்தைப்பொருள், மூலதனம் அதை ம-வான சந்தையில் வாங்கவேண்டும் என்பதே போதனை. அது தற்கா-கமாகக்கூட ஆரோக்கியமானதில்லை. அது பொருளாளதார ரீதியில் தவறானதாகவும் நீதிநெயிறின்படி அநீதியாகவும் இருக்கிறது.

“உழைப்பு என்றதொரு வியாபாரப் பொருளே கிடையாது; அப்படிப்பட்ட ஒன்று இல்லவேயில்லை. உழைப்பாளி ஒருவன் திங்கட்கிழமை காலையில் தொழிற்சாலைக்கு வரும்போது விற்பதற்கு அவனிடம் ஒன்றுமில்லை, அவன் வெறும் கையுடன் வருகிறான். அவன் தனது உழைப்பின் முயற்சியால் எதையோ ஒன்றை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு வந்திருக்கிறான், அது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பின்பு, விற்கப்படவேண்டும், அந்த விற்பனையில் அவனுக்கும் ஒரு பங்குண்டு, ஏனெனில் அதை உற்பத்தி செய்ய அவன் உதவியிருக்கிறான். ஆகவே உழைப்பு என்ற பொருள் விற்பதற்காக இல்லை. எனவே அது விற்கப்படுவதற்கு உழைப்பின் சந்தை என்ற ஒன்று இல்லை. திறந்தவெளியான சந்தை, பல்வேறு பட்ட பொருட்களோடு வியாபாரிகள் வருவதையும், பல்வேறுப்பட்ட கொள்முதலாளர்கள் வெவ்வேறு தேவைகளுடன் வருவதையும் எதிர்பார்க்கிறது. வாங்கவோ அல்லது வாங்காமல் போகவோ கொள்முதல் செய்பவர் பூரண சுதந்திரமுடையவர். அதே போல் விற்கவோ அல்லது விற்காமல் போகவோ வியாபாரியும் அங்கு பூரண சுதந்திரம் உடையவராக இருக்கிறார். உழைப்புக்கு என்று எந்த சந்தையும் இல்லை. உழைப்பாளிகள் தவறான எண்ணத்தினால் தங்களுடைய பட்டணங்களோடு மிகவும் உறுதியாய் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெளி உலகத்தை குறித்த அறிவு இல்லாமல், அதன் தேவைகளை அறியாமல், உள் நாட்டினை முக்கியமாக கருதி, தங்களுடைய சொற்பமான உடைமைகளுடன், தங்களுடைய வீடு மற்றும் இடம் மற்றும் மத கட்டுப்பாடுகளினால்

அதே மண்ணுக்குள் வேரூன்றி விட்டவர்களை போலாகி விடுகின்றனர். அவர்களிடத்தில் பலதரப்பட்ட வேலைத்திறன் இல்லை; இதன் நிமித்தம் தொழிலாளி ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை மட்டுமே நன்கு செய்ய கற்றிருப்பார்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கருவியையே நன்கு உபயோகப்படுத்துவார்கள். எனவே அந்த குறிப்பிட்டக் கருவியை உபயோகிக்கும் தொழிலாளி தேவைப்படுகிற சொந்தக்காரரை கண்டுபிடிக்கவேண்டும், அப்படி இல்லாவிடில் அவன் வேலையில்லாமல் இருக்கவேண்டும். “பிரட்ரிக் ஹேரிசன்” என்பவர் கூறுகிறதாவது: ‘ஒரு வணிகர் தனது பணம் எண்ணும் அறையில் அமர்ந்து கொண்டு, சில கடிதங்கள் மூலம், ஒரு நகரத்தின் பொருட்கள் அனைத்தையுமே கண்டம் விட்டு கண்டம் கொண்டு சென்று விநியோகித்து விடுகிறாராம். ஒரு கடைக்காரர் ஏற்ற, இறக்கத்துடன் அலைபாயும் திரளானவர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப, தனது பண்டகசாலையின் பொருட்களை விற்கிறார். அவரது வாடிக்கையாளர்கள் பொருட்களை இவருக்கு கொண்டு வருகிறார்கள். இதுதான் உண்மையான சந்தை, இங்கு போட்டியென்பது தீவிரமாய், முழுமையாய், சாதாரணமாய், நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது. இல்லாவிட்டால் விற்பதற்கு ஒன்றுமில்லாத தினக்கூ-யைப் போல் இருக்கும் இவரே ஒவ்வொரு சந்தை சமயத்திலும் இருந்தாகவேண்டும் என்பது கொஞ்சம் விலை மதிப்புடையது, தனிப்பட்ட சொந்த இயக்கம். அப்படியானால் இவரால் தனது முதலாளியுடன் தொடர்புகொள்ள இயலாது, தனது திறமையின் மாதிரிகளை வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க இயலாது; அல்லது எந்த முதலாளியும் இவரது வீட்டுகதவை தட்டவும் மாட்டார்கள். உழைப்பு என்ற ஒரு பொருள் வியாபாரத்துக்கும் இல்லை, உழைப்பின் சந்ததை என்ற ஒன்றில் அது விற்கப்படவும் முடியாது. இரண்டுமே அரசியல் பொருளாதாரத்தின் கட்டுக்கதை, ஆனால் உண்மை என்பது கீழ்கண்டவாறு இருக்கிறது:

“நமது காலத்தில் பெரும்பாலான உற்பத்தி பொருட்கள் மற்றும் விவசாய பொருட்களும் கூட - ஒரு குறிப்பிட்ட உழைப்பாளிகள் மூலமாய், தொழில் வல்லுனர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ், மிகவும் விலைமதிப்புடைய கருவிகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யும் முறைமையாக மாறிவருகிறது. இந்த

முறைமைக்கு மூன்று வகுப்பினரின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுகிறது - கருவிக்குச் சொந்தக்காரர் அல்லது முதலீட்டளார் - மேற்பார்வையாளர் அல்லது மேலாளர் - அடுத்து கருவிகளை இயக்குபவர் அல்லது உழைப்பாளி. இப்படி அவர்களது ஒரு கூட்டு முயற்சியால் பொருள் உற்பத்தியாகிறது. எனவே கருவி என்பது தொழிலகத்தில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருளாகும். எனவே அது யாவருக்கும் சேர்ந்து சொந்தமாகிறது. பொதுப்படையான இப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டு முயற்சியில் இருக்கும் இந்த பங்குதார்களிடையே லாபங்களை எப்படி நியாயமான முறையில் பகிர்ந்தளிப்பது என்று திட்டவட்டமாய் முடிவு செய்வதென்பது அரசியல் பொருளாதாரத்தின் வேலையாகும். இது உழைப்பாளியின் நியாயமானதொரு பிரச்னை. உழைப்பாளியே மொத்தத்துக்கும் உரிமையானவர் என்பது சரியல்ல அப்படி அவர்கள் கேட்கவும் இல்லை, இவர்கள் அமர்த்திய வழக்குரைஞ்ஞர் அப்படி கோரியிருக்கலாம். மேற்பார்வையாளர் ஒரு பகுதிக்கு பொறுப்புள்ளவர், அதுவும் சற்று பெரிய பங்கிற்கு. இப்படிப்பட்டதொரு தொழிலை நடத்துவதற்கும், உலகச்சந்தையில் எப்படிப்பட்ட பொருட்கள் தேவைப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ளவும் அப்படிப்பட்ட பொருட்களை தயாரிக்கும் தொழிலாளிக்கு நியாயமான வருவாயை கொடுக்கும் வகையில் அதை விலைகொடுத்து வாங்குவதற்கான கொள்முதல் செய்பவரை கண்டு பிடிப்பதற்கும், திறமை வாய்ந்த மேலாளர் வேண்டும். அவர் நல்ல ஊதியத்துக்கு தகுதி உள்ளவர். கருவிகளின் உடைமையாளர் கூட ஊதியத்துக்கு தகுதியாகிறார். தொழிலாளி ஒரு குறிப்பிட்ட ஈட்டுத்தொகைக்கு தகுதியானவர். அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பதனால் இந்த உரிமையை யாரும் மறுப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த தொழில் முறையில் தயாரிக்கப்படும் பொருட்களை எப்படி பிரிப்பது என்று ஒரு முடிவுக்கு வருதே கடினமான காரியம். ஆனால், நிச்சயமாக முதலாளி, தனக்கு உழைத்த தொழிலாளிக்கு மிகக்குறைவான ஊதியத்தை உத்தரவிடுகின்ற முறைமைகளினால் இது தீர்மானிக்கப்படக்கூடாது. அதோடு தொழிலாளியும் கூடுமானவரை தனக்கு அளிக்கப்படும் குறைவான கூ-க்கு ஏற்றவிதமாய் குறைவாகவே உழைப்பையும்

அளிக்கிறார். சரியான முறை எதுவாக இருப்பினும், இது தவறான முறை என்பது நிச்சயம்."

டாக்டர். அபாட் இவர்களது சூழ்நிலையை தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டபடியால் இப்படிப்பட்ட பெரும்பான்மையானவர்களுக்காக மனதில் மிகவும் இரக்கமும், கருணையும் கொண்டிருந்தார். அரசியல், சமூக, பொருளாதாரப் பிணிகளை இவர் கண்டுகொண்டார், ஆனால் அதற்கான பரிகாரத்தை கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டார். ஒரு பரிகாரத்தை அவர் குறிப்பிடுகிறார். அதை உறுதிப்படுத்தும் வழியை அவர் கூறவில்லை. இதன் வளர்ச்சியை அவர் காண்பதாக நினைக்கிறார்.

"கருவிகளை உபயோகிப்பவர் அதன் உரிமையாளராகவும், உழைப்பாளி முதலீட்டை கூ-க்கு அமர்த்திக்கொள்ள கூடியதொரு பொருளாதார சுதந்திரத்தை நோக்கி நடத்தப்படும் குருட்டுத்தனமான போராட்டம்."

அரேபியன் நைட்ஸ் என்ற கதைகளில் வரும் அலாவுதீன் அற்புத விளக்கை குறித்து சமீபத்தில் படித்தவர் தான் மேற்கண்ட வரிகளை எழுதியிருக்கக்கூடும் போல தோன்றுகிறது. மேலும் இவர் ஒரு மந்திரக்கோலை கண்டுபிடித்து பயன்படுத்த எதிர்பார்க்கிறார் போலும், இதை எழுதியவருக்கு பொருளாரதாரத்தைக் குறித்த அறிவு மிகவும் குறைவானதாக இருக்கவேண்டும் அல்லது முதலீட்டாளரிடம் இருந்தும் (தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் எல்லா சமூக சட்டங்களை மீறி) கருவிகளை உபயோகிப்பவர் இந்த கருவிகள் வலுக்கட்டாயமாய் எடுத்துக்கொள்ளும்படியானதொரு புரட்சியை எதிர்பார்க்கலாம். ஒருவேளை தற்போதைய இயந்திர உரிமையாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் கருவிகள், அதை உபயோகிப்பவருக்கு சொந்தமாகி விடக்கூடியதொரு மாற்றம் எவ்விதத்திலாவது நடக்குமாயின், அந்தப் புதிய இயந்திர உரிமையாளர்கள் தாங்கள் கொண்டிருக்கும் கருவிகளின் நிமித்தம் முதலாளிகள் ஆகிவிடுவார்கள் என்பதை அனைவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாதா? கருவிகளை இயக்குகிறவர்களாய் இருந்தவர்கள் அதன் முதலாளிகளாகி விட்டபிறகு அவர்களது சுபாவ சிந்தை மாறிவிடும் என்று கூற நமக்கு சரியான காரணம் ஏதாவது

இருக்கிறதா? அல்லது இயந்திரங்களினால் வரும் லாபத்தை சமமாய் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படி எல்லா தொழிலாளிகளையும் அந்த புதிய இயந்திர முதலாளிகள் அழைப்பார்கள் என்று கூறமுடியுமா? மனித சுபாவத்தில் நமக்கு இருக்கும் அனுபவத்தில் இல்லை என்றே சொல்லலாம். பிணி என்ன என்பது கண்டுகொள்ளப்பட்டது, சரியான சுகம் பெறுதலுக்கான அவசியமும் கண்டு கொள்ளப்பட்டது, ஆனால் எந்தப் பரிகாரமும் தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டிகளை குணப்படுத்தாது. அதனுடைய தவிப்பும் வேதனையும் தொடரவேண்டும், அதிகமாக வேண்டும். அப்போஸ்தலர் ரோமர் 8:22, 19ல் குறிப்பிட்டிருப்பது போல் 'தேவனுடைய புத்திரர்,' தேவனுடைய ராஜ்யம் வெளிப்படும் வரை துன்பப்படவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட துன்பம் ஒன்று இல்லை என்று மறுப்பதன் மூலம் அது சுகமாக்கப்படாது. "தொழிலாளி என்ற ஒரு பொருள் சந்தையில் இல்லை" என்கிறதான ஒரு உறுதிமொழியினால் தொழிலாளி என்ற ஒரு பொருள் சந்தையில் இருக்கிறது என்ற துக்ககரமான உண்மையை மாற்றவோ சரிசெய்யவோ மாட்டாது. நமது தற்கால சமுதாயச் சட்டம் மற்றும் நிலைமையின் கீழ் இதைத்தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. அடிமைத்தனம் என்பது ஒரு காலத்தில், சில மனிதரை மதிக்கும் பொருட்டு, அன்பும் கரிசனையும் கொண்ட எஜமானரின் கீழ் இருந்த ஒரு பயனுள்ள அமைப்பாக இருந்தது. பிரபுக்களின் முறைமையின் கீழ் பண்ணையாட்கள் என்பவர்கள் கொஞ்சம் முன்னேறிய நாகரீக வளர்ச்சியில் அதனுடைய கால கட்டத்துக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்றவிதமாய் கையாளப்பட்டது; அதே போல் தான் இந்த 'கூ -' முறைமையும் கூட தொழிலாளி ஒரு வியாபாரப் பொருள் என்பது வாங்கி விற்பதற்கு உட்பட்டது போல முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் நிமித்தம் உடலளவிலான, மனதளவிலான திறமையை வளர்த்துக்கொள்ள பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. அதோடு உண்மையில் கடந்த காலத்தில் தொழிலாளிக்கு இது ஒரு விசேஷித்த வரமாகக் கூட இருந்திருக்கிறது. இப்போதும் கூட வியாபாரப் பொருள் என்கிற அம்சத்தை அழிப்பதென்பது அறிவுபூர்வமானதொரு காரியமாக இருக்காது. தங்களுடைய

மூளையை, திறமையை மற்றும் ஆற்றலைக்கொண்டு அதை செயல்படுத்துகின்ற உழைப்பாளிகளுக்கு, தங்களுடைய உழைப்பை வேலைதிறன் அற்ற, மூளையற்ற தொழிலாளிகளைக் காட்டிலும் நல்ல விலைக்கு விற்கக் கூடும். மதியற்ற மற்றும் சோம்பலானவர்களை தூண்டுகிற ஒரு கோலாகவும் கூட இது இருக்கும். தற்போதைய தேவை என்னவென்றால் நீதியான, ஞானமான, முன்மாதிரியானதொரு அரசாங்கம் - இப்படிப்பட்ட ஆட்சியானது தொடர்ந்து கட்டுப்பாடுகள், தூண்டுதல்கள் யாவற்றையும் முழுமையாய் சேர்த்து அதன் இலக்கை நோக்கி வழி நடத்தக் கூடியதாக இருக்கும், அதே சமயத்தில் ஒவ்வொரு உழைப்பாளி வகுப்பினரையும் அவர்களுக்கு அடுத்து மே-ருப்பவரின் முரட்டுத்தனத்தி-ருந்து பாதுகாப்பதாக இருக்கும், அதோடு மிகப்பெரிய அளவில் அதிகமாகிவரும் இயந்திர அடிமைகளின் படையுடன் கூடிய இக்கால வ-மைமிக்க சக்தியான மூலதனம் என்பதி-ருந்து யாவரையும் பாதுகாப்பதாகவும் இருக்கும்; அதேசமயம் அன்பின் சட்டத்தின் கீழ், நீதியின் வழியில் சுயநலம் மற்றும் பாவம் ஆகியவற்றையும் அழிக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்டதானதொரு அரசாட்சி சத்திய வேதத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் கூறப்படவில்லை, அங்குதான் இது மிகத்துல்-யமாய், விவரிக்கப்பட்டு வெகுநிச்சயமாய் உறுதிசெய்யப்பட்டு, இம்மானுயேலுடன் உடன் சுதந்திரவாளிகளாகும்படி அதன் ராஜாக்களும் ஆசாரியருமான தேவனுடைய சபையின் தெரிந்தெடுத்தலுக்காக மட்டுமே காத்திருக்கிறது. வெளி 5:10; 20:6

காலஞ்சென்ற பிஷப் ஜெ.பி.நியூமேன் அவர்களின் கருத்து

மெத்தடிஸ்ட் எபிஸ்கோபல் சபையின் பிஷப்பாகிய நியூமேன் அவர்கள் முதலீட்டுக்கும் உழைப்பிற்கும் இடையிலான தவிர்க்க முடியாத போராட்டத்தை கண்டார். இந்த பிரச்சனையின் சரி - தவறு என்ற இருபக்கங்களையும் இவர் பார்த்தார். தனது சபை பத்திரிக்கை ஒன்றின் செய்தியில் கீழ்கண்ட ஆலோசனைகளையும், திட்டத்தையும் வெளியிட்டிருந்தார்:

"செல்வந்தராய் இருப்பது தேவபக்தியற்ற ஒரு நிலையா? தேவபக்தியுடன் இருக்க ஏழ்மை அவசியமா? பிச்சைக்காரர்கள் மட்டுமே பரிசுத்தவான்களா? பரலோகம் ஒரு ஏழ்மையின் இடமா? அப்படியானால் கால் நடைகளும், வெள்ளியும், பொன்னுமாய் மிகவும் செல்வந்தராய் இருந்த ஆபிரகாமை நாம் என்ன செய்வது? 7000 ஆடுகள், 3000 ஒட்டகங்கள், 4000 எருதுகள், 500 கழுதைகள், 30,000 ஏக்கர் நிலமும், 3,000 வேலையாட்களையும் கொண்டிருந்த யோபுவை என்ன செய்வது?.......

"செல்வத்தை சம்பாதிப்பது என்பது ஒரு தெய்வீக ஈவு தொழிலும் அளவோடு செலவிடுதலும் சிக்கனத்தின் சட்டங்கள். மிகப்பெரிய செல்வத்திரட்சியென்பது ஒரு விசேஷித்த மானியமாகும். கவிஞர், தத்துவஞானிகள், மற்றும் சொற்பொழிவாளர்கள் இப்படிப்பட்டவராய் பிறந்தது போலவே, பணக்காரர்களும் செல்வத்தில் சிறப்பானவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தனது உள்உணர்வில் தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் சட்டங்களை அவன் அறிந்தவனாய் இருக்கிறான்; வியாபாரச் சந்தையில் வரப்போகும் மாற்றங்களை அறிந்துகொள்ளும் தீர்க்கதரிசன பார்வையை ஈவாக பெற்றவனாக காணப்படுகிறான்; எப்போது சரக்குகளை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று அறிந்திருக்கிறான்; நிலத்தை வாங்கி விற்கும் வியாபாரத்திலும் ஜனங்களின் இடமாற்றத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்கிறான். காவியக்கலை கவிஞரிடம் இருப்பதனால் அவன் பாடவேண்டியிருப்பதைப் போலவே, நிதியாளனும் பணத்தை ஈட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதை தவிர்க்க அவனால் இயலாது. இப்படிப்பட்ட ஈவுகளைக் குறித்து வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது 'ஐசுவரியத்தைச் சம்பாதிக்கிறதற்கான பெலனை உனக்கு கொடுக்கிறவர்.' (உபா 8:18) இப்படிப்பட்ட எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் உலகின் பொருளாதாரத்தை, கட்டுக்குள் வைத்திருக்கிற, கிறிஸ்தவ நாடுகளுக்கு அவைகளின் தற்போதைய நிதி நிலவரத்தின் நிலையைக் குறித்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

"இப்படிப்பட்ட இயற்கையான, சட்டபூர்வமான உரிமைகளால் சொத்துக்களுக்கு உரிமையாளராக இருப்பதற்கு எதிராக சொத்துகளை பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்கிற கூக்குரல் யாருடையது எனில் பரம்பரையாகவோ, தங்களது திறமையினாலோ

அல்லது தொழி-னாலோ செல்வத்தை பெறாதவர்களே. இது இயற்கையின் நியதியின்படியோ அல்லது மனித சமுதாயத்தின் ஒழுங்கின்படியோ எந்த ஆதாரமுமே இல்லாத ஒரு கம்யூனிசமாக இருக்கிறது. மூலதனத்திற்கு எதிராக உழைப்பின் கொடூரமான, பகுத்தறிவுக்கு புறம்பான ஒரு கூக்குரல், இயற்கையின் பொருளாதாரத்திலும், அரசியல் பொருளாதாரத்திலும் பொதுவான பகைமை ஒன்று இவைகளுக்கு இடையில் இருக்கக்கூடாது."

மேலும் பிஷப் கூறுகிறார்:

"முதலாளியும் தொழிலாளியும் மீறக்கூடாத உரிமைகளை பெற்றிருக்கின்றனர்; முதலாளி யாரை எதற்காக பணிக்கு அமர்த்திக்கொள்ளலாம், தொழிலாளி எப்பொழுது பணியை ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவு செய்யலாம்." மேலும் பேராயர் உறுதியாய் கூறுவதாவது: "உழைப்பாளி வர்க்கத்தாரின் பொறாமையும் பகைமையும் பணக்காரர்களுக்கு எதிரானது அல்ல, ஆனால், அவர்களது சுகபோகத்துக்கும் அலட்சிய போக்குக்கும் எதிரானதாகும்." மேலும் கூறுகிறார் :

"சேவைகளின் உயரிய பண்பை உடையதாக செல்வம் இருக்கிறது. இது சேமித்து வைப்பதற்காகவோ அல்லது திருப்தி கொள்ளவோ கொடுக்கப்படவில்லை, அதோடு ஆடம்பரத்தையும் அதிகாரத்தையோ வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவும் அளிக்கப்படவில்லை. செல்வந்தர்கள் சர்வ வல்லவருடைய தர்ம கர்த்தாக்கள்; அவருடைய பட்டுவாடா செய்யும் பிரதிநிதிகள்; அவர்கள் ஏழைகளின் பாதுகாவலர்கள்; பெரும்பாலானவர்களுக்கு சிக்கனத்தைக் கொண்டுவரும் இப்படிப்பட்ட மாபெரும் ஸ்தாபனங்களை செல்வந்தர்கள் ஆரம்பிப்பதற்காக இருக்கிறார்கள்; மிகப்பெரிய லாப பங்குகளுக்காக அல்ல; மாறாக, மாபெரும் செழுமைக்காக. நேர்மையான தொழிலகத்திற்காக காத்திருக்கும் சந்தோஷத்தை தொழிலாளர்கள் அனுபவிப்பதை மூலதனமானது சாத்தியமாக்குகிறது. ஏழைகளின் வீடுகளை முன்னேறச் செய்ய வேண்டியது பணக்காரரின் கடமையாகும். ஆனால் உண்மையும், புத்தி கூர்மையும் உடைய இயந்திர தொழிலாளியின் தங்கும் இடத்தோடு ஒப்பிடும் போது, அநேக செல்வந்தருடைய தொழுவம் கூட மாளிகையைப் போல இருக்கிறது.

"சமூகத்தை மேம்படுத்தும் சமுதாய சீர்திருத்தங்களை செய்வதற்கு உபகாரிகளாக செல்வந்தர் இருக்கும்போது, ஏழைகளின் ஆசீர்வாதத்தை அவர்கள் பெறுவார்கள். சமுதாயத்தின் உரிமைகள் மற்றும் நன்மைகளை பாதுகாப்பதற்கான அத்தியாவசிய சட்டங்களை உருவாக்க அறிவுரைகளை கொடுக்கவேண்டியது செல்வந்தர்களே. கல்விக்காக நூலகங்கள், கலைக்காக அருங்காட்சியகங்கள், ஆராதிப்பதற்காக ஆலயங்களை அவர்கள் கட்டும்போது அதை உபயோகிப்பவர்கள் இவர்களது இரக்க குணத்தை பெரிதும் மதிப்பார்கள். மூலதனம் செல்வமானது - புத்தி கூர்மையின் செல்வத்துடனும், சரீரபெலத்தின் செல்வமுடனும், பொது நலத்துக்கான நன்மையின் செல்வத்துடனும் ஒன்று சேர்ந்தால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழ்க்கையையும், சுதந்திரத்தையும் மற்றும் சந்தோஷத்தையும் அளிக்கும் சமமான காரணிகளாக மூலதனமும் உழைப்பும் மதிக்கப்படும்."

தற்காலத்தின் முரண்பாடு மற்றும் எதிர் வரும் போராட்டம் ஆகிய இருபக்கங்களை குறித்த தெளிவான ஒரு கண்ணோட்டத்தை காண பேராயர் உண்மையில் பெருமுயற்சி செய்தார். ஆனால் செல்வத்தை சார்ந்திருத்தலும் அதோடு ஐக்கியப்படுதலும் சந்தேகமின்றி அவரது தீர்ப்புக்கு ஒருதலைப் பட்சமான கருத்தை கொடுத்தது. உண்மையில் பண்டைய காலத்தினர் பெரும்பாலோர் மிகவும் செல்வந்தர்களாகவே இருந்தனர், உதாரணத்திற்கு ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபின் காலத்தை பார்க்கும் போது கானான் தேசமானது அந்நாட்களின் சுதந்தரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதை உபயோகிப்பவருக்கு கட்டுப்பாடின்றி இருந்தது, அதற்கென்று வே-யடைப்புகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இந்த மூன்று முற்பிதாக்களும் தங்களுடைய வேலையாட்கள், மிருகஜீவன்கள் மற்றும் கால்நடைகளோடு கூட கானான் தேசமுழுவதும் ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகள் இஷ்டம் போல் சுற்றித்திரிந்தனர். அப்படியிருந்தும் கூட தங்களுக்கே சொந்தமாக வேண்டும் என்று ஒரு அடி நிலத்திற்காக கூட உரிமை கொண்டாடவில்லை. (அப் 7:5) அதோடு தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு நிழலான இஸ்ரயே-ன் சட்டமுறைப்படி ஏழைகளுக்கும், உள்நாட்டவருக்கும், வெளி நாட்டவருக்கும் இதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. யாரும் பட்டினியாய் இருக்க வேண்டியதில்லை. விளை நிலங்களில் அடியோடு தானியங்களை சேகரிக்க வேண்டியதில்லை, ஏழைகளுக்கென்று சேகரித்துக்கொள்ள தானியங்கள் விடப்பட்டன. பசியாய் இருக்கும் யாரும் எந்த திராட்சை தோட்டத்திலோ, வய-லோ, பழத்தோட்டத்திலோ பிரவேசித்து திருப்தியாய் புசித்து

பசியாறிக்கொள்ளலாம். மேலும் பாலஸ்தீனத்தின் நிலமானது இஸ்ரயே-ன் கோத்திரங்களுக்கும் குடும்பங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் போது அதன் மீதிருந்த அடமானங்கள், கடன்கள் யாவும் ரத்து செய்யப்படுவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. 50 வருடத்துக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் யூபி- வருடம் இந்த நிகழ்வினால், செல்வம் படைத்த சிலரிடத்தில் மக்கள் ஏழ்மைபட்டு, அடிமைப்பட்டிருப்பது முழுமையாய் தடுக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்தவ நாடுகளின் சட்டங்களும் அமைப்புகளும் தேவனால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சட்டங்கள் அல்ல என்பதை பிஷப் மறந்து விட்டதாக தெரிகிறது. அபூரண சிந்தையும் எண்ணமும் ஒருங்கிணைந்து உருவாக்கியவைகளைப் போல இந்த சட்டங்கள் தவறானவைகள் அல்ல; ஒரு காலத்தில் மேலானவைகளாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், சமூகம் மற்றும் பொருளாதார நிலையின் மாற்றங்களினால் நிச்சயமாய் கடந்த கால சட்டங்களில் மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. அந்நாட்களின் சுயநலம் மற்றும் மிகுந்த பழமைவாதங்கள் எதிர்த்தபோதிலும் மற்ற மாறுதல்கள் சரியானவையே என்று இப்பொழுது கண்டு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், பிஷப் அவர்கள் மறந்துவிட்டதாக தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும் போது, நமது சட்டங்கள் வெறும் மாம்சீக குறைவுடையவைகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படக்கூடியது, அதோடு கூட ஒருவேளை மாறிவிட்டிருக்கும் சூழ்நிலைக்கு பொருந்தும்படி அந்த சட்டங்கள் ஏற்கெனவே மாற்றப்பட்டு, திருத்தப்பட்டிருக்குமேயாகில், அவைகள் புனிதமானவை, சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்கதாவை மாற்றப்பட கூடாதவை என்ற முறையில் நடத்துவது பிஷப் அவர்களுக்கு முன்னுக்குப்பின் முரணானதாக இருக்கவில்லையா? அப்படியானால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்த அந்த உரிமைகள் மீறக்கூடாதவைகள், இயற்கையின் நியதியிலோ அல்லது மனுக்குலத்தின் சட்ட முறைகளிலோ “இயற்கையானதும், விவாதத்திற்கு இடமில்லாததும் என்பது முரணானதாக இருக்கவில்லையா? சட்டங்களையும் சமூக ஒழுங்குகளையும், தற்கால நிலைமையில் சிறப்பாய் கைக்கொள்ளும்படி மாறுதல் செய்யும் ஆலோசனை “கொடூரமும்,” “பகுத்தறிவுக்கு புறம்பானதுமாய்” இருக்கவில்லையா?

டாக்டர் அபாட் அவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட - தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் நிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, உழைப்பு ஒரு வியாபாரப் பொருள் என்ற கேள்வியின் மேல் எதிர்மாறானதொரு ஆதாரத்தை பிஷப் எடுத்தார் என்பது கவனிக்கப்படும். இதில் அவர் நமது தற்கால சமுதாய அமைப்பின் சட்டத்தைக் கொண்டு பார்த்து, அது அப்படியே தொடரவேண்டும் என்று கூறினார். தற்போதைய சமூக அமைப்பு தொடருகின்ற வரையில் உழைப்பு ஒரு வியாபாரப் பொருளாக தொடர வேண்டும் என்று அவர் கண்டது சரியே (மூலதனத்திற்கு சமமாய் ம-வாக வாங்கப்படவேண்டும், உழைப்பு அதற்குண்டான, கூடுமானவரை நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட வேண்டும்) தீர்க்கதரிசனத்தினாலும், மக்களுடனும் அவர்களது கவலையுடனும், மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய தெளிவான எண்ணமுடையவர்களாலும் உணர்ந்து கொண்ட விதமாகவும் இந்த காரியங்கள், எப்படியிருந்தாலும், அநேக வருஷங்களுக்கு தொடராது.

மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு ஆகியவைகளுக்கு இடையிலான வேற்றுமைகளுக்கு சமாதானமான தீர்வுக்கு ஒரே நம்பிக்கை பிஷப் அவர்களின் கருத்துப்படி : (1) மேலே கடந்த இரண்டு பத்திகளுக்கு முன் குறிப்பிட்டப்படி செல்வந்தர் யாவரும் அன்புள்ளவர்களாய் தயாளகுணமுடையவர்களாய் மாறுவது;(2) எல்லா ஏழைகளும், நடுத்தர மக்களும் தெய்வபக்தியும் மனநிறைவும் கொண்ட ஒரு நிலைக்கும் மாறி பூமியும் அதன் நிறைவினாலும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி எந்த அளவு செல்வம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு “ஏழைகளாகிய நாங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்” என்று ஆர்ப்பரித்தல். இதுதான் தொழிலாளர் பிரச்னைக்கு உடனடியாயும் முழுமையாயும் தீர்வை கொடுக்கும் என்று நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம்; ஆனால் எந்த அறிவுள்ள மனுஷரும் இப்படிப்பட்டதொரு தீர்வை வரும் சமீப காலத்தில்

எதிர்பாக்கவில்லை. சத்திய வேதமும் இவ்விதமாய் விவரிக்கவில்லை. உண்மையில் இந்த புத்திசா-த்தனமான பிஷப் விமோசனத்துக்காக தனது ஆலோசனைகளை கொடுப்பதாக நாம் நினைத்துக்கொள்ள முடியாது; அதற்குமாறாய் வெகுசீக்கிரத்தில் நாகரீக வளர்ச்சியானது அராஜகத்தின் சாபத்தினால் தாக்கப்படும் நிலையில் இப்படிப்பட்டதொரு சாத்தியப்படாத தீர்வைத் தவிர வேறு எதையும் இவரால் காணஇயலவில்லை என்று வேண்டுமானால் நாம் எண்ணிக்கொள்ளலாம். அந்த கனவான் தேவனுடைய தீர்வை காணுவாரா - இதற்காக நம்பிக்கையுடன் நம்மை ஜெபிக்கும்படி நம் கர்ததர் கற்றுகொடுத்ததாரே - "உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக"- அப்படிப்பட்டதான ராஜ்ஜியம் வல்லமையிலும் மகிமையிலும் எப்படி கட்டப்படும் என்பதையும் காணுவாரா? *தானி 2:44, 45; 7:22,27; வெளி 2:27*

கற்றுத்தேர்ந்த ஒரு நீதிபதியின் கருத்துக்கள்

அமெரிக்க நாட்டின் பிரசித்திபெற்ற ஒரு கல்லூரியில் சட்டப்படிப்பில் பட்டம் கொடுக்கும் விழாவில் உலகப்புகழ் பெற்ற நீதிபதி ஒருவர் தனது கருத்தை கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்; 'கன்ஸாஸ் சிட்டி ஜர்ன-ல்' வெளியிடப்பட்டது:

"மூர்க்கமும் பேராசையும் நிறைந்த நமது மனுக்குலத்தின் சரித்திரமானது - தனி மனித சுதந்திரத்துக்காக இடைவிடாமல், ரத்தம் சிந்தும் போராட்டங்களைக் கொண்டது. போர்கள் நடத்தப்படுகின்றன. பேரரசுகள் தூக்கியெறியப்பட்டு, முடியாட்சியின் மன்னர்கள் சிரச்சேதம் செய்யப்படுகின்றனர், ஜெயத்துக்காகவோ, குறிக்கோள்களுக்காகவோ, மகிமைக்காகவோ அல்ல, ஆனால் மனிதனுடைய விடுதலைக்காக - சலுகையும் உரிமையும், தணியாத தனிமனித சுதந்திரத்தின் பேராவ-னால் பிடிவாதமாயும், வேண்டா வெறுப்புடனும் குரூரமான பல நூற்றாண்டுகள் போராடி பெறப்பட்டன. "மேக்ன சாத்ரா" முதல் "அப்போம்மடாக்ஸ்" வரை ஒரு முடிவில்லாத புலம்பல்; சட்டத்தின் முன் எல்லா மனிதனும் சமம் என்பதற்கான உறுதியும், அச்சமில்லாத 652 வருட போரில் ஒரு நிமிடம் கூட அதன் ஓட்டம் தடைபடவோ, தயக்கமடையவோ இல்லை. இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே சீமான்கள்

மன்னர் ஜான் அவர்களை கொடுமைப்படுத்தினர். லேட்டிமரை எரித்தனர்; ஹேம்ப்டன் வீழ்த்தப்பட்டார்; மேப்ஃளவரின் மந்திரிசபையில் உடன் இருந்தவர்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டனர்; சுதந்திரம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது; ஓசாவாடோமியின் ஜான் பிரவுன் மரித்தார்; கிரான்ட் மற்றும் ஷேரிடனின் படைகள் அணிவகுத்து வந்து வெற்றிபெற்றன. இவர்கள் ஓட்டுரிமை சுதந்திரத்தை விட்டுக்கொடுப்பதை விட தங்களுடைய எல்லா உடைமைகளையும் உயிரையும் கூட துறக்கத் தயாராக இருந்தனர்.

'கலப்பையினாலும் கப்ப-னாலும் பயன் என்ன
வாழ்வோ, அல்லது நிலமோ, சுதந்திரம் இல்லாவிடில்?'

"நூற்றாண்டுகளாய் காணப்பட்ட கனவு கடைசியில் உணரப்படுகிறது. மிருகத்தனமான ரத்தக்கறை படிந்த அமளியின் சரித்திரத்தி-ருந்து, மனிதன் கடைசியாக தானே எஜமானன் என்ற நிலைமைக்கு எழும்பினான்; ஆனால் விசுவாசத்தின் குழப்பமான புதிர் அப்படியே தங்கிவிட்டது. மனிதர் யாவரும் சமமானவர், ஆனால் சமத்துவம் இல்லை. ஓட்டுரிமை உலகளாவிய ஒன்று, ஆனால் அரசியல் அதிகாரமோ மிகச் சிலரால் கையாளப்படுகிறது; ஏழ்மையோ ஒழிக்கப்படவில்லை. சமூகத்தின் சுமைகளும், சலுகைகளும் சமமின்றி பெறப்படுகின்றன. ஒரு சிலரிடம் வீணடிக்கக்கூடிய அளவிற்கும் ஆடம்பரமாய் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கும் மேலாக செல்வம் குவிந்திருக்கிறது. வேறு சிலரோ அன்றாட உணவிற்குக் கூட வீணாய் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடையூறுகளினாலும் ஏமாற்றங்களினாலும் ஏழ்மை மற்றும் துன்பத்தி-ருப்பவர்கள் எரிச்சலடைந்திருக்கிறார்கள். தனிநபரின் மேம்பாட்டிலும் சந்தோஷத்திலும் இருக்கும் அரசியல் சுதந்திரத்தின் விளைவுகளில் ஏமாற்றம் அடைந்து, அநேகர் அமைதியிழந்த ஒரு நிலையை அடைந்துவிட்டபடியால் - நமது சமுதாயத்தில் பழைமைவாத சக்திகளின் முனைப்பானதொரு கூட்டணிக்கான அவசியத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

"அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின், சமுதாயத்தினுள் நுழைந்திருக்கும் பரிணாமவாத இயக்கத்தில் - அதன் சரித்திரத்தில் முன்னோடிகள் யாரும் இருக்கவில்லை; ஏனெனில் அதனுடைய

நிலைமை முரண்பாடான ஒன்றாக இருக்கின்றபடியால், விஞ்ஞானப் பூர்வமான தீர்வு கூடாத காரியமாக இருக்கிறது. சமூக மேம்பாடு, தொழி-ல் விஞ்ஞானத்தின் ஈடுபாடு மற்றும் இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பு ஆகியவைகளினால் பெருவாரியாக மக்களின் நிலைமை மிகப்பெரிய அளவில் முன்னேறி வருகின்றபோது, ஏழ்மையானது சமூகத்தோடு மிகவும் பகைமையுணர்வுடன் இருக்கிறது என்றோ, சுய - நிர்வாக நிறுவனங்களுக்கு அதிக ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியது என்றோ, எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு நூற்றாண்டு காலமாய் போராடி பெறப்பட்ட தனி மனித சுதந்திரத்துக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியது என்றோ சந்தேகப்பட முடியாததாய் இருக்கிறது. அதனுடைய காரணங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. உழைப்பாளி சுதந்திரமாக இருக்கிறான்; அவன் ஓட்டுரிமை உடையவனாயிருக்கிறான், அவனது சுய - கௌரவம் அதிகரித்திருக்கிறது. அவனது அறிவுக்கூர்மை மிகவும் நேர்த்தியாய் இருக்கிறது; அவனது மனநிறைவுக்கான காரியங்களைக் காட்டிலும் அவனது தேவைகள் அதிவேகமாக பெருகிவிட்டன; கடுமையான சரீர உழைப்பின் நிலையைவிட்டு கல்வியானது அவனை மேலும் உயர்த்தியிருக்கிறது; தினசரி பத்திரிக்கைகளின் செய்திகளினால் அனுகூலங்களைக் குறித்து அவருக்கு நன்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. எல்லா மனிதரும் சமமாகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவன் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். உரிமைகள் சமமாக இருப்பினும், வாய்ப்புகள் சமமாக இல்லை என்று அவன் நம்புகிறான். நவீன விஞ்ஞானம் அவனுக்கு வ-மையான ஆயுதங்களை கொடுத்திருக்கிறது; பசி வரும்போது தனது மனைவி மற்றும் பிள்ளைகளின் அவசியத்தைக் காட்டிலும் பூஜிக்கத்தக்கது எதுவுமில்லை.

"சமூக நெருக்கடி என்பது எல்லா வளரும் நாடுகளிலும், முக்கியமாய் நமது நாட்டிலும் அதிக வ-மை பெற்றதாய் மாறிவருகிறது. மௌனம் சாதிக்கிற அதிருப்தியின் மெல்-ய இடிமுழக்கம் ஒவ்வொரு மணிநேரமும் அருகில் நெருங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. தன்னுடைய நம்ப முடியாத தியாகங்களினால் பெறப்பட்ட ஸ்தானத்தை விட்டுக்கொடுக்காதது அமைதலும் உறுதியுடைய பேரறிவுடன் கூடிய ஆங்கிலோ - சாக்சனுடைய ஓட்டம் இதற்கு இணையென்று என்று நான் நம்புகிற பட்சத்தில் இந்த போரானதோ முடிவுக்கு வரவில்லையென்று தெளிவாய் தெரிகிறது; ஏனெனில் உரிமைகளில் சமத்துவமும் - வாய்ப்புகளில் சமத்துவமும் பெறுவதில் மனிதன் திருப்தியடையவில்லை, ஆனால் சீரிய நிலையின் சட்டமானது, சூழ்நிலைகளின் சமத்துவம் என்றிருக்கவேண்டும் என்று மனிதன் உரிமையுடன் கேட்பான்.

"சமூக அவமதிப்பு சுய நிர்வாகத்துடன் முரண்பாடாக இருப்பது மிகத் தெளிவாய் தெரிகிறது. அதோடு கூட நம்பிக்கை ஏதுமற்ற, உதவியற்ற ஏழ்மையானது தனிப்பட்டவரின் சுதந்திரத்தோடு ஒத்துப்போகவில்லை. ஒரு மனிதன் தன்னுடைய மற்றும் தன் குடும்பத்தினுடைய தேவைகளுக்காய் தொடர்ந்து ஒருவர் மீது இன்னொருவர் முற்றிலும் சார்ந்து வாழ்வது, முதலாளி ஒருவரின் திருப்திக்காக குடும்பம் முழுவதும் அப்புறப்படுத்தப்படுவது - சுதந்திரம் என்ற அர்த்தத்திற்கு எவ்விதத்திலும் நியாயமானதாய் இருக்கவில்லை. ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில் நாம் உலக நாடுகளிலேயே மிகவும் செல்வந்தர்களாகி விட்டோம். நமது வருவாய் மிக பிரமாண்டமாய் இருக்கிறது. நமது வருமானம், சேமிப்புகளின் புள்ளிவிவரங்கள் நம்பமுடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. பணம் மிகுதியாய் இருக்கிறது, உணவு திரளாய் இருக்கிறது; துணிமணிகளும் உழைப்பும் போதிய அளவிற்கு கிடைக்கின்றது; ஆனால் இந்த செழுமையை எதிர்த்து நிற்கமுடியாத அளவில் நாகரீகத்தின் உண்மை நிலை இன்றும் இருக்கிறது: பெரும்பாலான ஜனங்கள் வாழ்வதற்கே போராடுகின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் இழிவான, மற்றும் பரிதாபகரமான ஏழ்மையில் வாழ்கின்றனர்.

"இப்படிப்பட்டதானதொரு நிலைமை நீடிப்பதைப் பார்க்கும் போது தெய்வீக ஞானத்தை குற்றம் சாட்டத்தோன்றுகிறது. இப்படி சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளதக்கதாக வறுமையின் கொடுமையும் அல்லது அறியாமையும் சேர்ந்து தொன்று தொட்டு வருவதனால் மனிதனின் சகோதரத்துவத்தை பரிகசித்து உலக நீதியை மூடத்தனமாக ஆக்குகின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளினால்

உண்டாகும் ஏமாற்றமானது சமுதாயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கொள்கைகளின் மீதிருக்கும் அவநம்பிக்கையை இன்னும் அதிகமாக்குகிறது. அதோடு சமுதாயம் நிற்கின்ற அஸ்திவாரத்தையே மாற்றும்படி செய்கிறது. இந்த அவநம்பிக்கையை தணிப்பது தான் உங்களுடைய மிக முக்கியமான வேலை, இந்த புரட்சியை எதிர்த்து நிற்பதுதான் உங்களது மிக முக்கியமான கடமை.

“நவீன சமுதாயத்தின் குறைகள், தவறுகள் மற்றும் தீமைகளின் சீர்திருத்தத்திற்காக அறிவுறுத்தப்படும் மிகப் பிரபலமான தீர்வுகள் பொதுவாக இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். முதலாவது - மனக்குறைகளை தீர்ப்பதற்காக அரசியல் அமைப்புகளை மாற்றுதல். இந்த முறையானது தவறானதும், பலனற்றதுமாய் இருக்கக்கூடும். ஏனெனில் பொருளாதார செழுமையே சுதந்திரத்தின் பலன் என்ற தவறான வாதத்தின் மீது அது ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அரசியல் சுதந்திரம் என்பது அதற்கான பிரதிபலனாகும். பொருளாதார மேம்பாட்டின் காரணமாய் அல்ல என்பதே உண்மை. ஏழ்மையை புகழ்ந்தும், பண ஆசையே எல்லா தீமைக்கும் மூலக்காரணம் என்றும் வெளிப்படையாய் தாக்கி கவிஞர்களும், கற்பனையாளர்களும் நிறையவே எழுதிவிட்டார்கள். ஆனால் உண்மையாய் சம்பாதித்து ஞானமாய் பயன்படுத்துவது என்பதே உண்மையாகும். பணத்தோடு இணைந்திருக்கக்கூடிய மிக உறுதியாய் கட்டப்பட்ட, முற்போக்கான, தெளிவாய் தெரியக்கூடிய ஒரு சக்தி வேறு எந்த வடிவத்திலும் இல்லை.

“நம்பிக்கையின்மை, இழிவானநிலை, உதவியற்றநிலை, ஏழ்மை, வறுமை, பசி, அதிக வேலை, குறைந்த கூ-, கந்தை மற்றும் ரொட்டி துணிக்கையின் ஓரம் போன்ற நிலைமையைக் காட்டிலும் அவ்வளவு வருந்தத்தக்க, அவ்வளவு சோர்வுற செய்கின்ற அவ்வளவு தீங்குவிளைவிக்கக்கூடிய காரியங்கள் உண்மையில் மனித வாழ்வில் இல்லை. மிக அதிக அளவில் மனதில் பாதிப்பை உண்டாக்குவதும் இல்லை. உங்களது பயிற்சி பெற்ற அறிவுத்திறன் இக்காலத்தின் பிரச்னையை ஆராயும்படி உங்களை தூண்டுமாயின், இந்த சமுதாய பிரச்னை தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதை நீங்கள் கவனிக்கத் தவறமாட்டீர்கள்.”

ஏழை, பணக்காரர் யாவருமே அங்கீகரிக்கக்கூடிய தெளிவான

மற்றும் தரமானதொரு உண்மை அறிக்கையை இங்கே நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கான தீர்வு இங்கே இல்லை. வழக்கறிஞர் மற்றும் அரசியல் வாதிகளின் புதிய குழு ஒரு தீர்வை காணும்படி கூற ஒரு ஆலோசனை கூட இல்லை. பிறரில் இருக்கும் அவநம்பிக்கையை தணிக்கும் வகையில் கூறப்பட்ட வெறும் ஆலோசனையே. தற்கால முறைமைகளின் ஒவ்வொரு மாற்றத்திலும் எதிர்த்து நிற்கும் போதும், அதனுடைய நசுக்குத-ல் இருந்து தங்களை காத்துக் கொள்ளும்படி முயற்சி செய்யும் போதும் அவரவர் எவ்வளவாய் உணருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கான ஆலோசனையே.

ஏன் இந்த புத்திமதி? இந்த தகுதிபடைத்த மனிதர் தனது சகோதரரை இழிவு படுத்துகிறாரா? அப்படி ஒருகாலமும் இல்லை; எவ்விதத்திலும் இல்லை; ஆனால் ‘சுயநலம்’, தனித்தன்மை ஆகிய சுதந்திரத்தின் தவிர்க்க முடியாத செயல்பாட்டை அதன் குறிப்பாக உணர்த்தும் சுதந்திரத்துடனும் ஒவ்வொருவரும் தன்னால் முடிந்த மிகச் சிறப்பானவைகளை தனக்காக செய்து கொள்வதை அவர் கண்டதினாலும் மட்டுமே கடந்தவைகளை உற்றுக் கவனித்து அவர் கூறுகிறார். “எது நடந்ததோ அது நடந்ததே தீரும்.” நாம் தற்கால யுகத்தின் முடிவிலும் ஆயிரவருட யுகத்தின் உதயத்திலும் இருப்பதை அவர் பார்க்கவில்லை. தேவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இப்பூமியனைத்துக்குமான ராஜாவின் வல்லமை மட்டுமே இந்த எல்லா குழப்பங்களி-ருந்தும் ஒரு ஒழுங்கை கொண்டுவர இயலும் என்பதையும் அவர் காணவில்லை; மேலும் தேவனுடைய ஞானமான முன்னேற்பாட்டினால் - எவ்விதத்திலும் மனுஷீக ஞானத்தால் தீர்த்து வைக்கமுடியாத இப்படிப்பட்ட குழப்பமான பிரச்சனைகள் மனிதர் யாவருக்கும் முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு எவ்விதத்திலும் மனித முன் அறிவோ அல்லது திட்டங்களோ எண்ணிப் பார்க்கமுடியாத, தவிர்க்க முடியாததொரு பேராபத்துக்குரிய சூழ்நிலை இப்போதிருக்கிறது. எனவே குறித்த காலத்தில் தெய்வீக தலையீட்டை மனுஷர் சந்தோஷத்துடன் உணர்ந்துக்கொண்டு தங்களை முற்றிலுமாய் ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்; அதோடு தங்களுடைய சொந்த முயற்சிகளை கைவிட்டு தேவனால் போதிக்கப்படுவார்கள். ராஜ்யத்துக்கே உரிமையானவர் வந்து “அவரது மகா வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக்கொண்டு”

குழப்பங்களை நீக்கி ஒழுங்கை கொண்டுவரவும், அவரது மணவாட்டியாகிய சபையை மகிமைப்படுத்தவும், அதோடு அதன் மூலமாக பாவ துயரத்திலும் வேதனையிலும் இருக்கும் சர்வ சிருஷ்டிகளையும் விடுவித்து பூமியின் குடும்பங்கள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கவும் செய்வார். "சத்திய வெளிச்சத்தை" பெற்றிருக்கிறவர்கள் மட்டுமே - ஞானிகளுக்கு புதிராக இருக்கும் - தற்கால மகிமையின் வெளிப்பாட்டை காணமுடியும்.

திரு.ராபர்ட் ஜி.இங்கர்சால், மற்றவர்களைப் போலவே காரியங்களின் நிலைமையைக் கண்டு வருந்தினர். ஆனால் தீர்வுக்கு எந்த ஆலோசனையையும் அளிக்கவில்லை

கர்னல் இங்கர்சால் என்பவர் இவ்வுலக ஞானப்படி மிகுந்த புத்திமானாக அறியப்பட்டிருந்தார். பிரபலமான ஒரு நாத்திகனாக இருந்தபோதும், குறிப்பிடும்படியான தகுதியும், மத விஷயங்களைத் தவிர மற்ற காரியங்களில் தெளிந்த அறிவும் நல்ல ஞானம் உடையவராய் இருந்தார். ஆனால் தேவவார்த்தையும் கர்த்தருடைய ஆவியும் போதித்து, வழி நடத்தாத வரையிலும் எந்த மனிதனுடைய தீர்ப்பும் சரியானது அல்ல. ஒரு வழக்கறிஞரான திரு. இங்கர்சால் அவர்களின் ஆலோசனைகள் மிகவும் உயர்வாய் மதிக்கப்பட்டன. 30 நிமிடம் அவரிடம் கலந்தாலோசிக்க அவர் 2000 டாலர்கள் பெறுவது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. இந்த குழப்பமான காலத்தின் மாபெரும் பிரச்னைகளை தீர்ப்பதற்கு இந்த சுறுசுறுப்பான மூளையும் கூட பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டது; அப்படியிருந்தும் அவராலும் கூட எந்த பரிகாரத்தையும் ஆலோசனையாக அளிக்க முடியவில்லை. 'ட்வென்டியத் சென்ச்சுரி' என்ற பத்திரிக்கையில் இந்த பிரச்னைகள் குறித்ததான தனது கருத்தை மிகவும் நீளமானதொரு கட்டுரையாக அளித்திருந்தார். அதைச் சுருக்கமாக உங்களுக்குத் தருகிறோம். அவர் கூறுவதாவது:

"கண்டுபிடிப்புகள் போட்டியாளர்களை உலகமுழுவதும் நிரப்பிவிட்டது. தொழிலாளிகளை மட்டுமல்ல அதிலும் மிக உயர்ந்த வேலைத்திறன் படைத்த இயந்திரத் தொழிலாளிகளையும் நிரப்பிவிட்டது. பெரும்பாலான இடங்களில் இந்நாட்களில் சாதாரண ஒரு தொழிலாளி ஒரு பல் சக்கரத்தின் ஒரு பல்லாக

இருக்கிறான். சோர்வில்லாமல் அவன் வேலை செய்கிறான், அந்த மாபெரும் அரக்கன் (இயந்திரம்) நின்று போனால் இந்த மனிதன் வேலையிழக்கிறான் - உணவின்றி நிற்கிறான். அவன் எதையும் சேமித்து வைக்கவில்லை. இவன் போஷித்துக் கொண்டிருந்த அந்த இயந்திரம் இவனை போஷித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை - கண்டுபிடிப்புகள் இவனது நன்மைகளுக்காக அல்ல. ஒருசமயம் ஒரு மனிதன் சொல்வதை நான் கேட்டேன் - ஆயிரக்கணக்கான திறமைமிக்க இயந்திர பணியாளருக்கு வேலை கிடைப்பதென்பதே பெரும்பாலும் இயலாத காரியமாகிவிட்டது. எனவே அவனது யோசனையின்படி ஜனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை நிச்சயமாய் அரசாங்கமே அளிக்கவேண்டும். ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு பிறகு வேறொருவர் சொல்வதை நான் கேட்டேன் - அந்த மனிதர் துணிகளை வெட்டுவதற்கான இயந்திரம் ஒன்றை விற்றுக்கொண்டிருந்தான். இப்படிப்பட்டதான இயந்திரம் ஒன்று 20 தையற்காரரின் வேலையை செய்யக்கூடும். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்புதான் நியூயார்க்கில் இருக்கும் ஒரு பெரிய கடைக்கு இவ்வித இயந்திரங்கள் இரண்டை விற்றிருக்கிறான். ஆகவே 40 தையற்காரர் வெளியேற்றப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட இவனது பிரத்தியேகமான இயந்திரத்தை வாங்க முதலீட்டாளர்கள் முன் வருகின்றனர். வேலையாட்களைப் பார்த்து அவர்கள் சிக்கனமாய் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார். ஆனால் தற்கால சூழ்நிலையில் சிக்கனம் என்பது, வெறும் கூ-யை மட்டுப்படுத்துகிறதாய் இருக்கிறது. தேவை மற்றும் விநியோகம் என்ற மாபெரும் சட்டத்தின் கீழ், சேமிக்கும், சிக்கனப்படுத்தும், சுயத்தை வெறுக்கும் தொழிலாளி - அவனை அறியாமலேயே தனக்கும் தன் உடனாளிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை குறைப்பதற்கான வழிகளை முடிந்த அளவிற்கு செய்கிறான். ஊதியங்கள் போதுமான அளவுக்கு அதிகமாய் இருக்கிறது என்பதற்கு சேமிக்கும் இந்த இயந்திர பணியாளர் ஒரு சான்றிதழாக இருக்கிறார்.

"முதலீடானது இணையும் உரிமைக்காக எப்போதுமே போராடியுள்ளது, இன்னும் போராடிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் சிறப்பான சட்டங்கள் இருந்தும் கூட தயாரிப்பாளர்கள் கூடி விலைகளை நிர்ணயம் செய்கின்றனர்.

உழைப்பாளிகளும் அதேவிதமாய் கூடி, விவாதிப்பதற்கு உரிமை உண்டா? பணக்காரர்கள் வங்கிகளிலும், கேளிக்கை கூடங்களிலும், மதுபான கடைகளிலும் சந்தித்துக் கொள்வர். தொழிலாளிகள் கூடும் போதோ தெருவில் ஒன்று சேர்கிறார்கள். சமூகத்தின் எல்லா அமைப்புகளும் இவர்களுக்கு எதிராயிருக்கின்றன. மூலதனக்காரர்களிடம் தான் படைகளும், கப்பற்படையும், சட்டங்களும் நீதி மற்றும் மேலதிகாரிகளின் இலாக்காக்களும் இருக்கின்றன. பணக்காரர் ஒன்று சேரும்போது அது 'சிந்தனைகளை பரிமாறிக் கொள்ளும்' காரணமாகும், ஏழைகள் ஒன்று சேரும்போது அது 'சதி ஆலோசனை' ஆகும். இவர்கள் ஒருமைபட்டு செயல்படுவார்களேயாகில், உண்மையில் இவர்கள் எதையாவது செய்வார்களேயாகில் - அது ஒரு 'கும்பல்.' இவர்கள் தங்களை தற்காத்துக்கொள்வார்களேயாகில் அது 'துரோகம்.' அரசாங்கத்தின் இலாக்காக்களை செல்வந்தர்கள் கட்டுப்படுத்துவது என்பது எப்படி? நேர்மையும், தைரியமும் சேர்ந்த உரிமைக்கான போரின் போது, கந்தை துணிகள் கொடிகளாக மாறவும் யாசகரும் கூட புரட்சியாளராக மாறவும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

"மனிதனுக்கும் இயந்திரத்துக்கும் இடையிலான சமமற்ற போட்டியினை நாம் எப்படி சரிப்படுத்தமுடியும்? கடைசியில் இயந்திரங்கள் தொழிலாளிகளுடன் பங்குதாரராகிவிடுமா? இயற்கையின் இந்த சக்திகள், துன்பப்படும் இயற்கையின் பிள்ளைகளுடைய நன்மைக்காக கட்டுப்படுத்தப்படுமா? ஆடம்பரம் என்பது புத்திக் கூர்மையுடன் இணைந்து நடைபோடுமா? பணியாளர்கள் இயந்திரங்களின் உரிமையாளர்களாக மாறும் அளவிற்கு போதுமான புத்தி கூர்மையும் வ-மையும் பெற இயலுமா? உதாரத்துவமுடனும் நீதியுடனும் இருக்க போதுமான அறிவுடையவனாய் மனிதன் மாறமுடியுமா; மிருக மற்றும் தாவர உலகத்தை கட்டுப்படுத்தும் அதே சட்டம் தான் மனிதனையும் கட்டுப்படுத்துகிறதா? நரமாமிசத்தை உண்ணும் காலக்கட்டத்தில் பெலவீனரை பெலவான்கள் பட்சித்தனர் - உண்மையில் அவர்களது மாமிசத்தை உண்டனர். மனிதனால் எல்லாச் சட்டத்திட்டங்களும் உண்டாக்கப்பட்டும், விஞ்ஞானத்தில் எல்லா முன்னேற்றமும் கண்டபோதும், இன்னும் கூட பெலவீனர்,

துர்பாக்கியசா-, அறிவீனர் ஆகியவர்களின் மீது வ-மையானவர், இதயமற்றவர் அதிகாரம் செலுத்துகின்றனர். நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த வாழ்வின் - தோல்விகள், எதிர்பார்ப்புகள், கண்ணீர், உதிர்ந்து போன நம்பிக்கைகள், கசப்பாக உண்மைகள், பசி, சட்ட ரீதியான குற்றங்கள், அவமரியாதை, அவமானம் ஆகிய கடும்துயரை நான் கருத்தில் கொண்டால், 'நரமாமிச முறையே' மிகுந்த இரக்கமுடைய வழியாக இருக்கும் என்று கூறும்படி உந்தப்படுகிறேன். ஏனெனில் மனிதன் காலகாலமாய் தன் உடன் மனிதனின் மீதே வாழ்ந்து வருகிறான்.

"உலகம் தற்போதிருக்கும் நிலையில் நல்ல உள்ளம் படைத்த ஒரு மனிதனால் திருப்தியோடு வாழ முடியாது. அவனது உடன் மனிதர்கள் கோடிக்கணக்கானோர் பரிதாபத்திலும், தேவையிலும் வாழுகிறார்கள் என்று அறியும்போது தனக்குரியது என்று அறிந்து, தானே சம்பாதித்தாலும் கூட எந்த மனிதனும் உண்மையில் சந்தோஷமாய் இருக்க இயலாது. பஞ்சத்தில் இருப்பவரை நாம் நினைக்கும் போது நாம் உண்பது, இதயமே இல்லாததற்கு சமம் என்று உணர்கிறோம். கந்தையையும், கடும் குளிர் நடுக்கத்தையும் போக்காதபோது இதமான நல்ல உடைகள் உடுத்துவது ஒருவரை பெரும்பாலும் வெட்கப்படுத்தும். அவரது உடலைப் போலவே தனது இதயமும் அப்படி குளிராயிருப்பதை அவன் உணர்வான்.

"இதற்கு எந்த மாறுதலும் இருக்கக்கூடாதா? தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் நியதிகள், கண்டு பிடிப்புகளும் விஞ்ஞானமும், வியாபார ஜாம்பவான்களும், போட்டியும், முதலீடும் சட்டமுறைகளும் இவையாவும் பாடுபட்டு உழைக்கிறவர்களது எதிரிகளாகத்தான் இருக்ககூடுமா? உழைப்பாளிகள் கூடுமான மட்டும் பிரயோஜன மற்றவர்களுக்காக தங்களது வருமானத்தை கொடுப்பதற்கு போதுமான அறிவீனர்களாக இருப்பார்களா? மற்ற பணியாளர்களுடைய மகன்களை கொல்வதற்கு லட்சக்கணக்கான போர் வீரர்களை அவர்கள் ஆதரிப்பார்களா? கோயில்களை அவர்கள் கட்டிவிட்டு தாங்கள் மட்டும் குகைகளிலும் குடிசைகளிலுமே எப்போதும் வாழ்வார்களா? தங்களுடைய இரத்தத்தின் மீதே சார்ந்து வாழும்படி ஒட்டுண்ணிகளையும், இரத்தவெறி பிடித்தவர்களையும் என்றைக்கும் அனுமதித்துக்கொண்டிருப்பார்களா? தாங்கள்

காப்பாற்றுகின்ற பிச்சைக்காரருக்கு அடிமைகளாகவே இருந்து விடுவார்களா? ஜெயம் பெறும் ஏமாற்றுக்காரருக்குத் தலை வணங்குவதை உத்தமமான மனுஷர் நிறுத்திக் கொள்வார்களா? முடிசூட்டப்பட்ட சோம்பேரிதனத்துக்கு முன்னால் தொழிற்சாலைகள், என்றுமே முழங்கால்படியிட்டுக் கொண்டிருக்குமா? பிச்சைக்காரர்கள் தாயாளமனதுடன் இருக்கமுடியாது என்றும், ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்வதற்கான உரிமையை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்களா? முடிவாக எந்த ஒரு மனிதனும் பிறமனிதருடன் ஒப்பிடும் போது சமமான உரிமைகளை பெற்றிருக்கும் சமயத்தில் குறைபட்டுக்கொள்வதற்கு உரிமை கிடையாது என்று கூறுவார்களா? அல்லது தங்களை நசுக்குகின்றவர்கள் செய்வதைக் கண்டு அதே விதமான உதாரணத்தை அவர்களும் பின்பற்றுவார்களா? ஜெயங்கொள்ளுவதற்கான சக்தி, தனக்குபின் இருப்பவைகளை குறித்து சிந்தித்திருக்கவேண்டும், அதோடு தொடர்ந்து நீடிக்கும் பொருட்டு எதையும் செய்வதாக இருப்பின் அது நீதியின் மூலைக்கல்-ன் மீதே ஆதாரப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வார்களா?"

இங்கு வாதத்துக்காக முன் வைக்கப்பட்டிருப்பது அற்பமானதும், பெலனற்றதும், நம்பிக்கையற்றதும், ஆலோசனையற்றதுமாய் இருக்கிறது; அதோடு ஞானமுள்ள ஒருவனிடத்திலும், தர்க்கரீதியான ஒருவனிடத்திலும் இருந்து வருகின்றவைகளைப் பார்க்கும்போது உலகஞானமுள்ளவர்கள் பேராபத்தை மட்டுமே பார்க்கின்றனர், ஆனால் தீர்வு எதையும் காணமுடியவில்லை. கற்றறிந்த பண்பாளர்கள் பிரச்சனைக்கான காரணத்தை மிகத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுகின்றனர், அதோடு அவர்கள் தவிர்க்கமுடியாத சூழ-னால் தொழிலாளருக்கு கூறுகின்றனர். "அவைகள் (கண்டுபிடிப்புகள், அறிவியல், போட்டி முதலானவை) உங்களை சூழ்ந்துகொண்டு, கீழே தள்ளி உங்களை காயப்படுத்த விடாதீர்கள்!" ஆனால் விடுதலைக்கான காரியம் எதையும் அவன் யோசனையாக அளிக்கவில்லை, "தொழிலாளிகள் இயந்திரங்களின் உரிமையாளராகும் அளவிற்கு போதுமான அறிவாளியாகவும், பலவானாகவும் மாறமுடியுமா?" என்ற

கேள்வியை கேட்பதைத் தவிர வேறு ஏதும் செய்யவில்லை.

ஆனால் ஒருவேளை தொழிலாளிகளுக்கு இயந்திரங்களும் அவைகளை இயக்கப் போதுமான அளவிற்கு மூலதனமும் இருக்குமேயாகில், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளையும், இயந்திரங்களையும் இதைக் காட்டிலும் வெற்றிகரமாய் செயல்படுத்தக்கூடுமா? லாபத்துக்காக அன்றி தயாள குணத்தினராய் இருந்து வெற்றிகரமாய் தொடர்ந்து செயல்பட இவர்களால் கூடுமா? "அதிகப்படியான உற்பத்தியை" எட்டும் அளவிற்கு தங்களது பங்குகள் பெருகும்படி இவர்கள் செய்யமாட்டர்களா, இதனால் "கதவடைப்புகள்" நடத்தப்பட்டு தாங்களும், தங்களுடனான பிற உழைப்பாளிகளும் வேலையற்ற நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட மாட்டார்களா? எந்த ஒரு ஆலையோ அல்லது கடையோ, அதன் எல்லா ஊழியருக்கும் சம அளவு ஊதியம் என்ற அடிப்படையின் கீழ் இயங்குமாயின் - அதிகப்படியான ஊதியத்தை கொடுத்ததின் நிமித்தம் அந்த தொழில் வெகுவிரைவில் திலாலாகி விடும், அல்லது மற்றவரைப் பார்க்கிலும் அதிக வேலைத்திறன் உள்ளவர்கள், இதற்கும் அதிகமான ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு பிற இடங்களுக்கு கவர்ந்திழுக்கப்படலாம். அல்லது தங்களுடைய தனிப்பட்ட வருமானத்தை பெருக்க சுயமாய் செயல்படுவார்களே என்பதெல்லாம் நாம் அறியாததா? ஒரே வார்த்தையில் சொல்வோமேயானால், சுய விருப்பம், சுயநலம் ஆகியவை வீழ்ந்துபோன மனுகுலத்தின் சுபாவத்தில் மிக ஆழமாய் பதிந்து விட்டிருக்கிறது. அதோடு பெரும்பாலும் இதை ஒரு பொருட்டாக கருதாத எவரும் தன் தவறை மிக விரைவாக கற்றுக்கொள்ளும் வகையில், தற்போதைய சமூக அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக ஆகியிருக்கிறது.

கடைசியாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தை மிகவும் மென்மையாய் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போதைய அவசரத்துக்கு பயனற்ற ஒன்றாய் இருக்கிறது. இது கண்ணாடி கூடின் முட்டையைப் போல் இருக்கிறது. அதை உடைத்து உண்பதற்கு பிரயத்தனம் செய்யும்வரை அது தீர்வு எதையும் கொடுக்காது. "வெற்றி பெறுவதற்கான இப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தியினை இவர்கள் (உழைப்பாளிகள்) கற்றுக்கொள்ளவார்களா? அதற்கு

பின்னானவைகளை சிந்தித்திருக்கவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட அறிவு நல்ல தரமானதாகவும் நல்ல அமைப்புடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான போரில் ஒருவேளை எல்லாருக்கும் சமஅளவு ஆற்றலும் வ-மையும் இருக்குமாயின் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய உரிமைகள் மற்றும் விருப்பங்களுக்கு உட்பட்டதான அதிவிரைவாக தற்கா-க சமாதானம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்லது கூடுமான அளவு சண்டையானது இதைவிட முன்னதாகவும், கடுமையாகவும் வந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் பூமிக்குரிய சக்தி எதுவுமே இப்படிப்பட்ட சமமான மன பலத்தை ஏற்படுத்த முடியாது என்பது திரு.இங்கர்சாலைக் காட்டிலும் அதிகமாக யாருக்கும் தெரியாது.

இந்த நான்காவது பாராவில் கூறப்பட்டிருக்கும் காரியம் இந்த மாமனிதருக்கு பெரும் மதிப்பை கூட்டுகிறது. ஒவ்வொரு உத்தமமான மனிதருக்கும் இந்த காரியம் ஒரு எதிரொ-யை காண்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகராக இருக்கிறார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியின் முன் தாங்கள் அனைவரும் தங்களுடைய சரீரங்களை எறிந்து அதன் ஓட்டத்தை தடைசெய்ய முயற்சி செய்வதைப்போல் - தங்களுடைய பணத்தையும் செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தி - விழுந்து போன மனித சுபாவத்தின் ஓட்டத்தில் அடித்துச் செல்லும் சமூக போக்கினை தடுக்கவோ, மாற்றவோ தாங்கள் அவ்வளவு வ-யையானவர்கள் அல்ல என்பதை வேறுசில நாகரீக சூழ-ல் இருப்பவரும் திரு. இங்கர்சாலைப் போல் செல்வம் படைத்தவர்களும் எவ்வித சந்தேகமும் இன்றி முடிவு செய்கின்றனர். இந்த இரண்டிலுமே ஒரு கண நேர சிந்தனையும், குழப்பமும் தோன்றுகிறது.

தொழிலாளர் சட்டம் குறித்து உயர்திரு. ஜெ.எல். தாமஸ் அவர்களின் கருத்து

செல்வந்தருக்கு சாதகமாகவும் ஏழைகளுக்கு பாதகமாவும் சட்டம் இருப்பதால் தொழிலாளர் பாரபட்சமாய் நடத்தப்படுவதாக அடிக்கடி குரல் எழுப்பப்படுகிறது; இதற்கு நேர்மாறான காரியம் ஒன்றே சர்வநிவாரண பரிகாரமாக இருக்கக்கூடும் இதற்கு மேலும்

உண்மை இருக்கமுடியாது, முன்னாள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் துணை பொது வழக்கறிஞர் தாமஸ் அவர்கள் 'தி நியூயார்க் ட்ரிப்யூன்' (New york Tribune) என்ற பத்திரிக்கையில் அக். 17 1896ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தொழிலாளர் சட்டம் குறித்து வெளியிட்டதை கீழேக் கொடுக்கிறோம் :

“ஏழைகள் உழைப்பாளி வர்க்கத்தினரின் முன்னேற்ற நிலைமையை குறித்த கடந்த 50 வருட சட்டத்தின் சரித்திரத்தை எழுதினால் அநேக தொகுப்புகள் தேவைப்படும், ஆனால் அதனை கீழ் கண்ட விதத்தில் சுருக்கி கூற முடியும் :

“கடனுக்காக சிறையிலடைப்பது ஒழிக்கப்பட்டது.

“சுற்றுக்கட்டு வீடுகளுக்கு விலக்கு அளிப்பதற்கும், கடன் பட்டவரது விதவை மனைவி மற்றும் திக்கற்றவர்களது திரளான தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கு ஜப்தி செய்வதி-ருந்து விலக்கு அளித்து சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

“மெக்கானிக் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களது உழைப்பிற்கு ஊதியமாக கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தின் மீதோ அல்லது பொருளின் மீதோ சட்டப்படி அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது.

“மாநில அல்லது தேசிய நீதிமன்றங்களில் ஏழைமக்கள் வழக்குத் தொடருவதற்கு கோர்ட் கட்டணம் கட்டவேண்டிதில்லை அல்லது அதன் மதிப்பிற்குரிய உத்தரவாதத்தை அளிக்கவேண்டியதில்லை.

“ஏழை மக்களுக்காக கிரிமினல் நீதிமன்றங்களிலும், சில குறிப்பிட்ட வழக்குகளுக்காக சிவில் நீதிமன்றங்களிலும் எவ்வித கட்டணத்தையும் பெறாமல் அவர்களுக்காக வாதிட வழக்கறிஞர்களை மாநில மற்றும் தேசிய நீதிமன்றங்கள் பணிக்கு அமர்த்தியுள்ளன.

“தன்னுடைய உழைப்பின் ஊதியத்தை திரும்பப் பெறும்படியோ அல்லது தனக்காய் வாதிட்ட வழக்கறிஞருக்கு செலுத்தவேண்டிய கட்டணத்தை பெறுவதில் தனக்குள்ள உரிமையை அமுல்படுத்திக்கொள்ள எந்த ஒரு கம்பெனிக்கும் எதிராய் வழக்கு தொடரும் தொழிலாளிக்கு சாதகமாய் தீர்ப்பு

சொல்வதற்கு முனையும்படி அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றங்கள் உத்தரவிடுகின்றன.

“பொதுச் சேவை அல்லது பொது வேலைகளுக்கான ஒரு நாள் வேலை நேரம் 7 மணி, சில சமயங்களில் 8 அல்லது 9 மணி என்று சட்டம் உத்தரவிடுகிறது.

“திவாலாகிப்போன பண்ணைகளில் பணியாளரின் கூ-க்கு முன்உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கூ-யானது பொதுவாகவே முதல் உரிமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இரயில் பிரயாணிகள் மற்றும் சரக்கு கட்டணங்களையும், அதோடு மற்ற போக்குவரத்துகளையும் ஒழுங்குபடுத்தவும், பொது சேமிப்பு கிடங்குகள் மற்றும் தூக்கும் இயந்திரங்களுக்கான சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இரயில் போக்குவரத்தை மேற்பார்வையிட தேசிய, மாநில அளவிலான குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் கட்டணங்கள் 2/3பாகம் அல்லது அதற்கும் மேலாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது,

“ஏறக்குறைய எல்லா மாநிலங்களிலும் வட்டி விகிதத்தை குறைக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் டிரஸ்ட்டுகளின் அடமானம் அல்லது பத்திரம் போன்றவற்றை மீட்டுக் கொள்வதற்கு காலவரை நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ரயில்வே பாதையின் வழிகள் வே-யிடப்படவேண்டும் அல்லது அப்படி வே-யிடப்படாததினால் ஏற்படும் சேதங்களுக்கு இரட்டிப்பாய் அபராதம் செலுத்தவேண்டும்; அதோடு தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பான இடமும், உபகரணங்களும் அளிப்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

“தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும் சுரங்க தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய பணியாளரின் பாதுகாப்பு மற்றும் சௌகரியத்துக்கு ஏற்ற இடமும் இயந்திரங்களும் அளிக்கும்படி கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

“தொழிலாளர் சங்கங்களின் ஒருங்கிணைப்புகள் சட்டப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

“தொழிலாளர் தினம் தேசிய விடுமுறையாக்கப்பட்டது.

“மாநில மற்றும் தேசிய அளவில் ‘தொழிலாளருக்குக்கான ஆணையர்கள்’ நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, அதிநிமித்தம் உழைக்கும் வர்க்கத்தாரின் நிலைமை கூடுமான மட்டும் உயர்த்தப்பட்டது.

“விவசாயத்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது, அதோடு அதனுடைய தலைவர் கேபினெட் அதிகாரியாக்கப்பட்டார்.

“150,000 டாலர் மதிப்புள்ள விதைகள் வருடந்தோரும் மக்களுக்கு இலவசமாய் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

“அநேகமான மாநிலங்களில் சிறுகுற்றங்களை கண்டறியும் மையம் அமைக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் வேலையி-ருந்து விலக்கப்பட்டுவிட்ட அல்லது தனது கடனை செலுத்துவதற்கு தவறிய எளியவர் யாவரையும் பட்டிய-டப்பட்டது, அவ்விதம் சிறுசிறு குற்றம்புரிபவரை தபால் கடிதம் மூலம் மிரட்டவும், கடிதங்கள் மூலம் கடன்பட்டவன் மீது வழக்கு தொடுக்கவும், அல்லது வேறு வழிகளில் அவன் மீது பாதிப்பை உண்டுபண்ணவும் செய்தது.

“விவேகமற்றவர், அஜாக்கிரதையானவர்களை பாதுகாக்கும் பொருட்டு, இந்த தபால்முறை சாதனத்தின் மூலம் மோசடி அல்லது லாட்டரி திட்டங்களை செயல்படுத்த முயல்பவருக்கு இந்த தபால்முறை மறுக்கப்பட்டது.

“தபால் கட்டணங்கள் வெகுவாய் குறைக்கப்பட்டன. இலவச தபால் மூலம் தேசத்தின் செய்தித்தாள், மற்றும் மிகச் சிறந்த மாதப்பத்திரிக்கைகள், வாராந்திர வெளியீடுகள் விலை குறைக்கப்பட்டு, ஏழைகளின் கரங்களை சென்றடையும்படி செய்யப்பட்டது. இதனால் அரசாங்கத்துக்கு வருடந்தோறும் 8,00,000 டாலர் நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

“ஆயுள் காப்பீடு பா-சிகள் மற்றும் கட்டிடம் கட்டுதல் மற்றும் கடன்கொடுக்கும் சங்கங்களின் பங்குகள் யாவும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரைக்குப்பின் கட்டப்படும் பிரிமியம் அல்லது தவணைக்களுக்கு அபராதம் போடுவது தடைசெய்யப்பட்டது.

“மாநில மற்றும் தேசிய வங்கிகள் பொதுமேற்பார்வைக்கு உட்பட்டதாகவும் அவைகளின் கணக்கு வழக்குகள் பொது பரிசோதனைக்கு உட்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

“அரசாங்க வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு சில காரணங்களுக்கு சம்பளத்துடன் கூடிய 30 நாள் விடுமுறையும், வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் 15 நாட்களும், அதோடு கூட அவரது அல்லது குடும்பத்தினரின் சுகவீன சமயத்தில் 30 நாட்கள் கூடுதல் விடுமுறையும் அனுமதிக்கப்பட்டது.

“கூ-ப்பணியாளர் முறை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இறக்குமதி செய்யும் தொழிலாளிகள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் குற்றவாளி தொழிலாளர் மற்றும் சீனாவி-ருந்து இனிமேல் குடிபெயர்ந்து வருபவர்கள், குற்றவாளி தொழிலாளரின் உற்பத்தி பொருட்களின் இறக்குமதிகள், மற்றும் சேவகர் முறை ஆகியவை சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டன.

“மாநில மற்றும் தேசிய அளவில் தொழிலாளரது சச்சரவுகளை தீர்த்துவைப்பதற்கென ‘மத்தியஸ்தக் குழுக்கள்’ உருவாக்கப்பட்டன.

“அரசாங்கப் பணியில் இருக்கும் பணியாளர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட தேசிய விடுமுறை நாட்களுக்கான சம்பளம் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஜனவரி முதல் தேதி, பிப்ரவரி 22ம் தேதி, டெக்கரேஷன் நாள், ஜூலை 4ம் நாள், உழைப்பாளர் தினம், நன்றியறிதல் நாள் மற்றும் டிசம்பர் 25ம் நாள்.

“சுற்றுக்கட்டு வீடுகளுக்குச் சென்று தங்கி வாழ விருப்பமுடையவர்களுக்கு அவ்வீடு அளிக்கப்பட்டது, நிலத்தில் பயிர் செய்து மரம் வளர்ப்பவர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டது.

“எந்தவித இடையூறின்றி, அச்சமின்றி ஓட்டுப்போட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கென்று ‘ஆஸ்திரே-ய ஓட்டுபெட்டி, மற்றும் பிற சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன.

“நான்கு மில்-யன் அடிமைகள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர், இதினிமித்தம் நூறாயிரம் சொத்து - உரிமைக்காரர் தரித்திரர் ஆயினர்.

“பொது நூலகங்கள் நிறுவப்பட்டன.

“வியாதியஸ்தர் மற்றும் ஏழைகளை கவனித்துக் கொள்வதற்கான பொது மருத்துவமனைகள் கட்டப்பட்டன.

“நமது போர் வீரர்கள், விதவைகள், மற்றும் திக்கற்றவருக்காக

அரசாங்க கருவூலத்தி-ருந்து 140 மில்-யன் டாலர் வருடந்தோறும் செலவிடப்பட்டது.

“கடைசியாக ஆனால் குறைவில்லாமல், அரசாங்க கல்விக் கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. அதிலுள்ள மாணவர்களின் படிப்புக்காக மட்டுமே 160,000,000க்கும் அதிகமான டாலர் வருடந்தோறும் செலவிடப்படுகிறது, அத்துடன் கட்டடங்கள், கடனுக்கான வட்டி, மற்றும் இதர செலவுகள் சுமார் 40,000,000 டாலர் அல்லது அதற்கும் மேலேயே ஆகலாம்.

“காங்கிரஸ் மற்றும் பல்வேறு மாநில சட்டசபைகளில் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, நகராட்சி கழகங்கள், தனியார் மற்றும் கூட்டு வியாபாரங்கள் ஆகியவற்றின் எஜமானர்களுக்கும் இடையிலான உறவுகுறித்த மிகத்துல்-யமான விவரங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டன.

“பணக்காரர் மற்றும் ஏழைகளின் நன்மையைக் கருதி, இந்த எல்லா சட்டங்களும் செயல்படுத்தபட்டன. உண்மையில், இந்நாட்டின் சரித்திரத்தில் கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளில் பொதுமக்களின் உயர்வுக்காகவும், கல்வி மற்றும், நன்மைகளுக்கான சட்டத்தை கூடுமானவரை அமுலாக்குவதற்கு எல்லா வகுப்பின் ஆண்களும், பெண்களும் ஒரே விதமாய் அதிகபட்சமாக தங்கள் சக்தியை பயன்படுத்தினது தெரிகிறது. மேலும் இப்படிப்பட்ட நிலை தொடருமானால் அது சோஷ-ச அரசாட்சியில் போய் முடியும் என்று சிந்தனை உள்ள மனிதர் அச்சப்படும் அளவிற்கு இந்தக் காரியங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஒரு திசையை நோக்கியே அநேக காலமாக மக்களிடையேயான பொதுவான கருத்து இருந்திருக்கிறது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.”

இப்படியாக செய்யக்கூடிய யாவையும் சட்டத்தின் உதவியால் செய்யப்பட்டிருந்தும் ஏன் அமைதியின்மை இன்னமும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. ஆகையால் அதே திசையில் இதற்கொரு விமோசனத்தை எதிர்பார்ப்பது நம்பிக்கையற்றது என்பது தெளிவாகிறது. இது கட்டுப்படுத்தமுடியாத போராட்டம் என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டிய கட்டாயத்தில் திரு. தாமஸ் அவர்கள் இருப்பது தெளிவாகிறது.

கனவானும், திறமைசா-யுமானவர்களின் வார்த்தைகளைக் கவனிக்கவும் :

வென்டெல் பி-ப்ஸ், அவர்களின் கருத்து

"சமுதாயத்தின் மேல்தட்டு வகுப்பினரிடமிருந்து நீதிநெறி மற்றும் அறிவுபூர்வமான சீர்திருத்தம் என்பது எப்போதுமே வராது. வருகின்ற எல்லாமே எதிர்ப்பவரின் தியாகத்தாலும் ப-யாலும் வருவதே. உழைக்கும் மக்களின் அடிமைத்தன விடுதலையென்பது உழைக்கும் மக்களாலேயே தான் முயன்று பெறப்படவேண்டும்."

மிகவும் உண்மையான மிகவும் ஞானமான வார்த்தை. ஆனால் திரு. பி-ப்ஸ் அவர்கள் 'தேவை மற்றும் வினியோகத்தின் விதி'யின் சுயநலமான கோட்பாட்டி-ருந்து உழைக்கும் மக்கள் விடுதலையாவதற்குரிய நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஆலோசனை எதையும் கொடுக்கவில்லை. தேவை மற்றும் விநியோக விதி புவியீர்ப்பு சக்தி கோட்பாட்டிற்கு இணங்காத ஒன்றாக இருக்கிறது. எதை சிபாரிசு செய்வது என்று அவருக்கு தெரியவில்லை. சீர்திருத்தம் என்பது, யாவரும் அறிந்தவண்ணம், அது உள்ளுக்குள் தாற்கா-க மாற்றத்தை செயல்படுத்தவும், அநுகூலமானதாயும் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிடில், உலகளாவிய நிலைக்கும் போட்டிக்கும் எதிராக இந்த புரட்சி எண்ணத்தை என்ன செய்யக்கூடும்? எழும்பும் சமுத்திர அலைகளுக்கு எதிராக நம்மால் கலகம் செய்ய முடியுமா? அல்லது அதை துடைப்பத்தால் பெருக்கி பின்னுக்குத் தள்ளிவிட முடியுமா? அல்லது அதன் திரட்சியை பீப்பாய்களில் சேகரிக்க முடியுமா?

மேக்குலேயின் (Macaulay) முன்னறிவிப்பு

திரு. மேக்குலே, மாபெரும் ஆங்கில சரித்திர ஆசிரியரானவர் 1857ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் இருக்கும் தன் நண்பருக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் சாராம்சத்தை கீழ்க்கண்ட விதத்தில் 'தி பாரிஸ் ஃபிகாரோ' கோடிட்டுக் காட்டுகிறது :

"துன்பத்திலும், கோபத்திலும் இருக்கும் பெரும் பான்மையோரைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது உங்களது அரசாங்கத்தால் என்றுமே செய்ய முடியாத ஒன்று என்பது பகல் வெளிச்சத்தைப் போல் மிகவும் தெளிவாக இருக்கிறது, ஏனெனில் உங்கள் தேசமானது பெருங்கூட்டத்தினரின் கையில் இருக்கிறது - பணக்காரரான சிறுபான்மையானவர்களின் இரக்கத்திலேயே பெருங்கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர். பாதி அளவே காலை உணவை உண்டு, பகல் உணவு பாதியாவது கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கிற திரளான ஜனங்கள், உங்கள் சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகளை தெரிந்தெடுக்கும் நாள் ஒன்று நியூயார்க் மாகாணத்திற்கு வரும். இப்படிப்பட்டதொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பவடுவதில் சந்தேகம் ஏதும் உண்டோ?

"செழுமையை கொடுக்க முடியாத அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை நீங்கள் செய்யவேண்டிவரும். அப்பொழுது ஏதோ ஒரு சீசரோ அல்லது நெப்போ-யனோ அரசாங்க ஆளுகையைத் தன் கையில் எடுத்துக்கொள்வார். ரோம பேரரசு 5ம் நூற்றாண்டின் காட்டுமிராண்டிகளால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது போல உங்கள் ஜனநாயக நாடும் கூட 20ம் நூற்றாண்டில் கொள்ளையிடப்பட்டு, சூறையாடப்பட்டு நாசமாகும்; ரோம பேரரசின் நாசக்காரர்கள் வெளிநாடுகளி-ருந்து வந்த ஹன்ஸ் மற்றும் வண்டல்கள் ஆக இருந்தனர்; ஆனால் உங்களுடைய நாசக்காரர்களோ உங்கள் நாட்டின் சொந்த ஜனமாகவும் உங்கள் சொந்த கல்வி நிறுவனங்களில் படித்தவர்களுமாகவே இருப்பார்கள்."

செல்வந்தரானாலும் ஏழையானலும் விஷய ஞானம் உள்ள மனுஷருக்கு இது சம்பவித்தது இல்லை; பெரும்பான்மையை காரணம்காட்டி சுயநலமின்றி செல்வந்தர் ஆதரிப்பதும், இப்படிப்பட்ட மிகப்பெரிய தயாள குணத்துடனான சட்டங்களை இயற்றி பெரும்பான்மையோர் வாழ்க்கைத் தரத்தை படிப்படியாக உயர்த்துவதும், அதோடு அரை மில்-யனுக்கும் மேலான மதிப்புடைய சொத்தினை எவரும் குவிக்க முடியாதபடி செய்யக்கூடியதும் நடக்கக்கூடியதும் எனவும் ஒருவேளை யோசிக்கலாம். இல்லை, இப்படிப்பட்ட உத்தேசமானது ஏற்றுக்கொள்ள தகுதியற்றது என்று திரு. மேக்குலே அறிந்திருந்தார். ஆகவே தேவனுடைய சாட்சிக்கு ஒத்துப்போகின்ற வகையில் சுயநலத்தின் முடிவானது, மாபெரும் உபத்திரவத்தின் காலம் என்பது அவரது முன்னறிவிப்பு.

அதோடு மட்டுமன்றி, இவர் இவ்வண்ணமாய் எழுதியதி-ருந்து, திரு. மேக்குலேயின் சொந்த நாட்டின் (இங்கிலாந்து) ஜனங்களும் கூட உரிமையை வற்புறுத்திக்கேட்டு பெற்றுக்கொண்டனர்; ஓட்டுரிமை பெல்ஜியர்கள் ஜெர்மெனியர்களாலும் கூட கேட்டு, பெறப்பட்டது; பிரான்சு நாட்டவர் வற்புறுத்திக்கேட்டு வலுக்கட்டாயமாய் எடுத்துக்கொண்டனர். ஆஸ்டிரோ - ஹங்கேரியினரால் கேட்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுக்கென முன்னறிவிக்கப்பட்ட அந்த ஓட்டுரிமையானது கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் முழுவதிலும் வெகு சமீபத்தில் சம்பவிக்கும். மேக்குலேவுக்கு எந்த ஒரு நம்பிக்கையும் தென்படவில்லை; வேறு எந்த ஒரு ஆலோசனையும் சொல்வதற்கில்லை; பணம் படைத்தவரும், செல்வாக்கு மிகுந்தவரும் வலுக்கட்டாயமாய் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு, வெடித்து சிதறிவிடும் நிலைவரைக்கும், கூடுமான மட்டும் பாதுகாப்பு வால்வு (அடைப்பின்) மீது அமர்ந்து கொள்வர் என்பதே அவரது ஆலோசனை.

திரு. ச்சாவுன்சி (Chauncey) எம். டிப்யூவின் நம்பிக்கைகள்

இன்றைய உலகில் திறமைக்கும் பரந்த சிந்தனைக்கும் பேர்போன மனிதருக்குள் மேன்மை மிகு ச்சாவுன்சி எம். டிப்யூ, L.L.Dயும் ஒருவர்; நல்ல ஞானமுள்ளவர், அடிக்கடி அவர் நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்குகிறார்; மேலும் இன்றைய சூழ்நிலையை குறித்த அவரது கண்ணோட்டத்தை பெறுவதில் நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். சிக்காகோ பல்கலைக் கழகத்தின் 10வது பட்டமளிப்பு வைபவத்தின் போது பட்டதாரிகளிடையே சொற்பொழிவாளராய் அவர் கூறியதாவது:

“கல்வி நமது தேசத்தின் ஆச்சரியமான வளர்ச்சியை மட்டும் ஏற்படுத்தவில்லை, அதோடு கூட வேலைவாய்ப்பையும், சாதகமான சூழ்நிலைக்கான அருமையான சந்தர்ப்பத்தையும் கூட அது உருவாக்கி கொடுத்திருக்கிறது. மேலும் பழங்கால பழக்கங்கள் மற்றும் முறைமைகளி-ருந்தும் கூட நமது மக்களை முன்னேற்றியிருக்கிறது. அதோடு நமது பிதாக்கள் வாழ்ந்து வந்த விதமாய் இனிமேலும் நம்மால் வாழமுடியாது.

“பொதுப்பள்ளிகளும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் அவைகளின் சிறப்பியல்புகளினால் நம்மை வளர்த்திருக்கின்றன; அவைகள் வாழ்வின் நற்பண்புகளை மேம்படுத்தி, புத்தி கூர்மையான ஆண்களையும், அதிகமான அழகும் உயிரோட்டமுமுள்ள பெண்களையும் உருவாக்கியிருக்கின்றன. ஐரோப்பிய குடியானவரின் நிலையைக்காட்டிலும் அவர்களை அது உயர்த்துகிறது. கல்வியும், சுதந்திரமும் அமெரிக்க மக்களை ஒரு அற்புதமான ஜனங்களாய் மாற்றியிருக்கின்றபோது, பழம்பெரும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அதனுடைய வாழ்வின் தரத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. ஒரு இந்தியத் தொழிலாளி ஒரே ஒரு அறையைக் கொண்ட, கூரைவீட்டினுள் உடுக்க ஒட்டுத்துணியும், உணவுக்கு கலயம் அரிசியும் இருந்தாலே போதும் என்று வாழ்ந்துவிடுவார். ஆனால் அமெரிக்க மெக்கானிக்கிற்கு தனது வீட்டில் அநேக அறைகள் தேவைப்படும். கலைப்பணியின் மதிப்பை அவன் கற்றிருக்கிறான்; அதோடு அவனது குழந்தைகளும் கற்றிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் யாவரும் இதைவிட நல்ல வாழ்வுமுறை ஆகியவற்றுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்; இது ஆடம்பரத்தை அல்ல சௌகரியத்தையே உண்டாக்குகிறது; மேலும் இது நமது குடியரசின் குடிமக்களை தயார்படுத்துகிறது - தயார் படுத்தியாகவேண்டும்.

“மிகத்திரளான செல்வத்தினை சேர்க்கும் அமெரிக்கரின் சந்தர்ப்பத்தினை, திறமைசா-களின் மிகச்சிறந்த தொலைநோக்கும் தைரியமும் தடை செய்துவிட்டது. செல்வத்தை சேர்க்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்காத திரளான மக்கள் இவர்களை பார்த்து கூறுகின்றனர்: ‘இந்த சந்தர்ப்பங்களில் எங்களுக்கு சமபங்கு இல்லை;’ இந்த கஷ்டங்களை குறிப்பிடவோ அல்லது இவ்வகையான பிரச்னைகளை தீர்க்கும்படியான இடமோ இது இல்லை, அதோடு எனக்கு அதற்கு நேரமும் இல்லை. நம்மிடையே இப்போதிருக்கிற மேதைகள் தேவைப்படுமாயின் சட்டத்தின் உதவியோடு கூட, அல்லது தேவையான வேறு செயல் முறைகளின் உதவியோடு இவ்விஷயத்தினை சந்திக்கவேண்டும். இதில் சந்தேகப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. நமது நாட்களில் இன்னும் அதிகமான கல்வியும், இன்னும் அதிகமான கல்லூரி மாணவர்களும், இன்னும் அதிகமான

கல்லூரி வாய்ப்புகளும் தேவைப்படுகிறது. இந்த அஸ்திபாரங்களி-ருந்து வெளியே போகும் ஒவ்வொரு வா-பனும் வெளிச்சமும் ஞானமும் உடைய ஒரு மிஷினரியாகவே உலகத்துக்குள் போகிறான். அவன் சமுதாயத்தில் எங்கு சென்று வாழ்ந்தாலும், உள்நாட்டிலும் அயல் நாடுகளிலும் நிலவும் சூழ்நிலைக்குத்தக்கதாக அறிவுக்கூர்மையும், பரந்த தேசபக்தி உடையவனாகவும் நிற்பான். நாட்டின் நானூறு பல்கலைக்கழகங்களி-ருந்தும் பட்டம் பெற்றவர்களே நமது அமெரிக்க நாட்டு இராணுவத்தில் லெஃப்டினென்ட்டுகளாகவும், கேப்டன்களாகவும், கர்னல்களாகவும், பிரிகேடியர் - ஜெனரல்களாகவும் மற்றும் மேஜர் - ஜெனரல்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

"நமது இளைஞர்கள் இன்று நுழைகின்ற உலகமானது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்களது தகப்பன், பாட்டன் மற்றும் மூதாதையர்கள் எதுவுமே அறிந்திராத ஒன்றாக இருக்கிறது. 50 வருடங்களுக்கு முன் ஏதோ ஒரு சபைப்பிரிவின் கல்லூரியில் அவன் பட்டம் பெற்று, அவனது தகப்பனுடைய சபையை தழுவியிருப்பான். அவன் தன்னுடைய மத நம்பிக்கைகளை கிராம போதகரிடம் இருந்து பெற்று ஏற்றுக் கொண்டிருப்பான். அதோடு அரசியல் கோட்பாடுகளையோ தன்னுடைய தகப்பனார் சார்ந்திருக்கும் கட்யி-ருந்தும் பெற்றிருப்பான். ஆனால் இன்று அவன் பட்டம் பெறும் கல்லூரிகளில் மதபிரிவுகளைக் குறித்த கட்டுகள் தளர்ந்து காணப்படுகிறது. மேலும் அவனது குடும்ப அங்கத்தினர்கள் அநேக சபைகளுக்குள்ளும் அலைந்து திரிந்து எல்லா விசுவாசப் பிரமாணங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். எனவே அவன் தன்னுடையது என்று எதாவது ஒரு சபையையும் விசுவாசத்தையும், போதனைகளையும் தெரிந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. போ-யான தலைவர்கள் அல்லது தகுதியற்றவர்களால் கட்சிகளின் ஒருங்கிணைப்பு தளர்ந்துவிட்டதால், தேசத்தின் நெருக்கடிகளையும் காலத்தின் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியினுடைய அத்தியாவசியங்களையும் சந்திக்க தவறிவிட்டதை அவன் கண்டுபிடித்திருக்கிறான். "மகனே உனக்காகவும், உன் நாட்டுக்காகவும் நீ தீர்ப்பு செய்" என்று அவனது ஆலோசனைக்காரர்கள் அவனுக்கு கூறியிருக்கக்கூடும்.

இவ்வண்ணமாய் ஒரு குடிமகனுக்குரிய கடமைகளை செய்யவும் அல்லது தனது விசுவாசத்துக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் உரிய அஸ்திவாரத்தை பெறவும், இவனது தகப்பனுக்கு தேவைப்பட்டிராத ஒரு உபகரணம், இவனது வாழ்வின் நுழைவுவாயி-லேயே இவனுக்குத் தேவைப்படுகிறது. பிரசங்க மேடைகளினாலும், பிரசுரங்களினாலும், தன்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தினாலும் கண்டு கொண்டதாகிய அரசியல் ஸ்திரநிலைக்கும், சபையின் நிலைமைக்கும், சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரங்களுக்கும் மற்றும் சொத்துக்களின் பாதுகாப்புக்கும் அச்சத்தை ஊட்டக்கூடிய புரட்சிகரமான சூழ்நிலையொன்று இந்த அற்புதமான 19ம் நூற்றாண்டின் முடிவில் நிலவுகிற நிலையில் தன்னுடைய வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தை துவங்குகிறான். ஆனால் போதனைகளும், தீர்க்கத்தரினங்களும் அழிவைக் குறித்து இருக்கும் பட்சத்தில் அவன் நம்பிக்கையை இழந்துவிடக் கூடாது. ஒவ்வொரு வா-பனும் "எல்லாம் நன்மைக்கே என்னும் கொள்கை" உடையவனாய் இருக்கவேண்டும். நாளைய தினம் இன்றைய நாளைக் காட்டிலும் மேலானதாக இருக்கும் என்று ஒவ்வொரு வா-பனும் நம்ப வேண்டும்; மேலும் இந்த நாளுக்குரிய தனது கடைமையை முழுமையாய் செய்யும் போது நாளைய தினத்தை குறித்த நிச்சயமான ஒரு நம்பிக்கையோடு முன்னோக்கி பார்வையை செலுத்தவேண்டும்.

"பிரச்னைகள் கடினமாயும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் மிகுந்த தீவிரமாயும் இருக்கிறது என்பதை நாம் யாவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால் பிரச்னைகளை தீர்ப்பதும் தீவிரமான சூழலை அகற்றுவதும் கல்வியின் எல்லைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. நமது காலக்கட்டம் நாகரீக வளர்ச்சியின் முரண்பாட்டைப் போல் தோற்றமளிக்கும் காலமாய் இருக்கிறது. கடந்தகால நடவடிக்கைகள் சாதாரண கப்பல் பிரயாணத்தைப் போல, எளிய விளக்கத்திற்கு உரியதுமான விஷயமாக இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டிற்கு ஐந்து வருடம் முன்னதாக நாம் நின்று கொண்டு, ஏதோ ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு வந்து நம்மை வான மண்டலத்துக்குள் பலமாய் தூக்கி வீசி எறிந்தது போலவும்,

செவ்வாய் கிரகத்தின் கால்வாய் ஒன்றின் ஓரம் நாம் அமர்ந்திருப்பது போலவும் தோன்றுகிற விசித்திரமானதொரு சூழ்நிலையை எதிர் கொண்டு இருக்கிறோம்.

“கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் நூற்றாண்டுகளை நீராவியும், மின்சாரமும் வெறுமையாக்கிப் போடும் அளவிற்கு நம்மை கீழே கொண்டுவந்து விட்டன. இவை தயாரிப்பு மற்றும் வியாபார சந்தையை ஒரு கூட்டணிக்குள் கொண்டுவந்து, கடந்த காலத்தின் எல்லா கோட்பாடுகளையும், கணிப்புகளையும் நிலைகுலையச் செய்துவிட்டன. அவைகள் உடனுகுடனான ஒரு தகவல் தொடர்பின் மூலம் உலகத்தையே ஒருங்கிணைத்து விட்டன. இதன் மூலம் இதற்குமுன் காலத்தாலும், தூரத்தாலும் அல்லது சட்டத்தினால் முடிவு செய்யக்கூடிய வரையறைகளை கவிழ்த்துவிட்டன. கங்கைகரை அல்லது அமேசானின் பருத்தியினுடைய விலை, இமயமலையின் சமவெளி அல்லது நைல் நதியின் டெல்டா அல்லது அர்ஜென்டீனாவின் கோதுமையினுடைய விலை, இன்றைய நாணய மதிப்பு, உற்பத்தி பொருளின் விலையை கட்டுப்படுத்தும் கூ-யின் நிலைமை, அவைகளின் பிரதிப-ப்பு உடனுக்குடன் அன்று பகல்வேளைக்குள் -வர்பூ-லும், நியூ ஓர்லென்சிலும், சாவன்னாவிலும், மொபை-லும், சிக்காகோவிலும், நியூயார்க்கிலும் தெரிந்துவிடும். தென்பகுதியின் பயிர்கள் மூலமாகவும் மேற்குப்பகுதியின் பண்ணை வீடுகளின் மூலமாகவும் அவைகள் ஒரு ஆச்சரியத்தை அனுப்புகின்றன. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலைமையை குறித்து நியாயமாய் புகார் கூறுகின்றனர். கிராமப்புற ஜனத்தொகையானது நகர்புறத்தை நோக்கி விரைகிறது. இதனால் நகராட்சியின் கஷ்டங்கள் அளவின்றி அதிகரிக்கின்றது. முதலீட்டாளர்களோ சமச்சீர்ப்படுத்த, கூட்டுச் சேர போராடுகின்றனர். தொழிலாளர் சங்கங்களோ குறிப்பிட்ட அளவு வெற்றியுடன், அவைகளுக்கு மிகச்சிறந்தது என்று நம்புகிறதான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வருகின்றன. நீராவி, மின்சாரம் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் உதவியால் கடந்த ஐம்பது வருடங்களில் ஏற்பட்ட அதிதீவிர முன்னேற்றம் உலகத்தின் உழைப்பின் சக்தியை ஒருபக்கமும், மறுபக்கத்தில் உடனுக்குடன் உற்பத்தி செய்யும் விளைவுகளும்

ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாய், மக்களுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் இடையிலான உறவை அத்தனை சுலபமாக மாற்றிவிட்டன; உலகமோ தன்னை இதற்காக இன்னும் தயார்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. தற்கால மற்றும் வருங்காலத்தின் நம்பிக்கையானது கல்வியின் மீதே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மேதாவிகள், சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் வல்லமையினால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பூகம்பத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பெரும் குழப்பத்தி-ருந்து ஒரு ஒழுங்கை ஏற்படுத்துவார்கள்.

“உலகத்தில் என்றுமே நெருக்கடிகள் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன. இவைகள் தான் மனுகுலத்துக்கு இதைவிட மேலான மற்றும் உயர்வான நிலைக்கு உந்துதலாகவும், கடினமான முயற்சியாகவும் இருந்திருக்கின்றன. இதுவே சுதந்திரத்துக்கான இயக்கங்களின் உச்சகட்டத்துக்கும் காரணமாயிருந்தன. இந்த சீர்திருத்தங்கள் அளவற்ற வேதனைகள், கோடிக்கணக்கானோரின் உயிர்ப-, மற்றும் ராஜ்யங்கள், பிரதேசங்கள் ஆகியவைகளின் பாழாக்குதலுக்கும் காரணமாயிருக்கின்றன. அடிமைத்தனத்தை குருசேடுகள் (கிறிஸ்தவ மதப்போர்) ஐரோப்பாவி-ருந்து நீக்கின. பிரெஞ்சு புரட்சி ஜாதி கட்டுகளை உடைத்தெறிந்தது. சுயநலமே காரணமாயினும், உலகளாவிய நவீன வாக்குரிமை மற்றும் பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தினால், நெப்போ-யனே தலைவரானார். பல நூற்றாண்டுகளாய் இருந்த வேட்கையானது சுதந்திரம் இன்னும் கூடுதலான சுதந்திரத்துக்காகவே இருந்தது. சுதந்திரத்தை அடையும் போது உலகனைத்திலும் சந்தோஷமும் சமாதானமும் இருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்து வந்தது. ஆங்கிலம் பேசும் மக்கள் சுதந்திரத்தை அதன் முழு அளவுடன் பெருமளவில் அடைந்தனர். இந்த சுதந்திரம் என்பது தங்கள் சொந்த ஜனங்களையே தங்களது ஆளுநர்களாகவும், சட்ட வல்லுநர்களாகவும் அதிகாரிகளாகவும் பெறவைத்தது. முரண்பட்டதைப் போ-ருந்தாலும் உண்மையான கூற்று என்னவெனில் நாம் மாபெரும் ஆசீர்வாதம் என்று கருதி கொண்டிருக்கும் சுதந்திரம் என்பது உலகம் இதுவரைக்கும் அறிந்திராத அளவிற்கு பெருத்த அதிருப்தியாகியிருக்கிறது. ஜெர்மனியின் சோஷ-ச இயக்கங்கள் 10 வருடங்களுக்கு முன்

நூறாயிரம் ஒட்டுகளாயிருந்தவை, 1894ல் சில மில்-யனாக வளர்ந்திருக்கிறது. பிரான்சினுடைய குடியரசுவாத சக்திகள் மாதத்துக்கு மாதம் இன்னும் தீவிரமாகவும் அச்சுறுத்தக்கூடியதாகவும் மாறிவருகிறது. விவசாய புரட்சியாளர்களும் தொழிலாளிகளும் கிரேட் பிரிட்டனின் ஆட்சியாளர்களின் சக்திக்கும் மேலாய் தொல்லை தருவதால் ஒவ்வொரு நாளும் மாற்றங்களை உருவாக்குவதைத் தவிர வேறு எவ்விதத்திலும் இதை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. சிக்காகோவில் ஒரு அராஜகவாத கலகம் இருந்தது. பலசா-களான பயிற்சி பெற்ற ஒரு சிறிய போலீசார் குழுவே கொள்ளை மற்றும் சூறையாடல்களி-ருந்து அந்த மாபெரும் பட்டணத்தை காப்பாற்றினது. ஒரு தனி மனிதன் ரயல்வே தொழிலாளிகளுக்கான ஒரு ஒருங்கிணைப்பை சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே உருவாக்கினான். இது எவ்வளவு உறுதியானது என்றால், அவரது ஒரே ஒரு கட்டளையின் கீழ் தொழிற்சாலைகளிலும் இயக்கங்களிலும் 20 கோடி ஜனங்கள் செயலாற்றுகின்றனர். சமுதாயங்களின் ஆதரவை ஏற்படுத்தும் சக்திகள் யாவும் தற்கா-கமாக முடக்கி வைக்கப்பட்டன. இரண்டு ஆளுநர்கள் சரணடைந்துவிட்டனர். அதோடு நமது தலைநகரின் மேற்குப் பகுதியின் மேயர் தனது கட்டளைகளை கலகக்காரரின் தலைவனிடமிருந்து பெற்றார். அந்த அளவுக்கு கலகக்காரரின் சக்தி இருந்தது. தொழில் மற்றும் வர்த்தகத்தில் கணக்கிட முடியாத அளவிற்கு இழப்புகள் இருந்தன. ஐக்கிய அரசாங்கத்தின் வ-மையான கரத்தினால் மட்டுமே இதை தடுக்க முடிந்தது.

"மூப்பது வருடங்களுக்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் ஒவ்வொரு கலைஞரும், மெக்கானிக்கும், தொழிலாளியும் எல்லாத்துறைகளிலும் இன்று குறைந்த நேர உழைப்பிற்கு 25% அல்லது 50% கூடுதலாய் ஊதியம் பெறுகிறான். இது நமது கால் நூற்றாண்டு காலத்தின் முரண்பாடாக தோன்றினாலும் உண்மை கூற்றே. ஆகவே 30 வருடங்களுக்கு முன் வாங்கியதைக் காட்டிலும் தற்போது கிடைக்கும் மூன்றில் ஒரு பங்கு அதிகமான ஊதியமானது, 30 வருடங்களுக்கு முன் வாங்கியதைக் காட்டிலும் இருமடங்கு உடையையும் உணவையும் அவர்களுக்கு கொடுக்கிறது. முற்காலத்தை தற்கால நிலைமையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தொழிலாளிகள் நிச்சயமாய் அதிகமான மகிழ்ச்சியில் இருப்பார்கள் என்றும், அதோடு தன்னுடைய வாழ்க்கையின் தேவைக்கும் அதிகமாய் கிடைக்கும் அந்த சம்பளப் பணத்தை, ஒரு சேமிப்பு வங்கியில் நிச்சயம் போட்டு வைப்பார்கள் என்றும், அந்த நிதியானது மிகவேகமாய் இவரை ஒரு முதலீட்டாளராக்கும் என்றும் யாருமே நினைக்கக்கூடும். ஆனால் 30 வருடங்களுக்கு முன் மூன்றில் ஒரு பங்கு கூ-யுடனும் அவரது பணத்தினால் வாங்கக் கூடியதைக் காட்டிலும் இரண்டில் ஒருபாகம் அதிகமாய் வாங்கினாலும் கூட இன்றும் தற்கால உழைப்பாளிகள் அதிருப்தியாய் தான் இருக்கின்றனர். இது என்றுமே புரியாத ஒன்று. இவை யாவும் கல்வியால் வருகின்றது."

(மூப்பது வருடங்களுக்கு முன் அபரிமிதமான வேலைவாய்ப்பு இருந்தது என்ற உண்மையை திரு.டிப்யூ கருத்தில் கொள்ளவில்லை. மனித திறமைகளும், சரீர உழைப்பும் தேவைக்கும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. தொழிற்சாலைகளிலும், ஆலைகளிலும் "இரட்டை வேலை நேர முறைமையில்" வேலை செய்யும்படி தொழிலாளிகள் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டனர். வெளியிடங்களி-ருந்து குடிபெயருகிறவர்கள் லட்சக்கணக்காய் வந்தும் கூட, மிகச்சரியாக வேலைகளை பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் தற்போது தொழிலாளிகள் அபரிமிதமாக இருக்கின்றனர். தொழிலாளிகள் தேவையோ இயந்திரங்களின் உபயோகத்தால் எல்லாத் திசைகளிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. தற்போது சம்பளங்கள் அந்த அளவுக்கு மோசமாக இல்லாவிடினும், ஜனங்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை பெற்று உழைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. எனவே தவிர்க்க முடியாமல் ஊதியம் குறைகிறது.)

"நாம் போராடும் களமானது இன்றைய தேவைக்காய் மட்டுமன்றி எல்லா காலத்துக்குமானது; இந்த தேசத்தை நாம் முன்னேற்றுவது நமது தேவைகளுக்காய் மட்டுமன்றி பின்வரும் காலங்களுக்கும் சேர்த்துதான். அடிமைத்தனத்தை நாம் மேற்கொண்டுவிட்டோம். பல திருமணங்களை செய்துக் கொள்ளும் முறைமையையும் அழித்துவிட்டோம். இப்போது மீதமுள்ள நமக்குள்ள விரோதி 'அறியாமை' மட்டுமே.

(கல்வியின் மூலமாக அறியாமையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே நீக்கப்பட்டதினாலேயே, இந்த அனைத்து அதிருப்திகளும் தீமைகளும் வந்திருக்கிறது. ஆனால் முழுமையான கல்வியை பெற்றுவிட்டால் எவ்வளவுக்கு அராஜகமும், அச்சம் தரும் துன்பங்களும் வரக்கூடும்!; இப்படிப்பட்ட தீமைகள் மற்றும் அதிருப்திகள் அனைத்திற்கும் ஒரு தீர்வைக் கொண்டு வருவதற்காக நான் இங்கு வரவில்லை என்கிறார் திரு. டிப்பூ. ஆனால் அப்படிப்பட்டதொரு தீர்வை தான் அறிந்தால், அதை செய்வதில் தான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி உடைவராக இருப்பேன் என்றும் கூறுகிறார். மேலும் "ஏதாவது ஒரு வழியில்" இதற்கான விமோசனம் பிறக்கும் என்கிறார். குறிப்பிட்டதொரு தீர்வை தன்னால் கூற முடியவில்லை என்று மௌனமாய் ஒப்புக்கொள்கிறார்.)

"அதிருப்தியாய் இருப்பவர்கள் கவர்னர்களும், ஆட்சியாளர்களுமே. இவர்கள் தங்கள் சொந்த பிரச்னைகளை தாங்களே தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தங்களுடைய சட்ட சபைகளையும் மற்றும் தலைவர்களையும் தாங்களே தேர்வு செய்து கொள்ள முடியும். தங்களுக்கு எதிராக தாங்களே கலகத்தை உண்டு பண்ணவோ, தங்களுடைய சொந்த கழுத்துக்களை தாங்களே அறுத்துக் கொள்ளவோ (துரோகம் செய்யவோ) முடியாது. விரைவாகவோ தாமதமாகவோ, ஏதாவது ஒரு வழியில் தங்களது பிரச்னைகளை தாங்களே தீர்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் அது சட்டத்தின் மூலமாய் சட்டத்தைக் கொண்டே செய்யப்படும். அது ஒரு அழிவுக்குரிய அல்லது ஆக்கத்துக்குரிய முறையாக இருக்கும்."

"எல்லாவித செல்வச் செழிப்பும் உலக முன்னேற்றமும் இருந்தும் கூட ஏன் இந்த அதிருப்தி? என்ற கேள்வி இயற்கையானதே. இயந்திர கண்டுபிடிப்புகளின் படுவேகமும், நீராவி மற்றும் மின்சாரத்தின் செல்வாக்கும் கடந்த 25 ஆண்டுகளில் 60% உலக முதலீட்டையும், 40% தொழிலாளிகளின் வேலையையும் அழித்து விட்டது. இயந்திரங்களின் மூன்று மடங்கு விரிவாக்கமும், புதிய மோட்டாரின் கண்டுபிடிப்பும், இயந்திரங்களை உபயோகிக்கும் புதிய முறையும், பழையவைகள் யாவற்றையும் உபயோகமற்றதாய் மாற்றிவிட்டன. இன்னும் கூட அது கலைஞர்கள் தன்னுடைய வேலைக்கு பயன்படுத்திய கருவிகளை ஒன்றுக்கும் உதவாததாக்கிவிட்டு திரளாய் இருக்கும் சாதாரண தொழிலாளிகளில் ஒருவராய் அவர் ஆகும்படி நிர்பந்திக்கிறது. பெரும்பான்மையான மதிப்பிற்குரியவைகளை அழித்து, எத்தனையோ மக்களை வேலைகளி-ருந்து தூக்கியெறிந்து விட்ட அந்த சக்திகள், அதே சமயத்தில் உலகத்தில் ஆஸ்திகளுக்கான கணக்கிட முடியாத ஒரு புதிய சூழ்நிலையையும், அதனுடைய ஜனங்கள் சௌகரியங்களையும் சந்தோஷத்தையும் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் உருவாக்கி இருக்கின்றன. ஆனால் அதனுடைய சௌகரியங்களையும், அதனுடைய சந்தோஷங்களையும் அனுபவிக்க மேலானதொரு கல்வி அவசியமாகிவிட்டது."

திரு.டிப்பூ அவர்கள் தொழிலாளருடைய விஷயங்களில் கற்று தேர்ந்தவராகவும், தற்போது உலகை எதிர்கொண்டிருக்கும் நிலைமைக்கு வழி நடத்தி வந்தவைகளை குறித்தும் ஆராய்ந்திருப்பது மிகவும் தெளிவாக தெரிகிறது. ஆனால் இதற்கு அவர் அளிக்கக்கூடிய "பரிகாரம்" தான் என்ன? ஒருவேளை இரக்கமும், தகுதியுடைய உணர்வும் மட்டுமே, எதிர்காலத்தை அச்சுறுத்துவதும், தற்கால தீமைக்கு காரணமாக இருப்பதும் அறியாமை என்ற "எதிராளி" என்று ஆலோசனை அளிக்கும் படியும், கல்லூரி வகுப்புகளில் விரிவுரை அளிக்கும்படியும் இந்த கனவானைத் தூண்டியிருக்கக்கூடும். ஆனால் அந்த கல்வி மட்டுமே ஒரு நிவாரணத்தை கொடுத்துவிடாது என்பதை திரு. டிப்பூவைக் காட்டிலும் தெளிவாய் வேறுயாருக்கும் தெரியாது. இன்றைய தினத்தின் கோடீஸ்வரரில் வெகுசிலரே கல்லூரி வரை பயின்றுள்ளனர். கொர்நெ-யு வான்டர் பில்ட் படிக்காதவர். ஒரு படகோட்டி. இவரது இயற்கையான தொழில் திறமையே இவரை செல்வந்தனாக்கியது. பிரயாணங்களின் அதிகரிப்பை முன்னறிந்த இவர் ரயில்பாதைகளிலும், நீராவிப் படகுகளிலும் முதலீடு செய்தார். ஜான் ஜேக்கப் ஆஸ்டர் - தோல் வியாபாரியான இவரும் படிக்காதவர். இவர் நியூயார்க் பட்டணத்தின் வளர்ச்சியை முன்னறிந்து நிலங்களை வாங்கி விற்கும் தொழி-ல் முதலீடு செய்தார். இதன் மூலமாய் தற்கால ஆஸ்டர் சந்ததியாரின் திரளான சொத்துக்களுக்கு அஸ்திவாரத்தைப் போட்டார்.

"கீழ்க்கண்ட பட்டிய-ல் இருக்கும் அமெரிக்க கோடீஸ்வரர்கள் கல்லூரிகளுக்கு கோடிக்கணக்கில் நிதிஉதவி

வழங்கினர். இவர்கள் பத்திரிக்கைகளுக்கு அளித்த பேட்டியில் இந்த செல்வச் செழிப்பும் புத்திக் கூர்மையும் உடையவர்களில் எவருமே கல்லூரியில் படிக்கவில்லை என்று கூறினர்.

"கிரார்ட் கல்லூரிக்கு, ஸ்டீபன் கிரார்ட் $8,000,000; ஜான் டி.ராக்ஃபெல்லர், சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்துக்கு $ 7,000,000; ஜார்ஜ் பிபோடி, பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு $ 6,000,000; -லேண்ட் ஸ்டேன்ஃபோர்டு, ஸ்டேன்ஃபோர்டு பல்கலைகழகத்துக்கு $5,000,000; ஆசா பார்க்கர், ஸிஹை பல்கலைக் கழகத்துக்கு $ 3,500,000; பால் தூலானே, தூலானே பல்கலைகழகத்துக்கு மற்றும் நியூ ஒர்லெனுக்கு $ 2,500,000; ஐசக் ரிச், போஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்துக்கு $2,000,000; ஜோனஸ் ஜி. கிளார்க், கிளார்க் பல்கலைகழகத்துக்கு, வோர் செஸ்டர் மாசுக்கு $ 2,000,000; தி வாண்டர்பில்ட்ஸ், வான்டர்பில்ட் பல்கலைகழகத்துக்கு குறைந்தது $ 1,775,000; ஜேம்ஸ் -க், க-போர்னியா பல்கலைக்கழகத்துக்கு $1,600,000; ஜான் சி.கிரீன், பிரின்ஸ்டனுக்கு $ 1,500,000; -யோனார்ட் கேஸ், க்ளீவ் லேண்ட் விஞ்ஞான பள்ளிக்கு $ 1,500,000; பீட்டர் கூப்பர், கூப்பர் சங்கத்துக்கு $1,200,000; எஸ்ரா கார்னல் மற்றும் ஹென்றி டயுள்யூ சேஜ், கார்னல் சார்லஸ் பிராட், பிராட் புரூக்ளின் நிறுவனத்துக்கு $ 2,700,000 கொடுத்திருக்கின்றனர்."

இதற்கு விதிவிலக்காக திரு.செத் லா கல்லூரியில் பயின்ற, கல்லூரி முதல்வர் ஒரு சமயம் கொலம்பியா கல்லூரியின் நூலகத்துக்கு ஒரு மில்-யன் டாலர் வழங்கினார்.

கல்லூரி படிப்பு விலைமதிப்புடையதாக இருப்பினும், இப்போதைய நிலைமைக்கு அது எவ்விதத்திலும் ஒரு நிவாரணம் ஆகாது. உண்மையில், ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இப்போது இருப்பவர்கள் பட்டதாரிகளாக இருப்பார்களேயாகில், நிலைமை இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் மோசமாக இருந்திருக்கும். திரு. டிப்பூ இதை மேற்கண்ட வரிகளில் ஒப்புக் கொள்கிறார். "ஒரு மெக்கானிக் தன்னை அறியாமலேயே தன் தகப்பன் காலத்தில் 30 வருடங்களுக்கு முன் மூன்றில் ஒரு பாகம் ஊதியமும், பாதி அளவே இந்த பணத்தால் பொருள் வாங்கக்கூடிய நிலையும் இருந்தாலும் இன்னும் கூட அதிருப்தியாகவே இருக்கிறார். ஏனென்றே புரியவில்லை. இவை யாவும் கல்வியால் வந்தது என்று தான் கூறினார். ஆம், உண்மையில் பொதுவாகவே கல்வி அதிகமாக அதிகமாக அதிருப்தியும் அதிகரிக்கிறது. கல்வியென்பது மிகச்சிறந்த ஒன்று. பெரிதும் வாஞ்சிக்கக்கூடிய ஒன்று; ஆனால் அதுவே ஒரு நிவாரணம் ஆகாது. உண்மையில் சில நேர்மையான கனவான்கள் பணக்காரராய் இருக்கும் போது மிகவும் வஞ்சகமான மனிதர் கல்வி கற்றவராய் இருப்பதும், தூய்மையான மனிதரில் அநேகர் "கல்லாதவராக" அப்போஸ்தலரைப் போல இருப்பதையும் காணலாம். வஞ்சகமானவர்கள் எந்த அளவுக்கு படிப்பறிவு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அதிருப்தியும், தீயவைகளை செய்யும் சக்தியும் இருக்கிறது. இவ்வுலகத்துக்கு புதிய இருதயங்கள் தேவை "தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும்." (சங்:51:10) இவ்வண்ணமாய் உலகத்தின் தேவையானது தீர்க்கதரிசனமாய் கூறப்பட்டுள்ளது. சந்தோஷத்துக்கும் சமாதானத்துக்கும் கல்வி மற்றும் அறிவுக் கூர்மை தேவைப்படுவதைக் காட்டிலும் மேலானவைகள் தேவை என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சந்தோஷமும் சமாதானமும் வருகிறது. இது ஒரே சமயத்தில் பொதுவாய் அறியப்படும். "போதுமென்ற மனதுடன் கூடிய தேவ பக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்." இந்த அஸ்திபாரம் முத-ல் அமைக்கப்பட்டால் தான் கல்வியென்பது ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதம் என்று உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும். தன்னலமுள்ள இருதயமும், உலகப்பிரகாரமான ஆவியும், அன்பின் ஆவியோடு கூட மாறுபாடு உள்ளதாய் இருக்கிறது. எனவே விட்டுக் கொடுத்து போவதென்பது இருக்காது. "கல்வியும் அறிவும் பெருகிப் போனது." பெருவாரியான மக்களிடையே சமூக இக்கட்டுகளை இது கொண்டுவருகிறது. இதனுடைய இறுதியான விளைவு அராஜகம் ஆகும்.

பிஷப் ஒர்த்திங்டனின் பேட்டி

நியூயார்க் நகரில் புராட்டஸ்டன்ட் எப்பிகோஸ்பல் சபையின் பட்டமளிப்பு விழாவில் பங்கேற்கும் போது பிஷப் ஒர்த்திங்டன் "சமூக கலவரத்தினை" குறித்து பேசியவைகளை நாளிதழ்களின் நிரூபர்கள் அக்டோபர் 25, 1896ல் பிரசுரம் செய்தனர். அவர் கூறியதாக சொல்லப்பட்டவை:

"என்னுடைய கணிப்பின் படி நமது இலவச கல்வி முறையை முற்றிலும் வெகு தூரத்துக்குக் கொண்டு சென்றுவிட்டது தான் விவசாயிகளின் கஷ்டம். உண்மையில், இந்த கண்ணோட்டமானது மதங்களுக்கு எதிரான கொள்கையாக எண்ணப்படக் கூடும் என்பதை நான் அறிவேன். விவசாயிகளின் மகன்கள் - இவர்களில் பெரும்பாலோனோர் - முன்னேற எந்தவித தகுதியும் கொஞ்சமும் இல்லாதவர்கள் - கல்வியின் ருசியை அறிந்து அதை பின்பற்றுகின்றனர். இவர்கள் எதிலும் கணக்கிடப்படமாட்டார்கள். இவரில் அநேகர் - தேவன் வைத்துள்ள வழியை பின்பற்றுவதில் அதிருப்தியடைந்து, பட்டணங்களுக்கு செல்கிறார்கள். கல்வி பெறத் தகுதியற்றவர்கள், அதிகப்படியாய் கல்விபெறுவதானால் இவர்கள் பட்டணங்களை நிரப்புகிறார்கள்; நிலங்களோ வெறுமையாய் கிடக்கின்றன. "

திரு.டிப்யூ அவர்களின் வாக்கி-ருந்து பிஷப் அவர்கள் எதிர்மறையானதொரு கண்ணோட்டத்தை பெற்றிருக்கிறார். ஏழை வகுப்பினரை கல்வி பெற செய்வதற்கு எதிராக கூறியிருக்கும் "ரஷ்யாவின் கல்வி பொது இயக்குநரின்" வார்த்தைகளை ஏற்கெனவே நாம் கோடிட்டு காட்டியிருப்பதை அவர் வெகுவாக ஒப்புக் கொள்கிறார். கல்வியென்பது பொதுவாகவே வாஞ்சைகள் மற்றும் அதிருப்தியினை கொடுக்கிறது என்கிற உண்மையை இவர்கள் இருவருடன் சேர்ந்து நாமும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் நிச்சயமாய் இந்த பூமியின் சுதந்திரம் மற்றும் கல்வியினால் இந்த விஷயம் வெகுதூரத்துக்கு சென்றுவிட்டது என்பதை பிஷப் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார். அதோடு கல்வியென்னும் விளக்கினை அணைத்துவிடுவதனால் எழும்பிவரும் அதிருப்தியினை அடக்கிவிட முடியும் என்றும் நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது. நல்லதோ, கெட்டதோ கல்வியும், அதிருப்தியும் இங்கிருக்கின்றன. இதனை அசட்டை செய்யமுடியாது, அசட்டை செய்யவும் கூடாது.

மதிப்பிற்குரிய டபிள்யூ.ஜெ. ப்ரேயனின் பதில்

பிஷப்புடைய ஆலோசனையைக் குறித்து திரு.டபிள்யூ ஜெ. ப்ரேயனிடம் பதில் கூறும்படி நாம் விட்டு விடுகிறோம். பத்திரிக்கைக்கு கொடுத்த பதி--ருந்து கீழ்க்கண்டவைகளை குறிப்பிடுகிறோம்:

"விவசாயிகளின் பிள்ளைகளுடைய மிதமிஞ்சிய கல்வியை குறித்தும், மிதமிஞ்சிய கல்வியினால் நம்மை சூழ்ந்திருக்கும் கஷ்டங்கள் குறித்தும் எண்ணி பேசும் போது, மனிதன் செய்வதற்கு துணிந்த பயங்கர காரியம் இது என்று என் மனதுக்கு தோன்றுகிறது. விவசாயிகளின் மகன்கள், வாழ்வில் உயரவே முடியாதவர்கள், கல்வியின் ருசியை அறிந்து கொண்டு, அந்த ருசியை அதிகமாய் ருசிப்பதனால், விவசாயத்தில் அதிருப்தியாளர்களாகி, அதைத் தொடர்ந்து பட்டணங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். நம்மிடையேயுள்ள விவசாயிகளின் மகன்களுக்கு மிதமிஞ்சிய கல்வி கொடுக்கப்படுகிறது. என் நண்பர்களே இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நாகரீக வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்தின் தலைகீழ் மாற்றம், மற்றும் இருண்ட காலத்தினை நோக்கி மறுபடியும் நடைபோடுதல் என்று அர்த்தம்.

"அவர்கள் யாவரையும் நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் வரைக்கும் விவசாயிகளின் மகன்களில் யாரொருவர் மாமனிதராய் வரப்போகிறார் என்று உங்களால் எப்படி கூற முடியும்? அல்லது கல்வி கற்கக் கூடியவரை மட்டும் தேர்வு செய்யும்படி, எல்லா இடங்களுக்கும் செல்ல ஒரு குழுவினை நாம் தேர்வு செய்ய வேண்டுமா?

"ஓ! என் நண்பர்களே! பண்ணைகளை விட்டு பட்டணங்களுக்குச் செல்ல மக்களுக்கு வேறொரு காரணம் கூட உண்டு. அது என்னவெனில் விவசாயிகள் மீதும் பண்ணைகள் மீது அடமானம் வைப்பதில் சட்ட நிர்பந்தங்களை நீங்கள் அமல்படுத்துவதினால் தான். உங்களது சட்டத்தினால் தான் விவசாய வாழ்க்கை விவசாயிகளுக்கு கடினமாக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி பொருட்களை உற்பத்தி செய்யாத வகுப்பினர், உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் மீது சட்டங்களை ஏவி விட்டு, விவசாய பொருட்களை பெருக்குவதை விட சட்டங்களினால் விவசாய பொருட்களில் அதிக லாபம் காணும்படி சூதாடுகின்றனர்.

"இந்த கருத்து தற்போதைய நிலைக்கான குற்றத்தை விவசாயிகளின் மேல் வைக்கும்படி இருக்கிறது. மக்கள் அதிருப்தியாளராய் மாறாமல் இருக்கும் பொருட்டு பள்ளிகளை

மூடுவது என்ற பரிகாரத்தை யோசனையாய் கூறும்படியான கருத்து இது! ஏன் நண்பர்களே, அதிருப்திக்கான காரணங்கள் இருக்கும் வரை அதிருப்தி என்பது இருக்கும். தங்களது சூழ்நிலையை உணர்வதற்கு ஜனங்களை தடை செய்தவற்கு பதிலாக இந்த தேசத்தின் விவசாயிகளது நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு இந்த விமர்சனங்கள் ஏன் முயற்சி செய்யக் கூடாது?"

"ராக்" என்கிற ஆங்கில பத்திரிக்கையி-ருந்து நாம் குறிப்பிடுவது:

"அமைதியானது, முரண்பாடான .... மற்றும் எதிர்மாறான நிகழ்வுகள் யாவும் நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற மனுக்குலத்தை தொடர்ந்து மனக்கிளர்ச்சியானதொரு நிலையில் வைக்கிறது. நரம்பு மற்றும் மனதின் இறுக்கமானது பெரும்பாலும் வாரத்துக்கு வாரம் தீவிரமடைகிறது. அடிக்கடி பூகம்பத்துக்குரிய வேகத்துடன் அரசியல் மற்றும் வர்த்தக உலகத்தை ஒருவித திடுக்கிடச் செய்யும் சம்பவங்கள் அசைத்து விடுகின்றன. இவ்வித சக்திகளின் காரியங்களை மாற்றி அமைக்க அரசியல்வாதிகள் போராடும் போது இவைகளை முற்றிலும் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது அவைகளின் விளைவுகளை முன்குறித்து சொல்லவோ தங்களால் முடியவில்லை என்று வெளிப்படையாய் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர்.

"தத்துவங்கள், திட்டங்கள், ஆய்வுகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்கள் ஆகியவற்றின் முடிவில்லாத குழப்பங்களில், இரண்டே இரண்டு விஷயங்களை மாபெரும் சிந்தனையாளர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இதன் ஒரு புறத்தில் உலகமனைத்தையும் உலுக்கி, தற்போதைய சமுதாய, அரசியல் கட்டமைப்பை அடித்து நொறுக்கி சுக்கு நூறாக்கும்படியான பெரிய ஆபத்து ஒன்று எதிர்கொண்டுவருவதை இவர்கள் காண்கிறார்கள். நிச்சயமான அஸ்திபாரத்தின் மேல் மறுகட்டுமானத்தை கட்டும் முன் அழிவினை உண்டாக்கும சக்திகள் முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொரு புறத்தில் பார்க்கும் போது ஜனங்கள் இதுவரையிலும் எப்போதுமே சமாதானத்துக்காக இவ்வளவு ஏங்கியது இல்லை. அல்லது ஒருமைப்பாட்டினை, சகோதரத்துவத்தின் இசைவை வளர்த்துக் கொள்வதன் அனுகூலங்களையும் தேவையையும் இவ்வளவு அதிகமாய் தெளிவாய் கண்டதில்லை."

நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த உலகின் எல்லாப் பகுதியிலும் இதே விதமாய் இருந்து வருகிறது. எல்லா புத்திகூர்மையான ஜனங்களும் சிக்கலானதொரு சூழ்நிலையை தெளிவாகவே காண்கிறார்கள். ஆனால் சிலருக்கு மட்டுமே பரிகாரம் எதையாவது கூற முடிகிறது. இந்த பிரச்னையை தீர்க்கக்கூடும் என்று அறிவுள்ளவர்கள் சிலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது மனக்கண்முன் தெளிவான சூழ்நிலையின் நிலையை காண அவர்கள் தவறிவிடுகின்றனர். பின் வருகிற பகுதிகளில் இவைகள் ஆராயப்படும்.

சூழ்நிலையைக் குறித்து திரு.பெல்லாமியின் கூற்று

திரு.எட்வர்ட் பெல்லாமி, பூஸ்டனில் பேசியவற்றின் சாராம்சத்தை ஆர்வத்துடன் படிக்கலாம். அவர் கூறியதாவது:

"தொழிற்சாலைகளின் முறைமைகளின் போட்டிகளை குறித்த பொருளாதார இழிவுகளை குறித்த தீவிரமான கருத்து ஒன்றை உங்களால் உருவாக்க கூடுமானால் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அல்லது பொருட்களின் விலையை குறைப்பதற்கு, உற்பத்தியை தேவைக்கு அதிகமாய் பெருக்கி விடுவிவது என்ற ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு என்ற உண்மையை கவனிக்க வேண்டும். "ம - வு" என்பதை வேறுவிதத்தில் சொல்வதானால், போட்டியின் நிமித்தம் அசலைப் போன்று போ-களை உருவாக்குவதிலும், பிரயாசத்தை வீணடிப்பதிலும் மட்டுமே போய் முடியும். ஆனால் பிரயாசத்தின் வீணடிப்பினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் அவைகள் எப்படி அழைக்கப்பட்டாலும் அவைகள் அருமையானவைகளாக இருக்கும். எனவே போட்டியினிமித்தம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் அதிகமாவதினால் தான் ம-வாக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட இந்த முறைமை முடிவில் அர்த்தமற்றதாய் இருக்கும். நாம் மிகக் குறைவாய் பணம் செலுத்தி பெறும் அதே பொருட்கள் முடிவில், காரணமற்ற விலை குறைப்புக்கான வீணான போட்டியில் தேசமுழுவதும் மிக அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியவைகளாகிவிடும் என்ற ஒரு விஷயம் பலமுறை மெய்யாகிறது. வீணானவைகள் எல்லாம் முடிவில் நஷ்டமாகவே இருக்கவேண்டும். அதனால் 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நாடு "திவாலாகி" விட்டதாய் அறிவிக்க வேண்டியதாகிறது. இதன்

விளைவால் ஒருவர் செய்யக்கூடிய வேலைக்கு 3 பேர் போட்டியிடும்படி அமைந்து விடுகிறது.

“போட்டி என்ற நேர்மையற்ற நெறியைக் குறித்து பேசுவதென்பது இந்நாட்களில் ஒரு மிகப்பெரிய ஆய்வுக்குரிய பொருளாக இருக்கக்கூடும். நமது தற்போதைய தொழில் முறைமைக்கான ஒரு அம்சத்தை நான்தான் தடை செய்கிறேன். இதில் மிருகத்தனமும், பொருளாதார அறிவீனமும், மிகுந்த வ-மை பெற்றதாய் இருக்கிறதா என்றும், அதோடு கூட வேலைகளின் பளுவை பகிர்ந்தளிப்பதில் இருக்கும் கேவலமான விதத்தையும் குறிப்பிடுவது மிகவும் கடினமாய் இருக்கும். தொழிற்சாலைகளின் கசக்கிப் பிழியும் கூட்டமானது தொட்டிலையும் சவக்குழியையும், கொள்ளையிட்டு, மனைவிகளையும் தாய்மார்களையும் அடுக்களையி-ருந்தும், தணல் சூட்டி-ருந்து வயோதிகரையும் வெளியே எடுத்து விடுகிறது. அதே சமயத்தில் ஆயிரமாயிரம் வ-மைமிக்க மனிதரையோ வேலை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளுக்காக கூக்குர-டும் களத்தை நிரப்பும்படி செய்கிறது. பெண்களும், குழந்தைகளும், பிள்ளைகளும் கடுமையாய் வேலை வாங்குபவரிடத்தில் அனுப்பப்படும் வேளையில் ஆண்களோ ஏதும் செய்ய முடியாமல் நிற்கிறார்கள். தகப்பன்மாருக்கு வேலையில்லை, ஆனால் குழந்தைகளுக்கோ ஏராளமாய் இருக்கிறது.

“பிறகு, என்ன, எதிர்கொண்டு வருகிறதான அழிவுக்குரிய ஒரு முறைமையை குறித்த ஒரு எச்சரிப்பு என்ற இரகசியமே. இதன் கீழ் - இதை இரண்டுதரம் செய்வதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. தேவைக்கு அதிகமாக செய்வதை தவிர்த்து எந்த வியாபாரமும் செய்யமுடியாது. தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தேவை நிறைந்து இருக்கும் தேசத்தில் வ-மையும் ஆர்வமும் உள்ள கரங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை காண முடியாது. முடிவில் பிணி நீங்கியபின் குணம் அடைதல் தாமதமாகும். ஒரு நிலையைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு சிலவருட இடைவெளியிலும் முழுமையான வீழ்ச்சியை மட்டும் பலனாகப் பெறும்.

“ஒரு தீய ராஜாவுக்காக அவனுடைய ஜனங்கள் துக்கம்

அனுஷ்டிக்கும் போது, அந்த அரியணைக்கான வாரிசு இதைவிட மோசமாக இருப்பான் என்பதுதான் முடிவாக இருக்கும். போட்டிகள் நிறைந்த முறைமைகளின் சிதைவினால் ஏற்பட்டிருக்கிற தற்போதைய துன்பத்திற்கு இதுவே விளக்கமாக அமைகிறது. ஏனெனில் மோசமான காரியங்கள் படுமோசமாய் போய்க் கொண்டிருப்பதற்கான பயம் இருக்கிறது. சுண்டுவிரல் அளவுக்கான கூட்டானது இடுப்பளவு ஆன போட்டியைக் காட்டிலும் பருமனாக இருக்கும். பின்னான முறைமையானது ஜனங்களை சாட்டையால் அடிக்கும் போது, டிரஸ்டுகளோ அவர்களை தேள்களைக் கொண்டு துன்புறுத்துகின்றன. வனாந்திரத்தில் இருந்த இஸ்ரயேல் பிள்ளைகளைப்போல இந்த விநோதமான ஆபத்து பார்வோனின் இரும்புக் கோலாட்சிக்கு கூட பெருமூச்சு விடவைக்கிறது. உற்சாகமற்ற இதயங்கள் உற்சாகப்படும்படியானதொரு நம்பிக்கை வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட பூமி விஷயத்திலும் இருக்காதா என்று நாம் பார்க்கலாம்.

“முதலாவது சுதந்திரமான போட்டி முறைமைகளான பழைய நிலைமைக்கு வருவதற்கு சாத்தியம் இருக்கிறதா என்று நாம் விசாரிப்போம். வியாபாரத்தில் கூட்டு முயற்சிக்கு பதிலாக “போட்டி” என்பது தற்போதைய உலகளாவிய - இயக்கமாய் மாறும்படி வழிநடத்திய காரணங்களை குறித்த ஒரு யோசனை, நிச்சயமாய் யாரையும் சமாதானப்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கும். கடைசியானதும் தற்போது இருக்கக்கூடியதுமான சந்ததியாரின் கண்டுபிடிப்புகளின் பலனாய் பெருமளவில் முதலீட்டின் திறமை அதிகரித்து இருக்கிறது. இதற்கு முன்னிருந்த யுகங்களில் வியாபாரத்தின் அளவும், நோக்கமும், இயற்கையான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டிருந்தன. ஒரு நிறுவனத்தினால் அனுகூலப்படக் கூடிய முதலீட்டிற்கு வரைமுறைகள் இருந்தன. உலகத்தின் எல்லையை காக்கவோ எந்தவொரு வியாபாரத்தின் நோக்கத்துக்கோ இன்று எந்த வரைமுறையும் இல்லை. ஒரு நிறுவனத்தால் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முதலீட்டுக்கு மட்டுமின்றி அதனால் இருக்கும் முதலீட்டின் அளவுக்குத் தக்கதாக வியாபாரத்தின் பாதுகாப்பிலும் திறமையிலும், அதிகரிப்புக்கும் கூட ஒரு எல்லையில்லாமல் இருக்கிறது. கூட்டினால் ஏற்படும் பொருளாதார

நிர்வாகமும், அதே விதமாய் முக்கிய தொழி-ன் பிரத்தியோக உரிமையினால் வரும் வியாபார சந்தையின் மீதான கட்டுப்பாடும் டிரஸ்டுகளின் தோற்றத்துக்கான மிக திடமான காரணங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் "டிரஸ்ட்" என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் வியாபாரங்களில் மட்டுமே கூட்டு முயற்சியின் கொள்கை இருக்கிறது என்று மட்டும் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இது இந்த இயக்கங்களை பெரிதும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடுவதாக ஆகிவிடக்கூடும். டிரஸ்டுகளுக்கு மிக நெருக்கமான கூட்டு முயற்சிகளின் நிலைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. மேலும் தங்களுக்கு முன்னிருந்த போட்டியாளர்களின் கூட்டணி இன்றி சில வியாபாரங்கள் நடத்தப்படுவதை தற்போது காணலாம். தொடர்ந்து மிகவும் நெருக்கமாய் வரும்படியான நோக்கத்தில் இருக்கிறார்கள்.

"இப்படிப்பட்டதான புதிய நிலைமைகள் நிலவ ஆரம்பித்த காலம் முதல், பெரிய வியாபாரங்களின் முன்னால் சிறுசிறு வியாபாரங்கள் மறையத் துவங்கிவிட்டன. ஆனால் மக்களுடைய கவனத்தை கவரும்படியாய் இந்த நடவடிக்கைகள் மிகுந்த தீவிரமாய் இருக்கவில்லை. ஆனால் நாளாக நாளாக அவைகள் கவனத்தை கவர ஆரம்பித்தன. இவைகளின் நாசத்தால் அழிந்துவிடக் கூடிய சுதந்திரமான போட்டி முறைகளின் முக்கிய அம்சங்களாகிய சிறிய வியாபார நிறுவனங்களின் கூட்டங்களுக்கு எதிராக கடந்த 20 வருடங்களாய் பெரிய கூட்டு நிறுவனங்கள் அவைகளை கூண்டோடு அழித்துவிடும், ஒரு யுத்தத்தை தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றன. வியாபாரத்தில் தனி நபர்கள் முதலீடு செய்யும் கொள்கைகளை நாம் கைவிட்டு விட முடியு மா என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் விவேகத்துடன் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே, இந்த கொள்கைகள் கடந்துபோய் சரித்திரங்களாகிவிட்டன. மிகப்பெரிய முதலீட்டினால் தாங்கப்பட்டால் ஒழிய, தற்போதைய வியாபார உலகத்தில் தனிநபருக்கு வியாபாரம் செய்ய இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் சிறு வியாபாரிகளை அழித்த கூட்டத்தின் முதலீட்டுக்கான திறமைகள் அதே விதத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது. தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் நிபந்தனைகளை விதித்துக் கொள்வதற்கான அவசியத்தினால் தங்களை அழித்த அரக்கர்களை அது கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறது. வரும்

சந்ததி போரை கைவிடவேண்டும். ஏனெனில் பரஸ்பர சர்வ நாசத்துக்கான அச்சுறுத்தலை அளிக்கும் அளவிற்கு அவர்களது கரங்கள் அத்தனை அழிவுக்குரியதாய் ஆகிவிட்டது. ஆகவே முதலீட்டு நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கையிலும், சக்தியிலும் அதிகரிப்பது தங்களது சுய-பாதுகாப்பிற்காக போட்டியைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதை நவீன வியாபார உலகம் உணர்கிறது.

"போட்டி" க்கு பதிலாக "கூட்டுறவு" என்ற கொள்கையை மிகப்பெரிய வியாபார நிறுவனங்கள் முதல் முத-ல் பயன்படுத்திய போது மற்ற குழுவினர் எல்லாம் உடனடியாகவோ அல்லது கொஞ்சகாலம் கழித்தோ இதையே கடைபிடித்தன. இல்லாவிடில் அழிந்தன. தனி நபரைக் காட்டிலும் நகராட்சி அதிக வ-மையுடையதாய் இருந்தது போல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நகராட்சியை மிஞ்சிவிட்டன. இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அவசியத்தை பரிசோதிக்கும் படியான அரசாங்கத்தின் செயலானது காலத்துக்குரிய ஓட்டத்தில் ஒரு சூழலை உண்டாக்குவதைக் காட்டிலும் வேறு எந்த பரிசோதனையும் செய்யமுடியவில்லை. முற்காலத்தில் வியாபாரத்திற்காக கடல்வழி மூலமாக ஒவ்வொரு வாரமும் ஒரு புதிய நிலப்பரப்பைக் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் தற்போது அது அடைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு வாரமும் தனியாரின் ஒரு புதிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டின் தற்போதைய பல்வேறு தொழிலக குழுக்களின் உறுதியான ஒருமைப்பாட்டை பார்க்கும் போது மாபெரும் வணிக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஒரு சில வெற்றியின் அம்சங்களினால், *15 வருட காலத்துக்குள் (1889-1905)* ஒரு முழுமையை பெற்றுவிடும் என்பது நிச்சயம்.

"ஜனங்களுடைய கைகளில் இருந்து நாட்டின் தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தை எடுத்து, அதை சில சிறப்பான டிரஸ்டுகளின் நிர்வாகத்துக்குள் கொண்டு வருவதற்கு நிச்சயமாய் மிக முக்கியமாக சமூக பின் விளைவுகள் இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அதுவும் இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் நடுத்தரவர்க்கத்தின் மீது அசாதாரணமாய் இருக்கும். ஏழைகளுக்கும் படிக்காதவர்களுக்கும் இது ஒரு பிரச்சனையாக இனி இருக்காது. அவர்கள் வேலையை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். ஆனால் படித்தவர்களுக்கும்

வசதிபடைத்தவர்களுக்கும் பிரச்சினை. ஏனெனில் வியாபாரம் செய்யவும் முதலீடு செய்யவும் வியாபாரத்தை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் போட்டி சுதந்திரம் உடைய வியாபாரங்கள் எல்லாம் இப்போது கூட்டுறவு ஸ்தானத்தில் மூடப்படுகிறது. இந்தக் கஷ்டம் தொடர்ந்து அதிகரிக்கும். நடுத்தரவர்க்க வியாபார வகுப்பினர் பாமரர்களாக மாறிவருகின்றனர்.

"தற்போது குறிப்பிட்ட வழியில் தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்படுமாயின் அதன் இறுதி முடிவை முன் குறிப்பது அவ்வளவு கடினம் அல்ல. முடிவாக இன்னும் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே வியக்கத்தக்க அளவிற்கு சொத்துக்களுடைய ஒரு நூறு குடும்பங்கள் ஒரு புறமும், மறுபுறத்தில் தங்களது ஜீவனத்துக்காய் தொழி-ல் மீது சார்ந்திருக்கும் சம உரிமையை இழந்து பணியாளர் என்ற நிலைமைக்கும் அதற்கு கீழாகவும் தாழ்த்தப்பட்டு, பெருந்திரளான உழைப்பாளிகளான ஆணும், பெண்ணும் தங்களுடைய நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள எந்தவித நம்பிக்கையும் அறவே இல்லாமல் வருடத்துக்கு வருடம் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளாய் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் மற்றொரு கூட்டம் என்று சமுதாயம் இரண்டு பிரிவாக பிரிந்துவிடும். இது மிகவும் மனதுக்கு ரம்மியமான ஒரு சூழல் அல்ல. ஆனால் இது வணிக கூட்டுறவு முறையினால் சமுதாய பின் விளைவுகளை மிகைப்படுத்திக் கூறும் கூற்று அல்ல என்று நான் உறுதியாய் கூறுகிறேன்."

இப்படிப்பட்ட எல்லாத் தீமைகளுக்கும் "தேசியமயமாக்குதலே" பரிகாரம் என்று திரு.பெல்லாமி குறிப்பிடுகிறார். அதை நாம் பிறகு ஆராயலாம்.

போதகர் டாக்டர் எட்வர்ட் மெக்லைன் என்பவரது கருத்து

தொழில் மறுமலர்ச்சி மற்றும் குறிப்பாய் "ஒற்றை வரிக் கோட்பாடு" மீதான தன்னுடைய வாதத்தின் நிமித்தம் தன்னுடைய ரோமன் கத்தோ-க்க சபையின் மத அதிகாரிகளுடன் ஒரு முரண்பாட்டுக்கு டாக்டர் மெக்லைன் சில வருடங்களுக்கு முன் வந்ததை நினைவுபடுத்த முடியும். தன்னுடைய ரோம சபையுடன் சமரசமாகிவிட்டாலும் ஒற்றைவரி நபராகவே அவர் இருந்துவிட்டார். "டோனாஹோ" பத்திரிக்கை (போஸ்டன், ஜூலை 1895) யில் வெளிவந்த "திராளான சொத்துக்களை தடைசெய்வது மற்றும் உழைக்கும் மக்களுடைய தரத்தை உயர்த்துவது" என்ற தலைப்பில் அவரது கட்டுரையின் சாராம்சத்தை கீழே காணலாம் :

"வியாபார நேர்மையை உலகம் தற்போது கடைபிடித்தால் வேண்டர்பில்ட் அல்லது ஆஸ்ட்டர்ஸ் அவர்களைப் போலவே பலநூறு கோடி சொத்துக்களை நேர்மையுடன் சம்பாதிக்க மனிதனால் கூடும். இவர்கள் நேர்மையற்றவர்களாய் இருப்பதனால்தான் இவர்களது ஆஸ்திகள் பெருகவில்லை. ஆனால் பொது கருவூலத்திற்கு தனிப்பட்ட தொழிலாளியின் சொத்து போய் சேரும் வழிகளை கவனிக்க தலைவர்களின் அறியாமையோ அல்லது கவன குறைவோ காரணமாக இருப்பதால் அரசாங்க கருவூலம் நிரம்பவில்லை. விநியோகத்தின் செயல்முறை தான் தவறாய் இருக்கிறது. ஆகவே உலகத்தின் செல்வத்திற்காக அதன் அனுதின பங்கை உழைப்பானது அளிக்கும் போது, அந்த பங்கின் செயல்முறையை குறித்து மிக கவனமான சிரத்தை எடுக்கப்பட்டால், உழைப்பாளி கச்சாப் பொருட்களின் மீது கையை வைத்து அதனை செல்வமாக மாற்றுவதற்கு துவங்கும் அந்த நிமிடம் முதல், முழுமைபெற்ற அந்த பொருள், அதன் ஒவ்வொரு நிலையிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டால், கோடிக்கணக்கில் பணம் அரசாங்க கருவூலத்தை சென்றடையும்."

மிகத்திரளான சொத்துக்கள் மற்றும் குறைந்த ஊதியம் இவைகளை கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதில் மூன்று அடிப்படை காரியங்கள் மிக கவனத்துடன் ஆராயப்படவேண்டும் என்று டாக்டர் மெக்லைன் அறிவுறுத்துகிறார். (1) மனிதன் தனது திறமையை செலுத்துகிறதான நிலம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் (2) போக்குவரத்து சாதனங்கள் (3) தயாரிப்புகளைப் பண்டமாற்ற உதவுகின்ற காரணியான பணம். பணம் உண்டாக்குபவர்கள் இந்த முக்கியமான விஷயங்களில் ஜனங்கள் மாறுபட்டவர்களாய் இருந்திருக்கின்றதை காணக்கூடும் என்று அவர் கூறுகிறார். நாம் குறிப்பிடுவது:

(1) இந்த இயற்கை வளங்களை சுயாதீனப்படுத்திக்

கொள்வதும் (2) சட்டம் மற்றும் பழக்கம் என்ற போர்வையின் கீழ் பிரத்தியேக உரிமையை எடுத்துக் கொள்வதும் (3) இவைகளை உபயோகிப்பதற்கு முன்னமே அதன் அனுகூலங்களுக்காக எல்லா மனிதரும் முன்பணம் செலுத்தும்படி செய்வதும், ஆரம்ப காலம் தொட்டு பணம் உண்டாக்குபவர்களது குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது. நிலத்தி-ருந்து வரும் அனைத்தையும், பருத்தி, கம்பளி, மரம், நிலக்கரி மற்றும் உணவு, இறைச்சி ஆகியவைகளை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய மில்-யன் ஜனங்களை 20 அல்லது 30 வருட காலமாக வரிவசூ-க்க முடியும் போது, நூறு மில்-யன் மதிப்புள்ள சொத்துக்களுக்காக தீவிரிப்பது ஒரு எளிய காரியமே. இதுதான் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நேரடியாகவே செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அயர்லாந்து மற்றும் பிரிட்டிஷ் நாட்டிலோ சட்டம் என்ற போர்வையின் கீழ் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலப்பரப்பு ஒரு சிலரால் கைப்பற்றப்பட்டு, பின்பு அந்த நிலத்தை பெறுவதற்காக முத-ல் பணத்தைச் செலுத்தும்படி மக்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். அதன் பிறகு அதில் அவர்கள் தொடர்ந்து உழைப்பதற்கான அனுமதிக்காகவும் பணம் செலுத்தவேண்டும்.

"மாபெரும் ரயில் பாதைகளுக்காக இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, பல்வேறு சூழ்ச்சிகளினால் இலட்சக்கணக்கான நிலங்களை வைத்துக் கொள்ளும்படி முதலீட்டாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு, இவையாவும் குடியேற்றம் என்ற அலை அடித்து இந்த சொத்துக்களை சொல்ல முடியாத அளவு மதிப்பிற்கு பெரிதும் உயர்த்தும் வரை மிக கடுமையான பிடிக்குள் வைத்திருக்கும்படி செய்து, இவைகள் விற்கப்படுவதினால் இங்கிலாந்தில் கோடீஸ்வரர்களை உண்டாக்கியதைப் போல், இந்த நாட்டிலும் ஐரோப்பாவிலும் கோடீஸ்வரர்களாக ஆவது சாதாரணமானதாகிவிட்டது. இவையாவும் இந்த நாட்டில் மறைமுகமாய் நடந்தது. பென்சில்வேனியா மற்றும் பிற இடங்களில் நிலக்கரி வியாபாரிகளது தொழில் மற்றும் செயல் முறைகளை குறித்து செய்தித்தாள்களை வாசிப்பவர்கள் மிகவும் பழக்கப்பட்டு போனார்கள். இவர்கள் சட்டம் என்ற போர்வையின் கீழ் மிகப் பெரிய அளவில் நிலக்கரி உற்பத்தி செய்யும் மாவட்டங்களை பிடித்து வைத்துக் கொண்டு 40 வருடங்களாக நுகர்வோர் மற்றும் சுரங்கத்தொழிலாளிகள் மீதும் ஒரே விதமாய் வரிவசூ-த்து வந்தனர்.

"சிலர் இயற்கை வளங்களை தங்கள் முழு கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது போலவே, நாட்டின் போக்குவரத்து சாதனங்களையும் கூட தங்களது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தனர். வியாபார பொருட்கள் மிக சரியான முறையில் பரிமாற்றம் செய்யப்படாவிட்டால் சமுதாயம் எந்த முன்னேற்றத்தையும் அடையாது. நாகரீக வளர்ச்சி எல்லா பக்கங்களிலும் அபிவிருத்தியாக வேண்டுமாயின் தங்களுடைய கரத்தின் வேலைகளை பரிமாரிக்கொள்வதற்கு மனிதனுக்கு பெருமளவில் வசதிகள் இருக்கவேண்டும்.... ஆகவே போக்குவரத்து சாதனத்தின் வசதியானது, இயற்கை வளங்களின் வசதிகளைப் பெறுவதற்கு தொழிலாளருக்கு இன்றியமையாத அவசியமாயிற்று. மேலும் உண்மையான அர்த்தத்தில் சொல்லப்போனால் எல்லா மனிதருமே தொழிலாளர் ஆனபடியால், ஒரு தேசத்தின் போக்குவரத்து வசதிகளுக்கு தங்களை பொறுப்பாளராக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வெகுசிலர் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே மிக ஆச்சரியமான அளவிற்கு செல்வந்தராகிவிடுகின்றனர். ஏனெனில் அரசாங்கமே செய்வதைக் காட்டிலும் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கும் எல்லா மனுஷரிடமும் மிகுந்த செவ்வையாகவும் கிரமமாகவும் வரி வசூ-த்து விடுகின்றனர்.

"இன்றைய நிலைமையில் வேன்டர்பில்ட்ஸ் அவர்களின் சொத்துமதிப்பு 333 மில்-யன். இதை இவர்கள் எப்படி பெற்றார்கள்? கடின உழைப்பினாலா? இல்லை. முட்டாள்தனமான ஜனங்களால் முட்டாள்தனமாய் இடம்கொடுத்த சலுகைகளை உபயோகித்துதான்; நியூயார்க் நகரத்தின் மீது அவர்களுக்கு இருந்த அதிகார உரிமையின் மூலமாய்; தங்களுடைய சொந்த சாலைகளை உபயோகிக்க மக்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தை நிர்ணயிப்பதற்குரிய உரிமை மூலமாக; தங்களுடைய சொந்தக் கரங்களின் சிருஷ்டிப்புகளைப் போல தேசத்தின் மீதான அளவுக்கு மிஞ்சிய ஆதிக்கத்தைக் கையாள்வதற்கான உரிமை... எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது கூட்டுறவு ஸ்தாபனமோ இப்படிப்பட்ட பொது சொத்துக்களின்

மூலமாய் பில்-யன் கணக்கில் பெருமளவில் பெருந்தொகையை திரட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்படக்கூடாது......

"இதே போல் 'பணம்' என்ற பரிமாற்ற சாதனத்தையும் கூறலாம். இங்கே மறுபடியும் இந்த பிரச்னையின் ஆரம்ப கோட்பாடுகளை பொருத்தமட்டில் இந்த உலகமே ஒரே கடலுக்குள் மிதக்கிறது; பணத்தை கடன் கொடுப்பவர்களே லாபகரமான கோட்பாடுகளை நிர்ணயிக்கின்றனர். இதனால் பணத்தை உபயோகிக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனின் மீதும் இவர்களால் வரிவிதிக்க முடிகிறது. மனிதனுக்கும் பரிமாற்ற சாதனத்துக்கும் இடையில் தங்களை இவர்கள் நிறுத்திக் கொண்டனர். அதே போல் மற்றவர்கள் மனிதனுக்கும் இயற்கை வளங்களுக்கும் நடுவிலும், மனிதனுக்கும் பொருட்களை சந்தைக்குக் கொண்டு செல்லும் போக்குவரத்து வசதிகளுக்கு நடுவிலும் நிறுத்திக் கொண்டனர். ரோத்ஷில்ட் செய்தது போல மில்-யன்களை சேகரித்துக் கொள்ள இவர்களால் எப்படி முடியும்? இதன் பெரும்பகுதி சமுதாயத்தின் கருவூலத்தை போய் சேரவேண்டியவை."

இப்படியாக டாக்டர். மெக்லைன் தன்னுடைய முடிவுரையை சுருக்கி கூறுகிறார்:

"உழைப்பின் விலையை சரியாய் கடைபிடிக்கவும், சட்டத்தை தீவிரமாய் பாதுகாக்கவும், முதலீட்டாளர்கள் தங்களுடைய பணியாளரை சரியானபடி வைத்து நடத்தவும், நிலச் சொந்தக்காரரர்கள் நல்ல வாடகையை அளிக்கவும் மற்றும் இது போன்ற பல காரியங்களுக்கு "சங்கங்கள்" நல்லதே. ஆனால் நமது எல்லா கஷ்டங்களின் வேரும், சமுதாயத்தில் நமது சமமற்ற நிலைமைக்கான காரணமும், மிகப்பெரிய சொத்துக்களுக்கும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்துக்குமான காரணமும், சமுதாய நாகரீக வளர்ச்சியின் வாழ்வுக்கான மூன்று அத்தியாவசிய தேவைகளில் வேறுபாடுகள் பொதுவாகவே இருப்பது காணப்படவேண்டும். ஊதியத்தை நிரந்தரமாய் உயர்த்தி, "வேன்டர் பில்ட்" மற்றும் "கேர்ணகி"யின் சொத்துக்குவிப்பு அவசியமற்றதால் அதை இனிமேலும் தொடரவிடாமல் நாம் செய்வதற்கு முன்பு , பரிமாற்ற சாதனத்தையும் இயற்கை வளங்களையும், வியாபாரிகளின் கையி-ருந்து விடுவிப்பது எப்படி என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்."

"ஒற்றை வரி" கோட்பாடு தான் டாக்டர் மெக்லைனின் பரிகாரமாக இருக்கிறது. இதை பின்வரும் பகுதியில் நாம் ஆராயலாம். எனினும் தன்னுடைய சக குடிமக்களை கட்டுப்படுத்தும் அதே சட்டத்தின் கீழே தான் ஆஸ்டர்களும் வேன்டர்பில்களும் தங்களுடைய சொத்துக்களை ஈட்டியிருக்கின்றனர். இந்தச் சட்டம் இதுவரையிலும் உலகம் கண்டிராத மிகுந்த நியாயமும், நடுநிலைமையும் கொண்டதொரு சட்டம் என்று மதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். சுய-நலத்துடன் பொது நலனில் அக்கறை இல்லாமல் "வேன்டர்பில்ட்" அவர்கள் மாபெரும் பொதுச்சேவை மற்றும் மாபெரும் பொதுநலனுடன் தொடர்பு கொண்டே பல மில்-யன்களை சொந்தமாக்கி கொண்டார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அறிவியல் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் சமுதாய சமநிலையில், மூளையும் உடல்வ-மையும் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டு நிலம், இயந்திரம், செல்வம் இவைகளின் பிடிப்பினால் ஒரு பூரண சீர்திருத்தத்தை உண்டாக்கியிருப்பது குறிப்பான விஷயமாய் கவனிக்கப்படவேண்டும். புதிய நிலைமைக்கு பொருந்துகின்றபடி சரியாய் மாற்றியமைக்கப்பட்ட சட்டத் தொகுப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இங்குதான் கஷ்டமிருக்கிறது; முதலீடு மற்றும் உழைப்பு ஆகியவற்றில் ஆர்வமுடைய இரு வகுப்பாருமே சூழ்நிலையை மிகவும் நியாயமாகக் கருத்தில் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆகவே திருப்திகரமானதொரு மாற்றத்தை உருவாக்க முடியாது. பொதுவாகவே கட்டாயப்படுத்தினால் ஒழிய சமநிலையை பொருத்தவரை இரு வகுப்பாருமே குருட்டாட்டமான சுயநலத்தினால் ஆளப்படுவதால், நீதியை காண முடியாது என்று கூறலாம். புதிய சூழ்நிலையானது "அன்பை" ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைக்கும்படியான விவகாரமாய் இருக்கிறது; மேலும் முரண்பாடான இரு கூட்டத்தாருக்குள்ளும் மிகவும் சிறுபான்மையோர் மட்டுமே இந்தக் குணாதிசயத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே சுயநலத்தை அடிப்படையாகக்

கொண்ட தற்கால சமுதாய ஒழுங்குமுறையை மட்டுமே தாக்கக்கூடியதாக இல்லாமல், எல்லா வகுப்பினரும் அனுபவரீதியாய் புதிய சமூதாய ஒழுங்குமுறையை வரவேற்கும் விதமாகவும், மேசியாவின் ஆளுகையின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டிய "புதிய வானம், புதிய பூமியை" உருவாக்கும் படியாகவும் ஒரு உபத்திரவம் வரும்.

பேராசிரியர் டபிள்யூ.கிரஹாமின் (W.Grahem) கண்ணோட்டம்

பேராசிரியர் டபிள்யூ கிரஹாம் என்ற மற்றொரு எழுத்தாளர், "தி நைன்டீன்த் சென்சுரியில்" *(பிப் 1895)* இங்கிலாந்தில் "பொதுவுடமைக் கொள்கை" என்று அறியப்பட்ட சமுதாய பிரச்சினையின் கோணத்தில் விவாதித்தார். இது உற்பத்தி முறை மற்றும் உற்பத்தி சாதனங்களை முற்றிலுமாய் ஜனங்கள் சொந்தமாய் அடையவோ அல்லது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கவோ கூடியதான ஒரு கோட்பாடாகும்; இது முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரானது. மனிதருடைய இருதயங்களை புதிதாக்குதல் என்பது எண்ணிப்பார்க்க முடியாததாக இருக்கின்றபடியினால், நீண்ட காலத்துக்கு பிறகே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மட்டுமே இந்த முறை அறிமுகப்படுத்தக் கூடியது என்று பேராசிரியர் கிரஹாமின் முடிவாக இருக்கிறது. அவர் கூறியதாவது:

"இது நடைமுறைப் படுத்த முடியாதது. குறைந்தபட்சம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் நிதானமாய் தொடங்கி தீவிரமடையும் சமூக பரிமாண வளர்ச்சியின் விளைவாக, நிரந்தரமாய் வேர் ஊன்றியிருக்கும் மனித சுபாவத்தில் பொதுப்படையான அற்புதத்தினால் பெருவாரியான மனிதரில் மாறுதல் உண்டானாலொழிய இது சாத்தியமில்லை. மேலும் நான் நம்புவது என்னவெனில், 'சோஷ-ஸம்' என்பதை முழுவீச்சில் இந்த நாட்டில் கொண்டு வர முயற்சி செய்தாலும் அதிக வோட்டு எண்ணிக்கையையுடைய பார்-மென்டின் அதிகபட்ச ஆதரவு இருந்தாலும் கூட மிகவும் தைரியமான அபிப்பிராயத்துடன், சிறுபான்மையினரால் தீவிரமாய் எதிர்க்கப்படும்; அது எதிர்க்கப்படும் காரணம் என்னவெனில் அதனால் பறிமுதல் மற்றும் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார புரட்சியும் கூட நிச்சயமாய் உண்டாகும். ஒருவேளை அது சில சந்தர்ப்பங்களில் கட்சிகளின் கூட்டு அமைப்பினால், பிரான்சு போன்ற நாட்டில் இருந்தது போல சோஷ-ஸம் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் அது நிலைத்திருப்பது கூடாத காரியமாகும். இதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாத காரணத்தினால், குறைந்தபட்ச அளவு கூட சேமிப்பை காட்ட இயலாது. ஒரு வேளை சாத்தியமானால், பங்குகள் (ஷேர்கள்) வீழ்ச்சியடைந்து, பொதுவான சமூக கலவரம், எல்லா வகுப்பினரிடையேயும் ஏழ்மையுடன் கூடிய தீமைகள், மேலும் இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக வறுமை ஆகியவை உண்டாகக்கூடும்."

"பொதுவுடைமை" என்பது வேறு ஏதவாது வழியில் நிறுவப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்திருக்குமேயாகில் அது திருப்திகரமாய் செயல்பட்டிருக்கக்கூடுமோ? என்று பேராசிரியர் இந்த கருத்துகளின் சரியான தோற்றத்தை கொடுப்பதற்கு கேள்வி கேட்கிறார். பதிலோ எதிர்மறையாய் இருக்கிறது. அவர் கூறுகிறார்:

"தங்களால் முடிந்ததை மிகச்சிறந்த முயற்சியோடு அளிப்பதற்கு அவர்களைதூண்டும் விதத்தில் கூடுதலான ஊதியத்தை அவர்கள் முன்வைத்தால் ஒழிய, கண்டுபிடிப்பாளர்கள், ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், மேஸ்திரிகள் ஆகிய எல்லாரிடத்திலுமே முயற்சிகளில் ஒருவித மந்தநிலை இருக்கவே செய்யும்; சுருக்கமாய் சொல்லப்போனால் தற்போது நிலவுகிற தனிப்பட்டவரது விருப்பங்களுடைய மிதமிஞ்சிய மற்றும் அளவு கடந்த தூண்டுதலானது நீக்கப்பட்டாலொழிய அதன் விளைவாய் இனிவரும் தயாரிப்புகள் அவற்றின் அளவிலும் தரத்திலும் குறைந்து போகக்கூடியது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிடும். குறைந்த பட்சம் 'தாராளமான உற்பத்தியாவது' கொடுக்கப்படவேண்டும். மேலும் மனிதர்கள் மாறாமல் அப்படியே இருக்கின்ற வரையிலும், அப்படி இருக்கவே இஷ்டப்படுவதினாலேயும் அவர்களது சம்பளமாவது சற்று தாராளமாய் இருக்கலாம். அதாவது இந்த மேலான உழைப்பாளிகளை பொருத்தமட்டிலாவது ஊதியம் கொடுப்பதில் இருக்கும் சமத்துவம் நீக்கப்படவேண்டியதாயிருக்கும். அப்படியில்லாவிடில் யாவருமே சமமாய் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக ஏழ்மையே இருக்கும். தங்களை விட சற்றே மேல் மட்ட வகுப்பில் இருக்கும் யாவரையுமே தங்களுடைய ஏழ்மையில்

பங்கு கொள்ளும்படி அவர்களையும் கீழே இழுத்துவிட்ட அல்ப திருப்தியையே சாதாரண உழைப்பாளிகளும் பெறுவார்கள்."

நாகரீக வளர்ச்சியின் வீழ்ச்சியை தவிர்க்கவும், மறுபடியும் காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கே திரும்பிப் போய் விடாதிருக்கவும் பேராசிரியர் கூறுவது : ஊதியத்தில் வேறுபாடும், தனியார் வியாபாரங்களையும், மறுபடியும் அறிமுகப்படுத்தவேண்டியதன் அவசியம் மிக விரைவில் வந்துவிடும். போட்டி, தனியார் கடன்கள், கொடுக்கல் வாங்கல், வட்டி போன்றவை படிப்படியாய் அனுமதிக்கப்படவேண்டும். அப்போது முடிவில் இந்த புதிய முறையானது தற்போதிருக்கும் முறையைக் காட்டிலும் கொஞ்சமாகிலும் மாறுதலைக் கண்டிருக்கும். முடிவாக அவர் கூறியதாவது :

"காரியங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும் வரையில் இன்னும், இன்னும், இன்னும் பழைய திசையிலேயே சென்று, முடிவில் தவிர்க்கமுடியாததாகிய புரட்சித் தாக்குத-ல் சென்றடையும். அநேகமாய் தங்களது ஆதரவாளர்களின் விழ்ச்சியையும், தங்களது மத வைராக்கியத்தின் தோல்வியையும் எதிர்கொள்ள இனிமேல் ஆட்சி செய்யும் வகுப்பினர் விருப்பம் கொள்ளாததினால் இதற்கு மேல் புதியதொரு உள்நாட்டுக் கலவரம் இருக்காது. ஆளும் அரச பரம்பரையில் அல்ல, சமூக அமைப்பில் ஒரு பிரம்மாண்டமான சீர்திருத்தம் இருக்கக்கூடும். ஒவ்வொரு நாகரீக வளர்ச்சியின் கீழும் ஒரு நிதானமான பரிணாம வளர்ச்சியாகவும், கூடிவாழும் நிலையாகிய மனித சுபாவத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமானதொரு அமைப்பாகவும் மற்றும் நமது சிக்கலான நவீன வளர்ச்சியின் சரீர மற்றும் சமுதாய சூழ்நிலையின் கீழ் இன்னும் அதிகமான பொருத்தத்துடனும் தனியார் ஆஸ்தி மற்றும் ஒப்பந்தங்களின் மீது ஆதாரம் கொண்டிருக்கிறதான பழைய அமைப்பில் சீர்திருத்தம் இருக்கும்."

பொதுவுடைமை மூலமாய் ஜனங்களுக்கு ஏற்கெனவே அக்கறை காட்டப்பட்டுவிட்டது என நாம் நம்புகின்றோம். உதாரணமாய் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பொதுபள்ளிமுறை, வளர்ச்சியடைந்த உலகின் தபால் முறைகள், தண்ணீர் விநியோகத்தில் முனிசிபா-டியின் உரிமை போன்றவை. இன்னும் கூட அநேக காரியங்கள் இதே விதத்தில் செயல்படக்கூடும். உலகத்தையே இன்று அசைத்துக் கொண்டிருக்கும் சுயநலம் என்பது துண்டிக்கப்பட்டு அதே அளவிற்கு ஒரு புதிய உத்வேகமானது (அன்பு) அந்த இடத்தைப் பிடித்து இவர்களையோ அல்லது உலக வியாபரத்தையோ சட்டென்று ஒரு ஸ்திரமான நிலைக்கு கொண்டு வரக்கூடும் என்றதொரு வாதத்தை விவேகமுடைய எல்லா மனிதரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது உலக வியாபாரம் திடீரென ஸ்தம்பித்து விடும். தொழி-ன் இடத்தை சோம்பேறித்தனமும், சௌகரியம் மற்றும் செல்வ செழிப்பை, ஏழ்மை மற்றும் பற்றாக்குறைகள் பிடித்துவிடும்.

நமக்கென்று பரிந்து பேசக் கூடிய சொந்தமான ஒரு தனிப்பட்ட கொள்கை இருக்கிறது என்பதனால் இந்த கஷ்டங்களை நாம் எடுத்துக் கூறவில்லை. ஆனால் வேதத்தின் மூலமாய், பரத்தி-ருந்து வரக்கூடிய ஞானத்திற்காக வேண்டி நிற்பவர்களுக்கு, தற்கால இக்கட்டின் ஒரு உதவியற்ற நிலைமையில் மனிதன் இருப்பதைக் காணமுடியும். அதோடு அதற்குண்டான பரிகாரத்தை ஏற்ற காலத்தில் கர்த்தர் செயல்படுத்துவார் என்று கர்த்தரின் மீது விசுவாசத்தோடு நம்பிக்கைக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கும் இதைச் சொல்லுகிறோம்.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியின் கருத்துக்கள்

ஏல் கல்லூரியின் சட்டப்பிரிவு முன்னாள் மாணவர்கள் கூட்டத்தில் ஜஸ்டிஸ் ஹென்றி பி.பிரௌன் தனது உரையில் மையப்பொருளாய் எடுத்துக்கொண்டது, "இருபதாம் நூற்றாண்டு" என்பதாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாற்றங்களாக இவர் குறிப்பிடுவது , அரசியல் மற்றும் சட்ட ரீதியாக இருக்கும் என்பதை விட சமூகரீதியாய் இருக்கும் என்றும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் மிக நெருங்கிய எதிர்காலத்தை அச்சுறுத்துகிறதான மிகத் துல்-யமான சுழற்காற்றுகளானவற்றை (1) முனிசிபல் ஊழல் (2) கூட்டுறவு சங்கங்களின் பேராசை (3) உழைப்பாளர்களின் கொடுமை என்று அந்த மூன்றுக்கும் பெயரிடுகிறார். அதோடு கூட அவர் கூறுவதாவது:

"சொத்துக்களின் வ-மை இந்த நாட்டைப்போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லை. அதோடு நமது நாட்களில் இருப்பது போன்ற வல்லமையுடன் சரித்திரத்தில் நம்நாடு எந்த காலக்கட்டத்திலேயுமே

இருந்ததில்லை. கலகக்கார கூட்டத்தினர் நியாயமற்று இருக்கின்றனர். தங்களுடைய பகையை தீர்த்துக் கொள்வதற்குச் சரியான காரணம் இன்றி. சமுதாயத்தின் எல்லா வகுப்பினர் மீதும் தாக்குதலை நடத்த சாக்குபோக்கு சொல்லும் சுபாவம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். கடந்த கோடை கால (1895) த்தில் நடந்த மிகப்பெரிய கலவரத்துக்கு, அனுதாபம் காரணமான தாக்குதல், என்ற பெலவீனமான சாக்கைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணமும் கிடையவே கிடையாது. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் மிக ஆழ்ந்த மனவருத்தங்கள் இருந்தன. செல்வமானது பொதுவான நியாயத்தின் சட்டங்களை மதிக்காவிட்டால் அதனுடைய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்ப்பவர்களின் பட்சத்தி-ருந்து விவேகத்தையும், நிதானத்தையும் அது எதிர்பார்ப்பதில் எந்தவித நியாயமும் கிடையாது.

"கூட்டுறவு சங்கங்களின் பேராசையை குறித்து, அது நாட்டின் பேராபத்துகளுக்கான மற்றொரு முக்கிய காரணம் என்று பேசினேன். ஒரு பகுதியி-ருந்து மற்றொரு இடத்தில் வியாபாரம் செய்வது ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. நீதிமன்றத்தில் உள்ள அவர்களது சச்சரவுகளை நீக்குவதற்காக "மிசிசிப்பி"யின் கிழக்கு மாகாணம் கொடுத்த உரிமையின் கீழ் க-போர்னியாவில் ரயில்பாதைகள் கட்டப்பட்டன. இதனுடைய இயக்குனர்களே இதை கட்டும் பணியில் மாபெரும் ஊழலை செயல்படுத்திவிட்டனர். வேறொரு கம்பெனியானது - கட்டுமான பணியின் கம்பெனியின் பினாமியாக இருந்து அனைத்து பத்திரங்கள், அடமானங்கள் மற்றும் எல்லா பங்குகளையும் சாலைகளின் சரியான மதிப்பு இன்றி விற்றுவிட்டது. இயக்குனர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மற்றொரு ஸ்தாபனம் அந்த இரயில் பாதையில் இரயிலை வாங்கி குத்தகைக்கு விடுகிறது. எனவே அடமானம் வைத்துக் கொள்பவரது லாபத்துக்காய் பங்கு வைத்திருப்பவர் பரிமுதல் செய்யும் தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலை வரும்போது வஞ்சகம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. மேலும் இயக்குனர்களின் ஆதாயத்துக்காக மோசடி செய்கின்றனர். இப்படியாக செல்வமானது நேர்மைக்கு மாறான முறையில் சம்பாதிக்கப்பட்டது. மற்றும் தன்னுடைய பாதுகாப்புக்காக சட்டத்தின் உதவியை வேண்டி நிற்கும் சாதகமான நிலையில் அறநெறி இல்லை.

"இதை விட மோசமாய் "டிரஸ்டுகள்"என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கூட்டணிகள் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்வின் தேவைகளுக்கான போட்டியை குறைத்து சர்வாதிகாரம் செலுத்துகின்றன. இதனுடைய காரியங்கள் ஏற்கெனவே எல்லையை மீறிவிட்டதால் அபாயக்குரல் எழுகிறது. இதற்கும் மேல் போவதென்றால் அது புரட்சிகரமானதாக இருக்கும். உண்மையென்னவென்றால் கூட்டுறவுகளின் எல்லா சட்டங்களுமே முற்றிலும் சீர்படுத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நாற்பத்தி நான்கு மாநிலங்களுக்காகவும் ஒருமுகப்படுத்திய செயலை பெறுவது ஒரு கடிமான காரியமாக இருக்கிறது.

"முற்றிலும் மாறுபட்ட கோணத்தில் இருந்து வருகிற மூன்றாவது மிகத்தீவிரமான ஆபத்தாகிய - உழைப்பாளர்களின் கொடுமைக்கு நேராகத்தான் நான் உங்கள் கவனத்தை திருப்புகிறேன். உழைக்கும் மனிதன் வற்புறுத்திப்பெறும் தனது உரிமைகளுக்கு இணங்கவும் வேண்டும் என்பதை உணர்வதில் இருக்கும் இயலாமையில் இருந்து தான் இது உதயமாகிறது. உழைக்கும் மக்கள் நாட்டின் சட்டங்களை எதிர்த்து தங்களுடைய சொந்த வீடுகளையும், தங்களுக்கு மே-ருக்கும் முதலாளிகளின் வீடுகளையும் இழுத்து எறியலாம். ஆனால் இயற்கைச் சட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த அவர்களுக்கு சக்தியில்லை. விநியோகம் மற்றும் தேவை என்கிற மகத்தான சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலைகள் கொஞ்சகாலம் செழுமையடைந்து பிறகு அழிந்து, மூலதனம், உழைப்பு ஆகிய இரண்டும் தங்களுக்குரிய பலன்களை பெற்று விடுகின்றன."

மிகுந்த நியாயமான மனதுடன் இருக்கின்றபடியால் எதிரான திசைகளை நோக்கிச் செல்லும் இவைகள் என்றுமே ஒன்றாக இணைய முடியாது. இந்த மூலதனம் மற்றும் உழைப்பிற்கு இடையில் ஒப்புரவு என்பதற்கே எந்த நம்பிக்கையையும் நீதிபதி பிரௌன் காணவில்லை. மேலும் அவர் கூறுவதாவது :

"இவைகளுக்கு இடையிலான இந்த முரண்பாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து, கசப்பானது இன்னும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இதற்கு ஒரு முடிவு என்பதே இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒரு அமைதியான கொலை அல்லது ஒரு

நட்புடனான போர் குறித்து பேசுவதைப் போல் இது இருக்கும். ஒவ்வொரு உழைப்பாளியும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு ஒரு மூலதனக்காரராய் ஆகக்கூடிய அளவிற்கு ஒத்துழைப்பு அல்லது லாபத்தில் பங்கீடு என்ற ஒரு சமரசம் சாத்தியமானதாக இருக்கிறது. ஒருவேளை மேலான கல்வி, பரந்த அனுபவம் மற்றும் அதிகமான அறிவுக்கூர்மை ஆகியவற்றின் உதவியோடு 20ம் நூற்றாண்டின் உழைப்பாளி தனது குறிக்கோளாகிய தன்னுடைய பாடுகளின் முழுமையான லாபத்தினை அடையக் கூடும்."

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தீமைகளினால் உண்டாகிற சமுதாய அமைதியின்மையை குறிப்பிடும் பொழுது, இதை ஒரு பரிகாரமாக அல்ல, ஆனால் "இயற்கையான உரிமை" என்பது தணிக்கக்கூடிய ஒன்று என்று கருதுகிறார். இந்த அனுகூலமான காரியங்களை அரசாங்கம் அல்லது முனிசிபா-ட்டி நேரடியாக நடைமுறைப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார். கார்ப்பரேஷன்கள் லஞ்சத்தினால் பதவிக்காக போட்டியிட்டு சண்டையிடுவதைக் காட்டிலும் இது மேலானது என்கிறார். அவர் மேலும் கூறுவதாவது:

"பொது மக்களின் நலனுக்காக இருக்கவேண்டிய ஓட்டெடுப்பு என்பது பொது மக்களால் ஏன் நேரடியாய் நடத்தப்படக் கூடாது என்பதற்கு வலுவான காரணம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. நவீன சட்டதிட்டங்களை பொறுத்தமட்டில் அப்படி நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அல்ல. ஆனால் நம்மிடையே அப்படித்தான் இருக்கிறது. இங்கே 'பேட்டர்ன-ஸம்' (குடும்பவழி அதிகாரம்) மற்றும் சோஷ-ஸம் ஆகியவற்றின் ஆபத்துக்களை காண்பித்து மாபெரும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பொதுமக்களுக்கு உரியதான ஓட்டுரிமையைத் தங்களிடம் தக்க வைத்துக்கொள்வதில் வெற்றியடைந்து விட்டன."

இந்த கனவான், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் உச்சநீதிமன்றத்தில் ஆயுசுகாலம் முழுவதும் பணியாற்றக் கூடிய தன் உறுப்பினர் நிலையைக்குறித்து பேசுகிறார். எனவே தற்போதைய சூழ்நிலைக்கு ஒரு நிவாரணமாய் அமையக்கூடியதை எல்லாம் தன் அறிவின் நிமித்தம் இவர் சுட்டிக்காட்டக்கூடும், அநேகமாய் அவர் செய்தும் இருக்கிறார். ஆனால் தற்கா-க நிவராணமாய் கூறப்பட்ட

காரியம் தான் என்ன? வங்கி வைத்திருப்பவர்கள், கார்ப்பரேஷன்காரர்கள் மற்றும் கம்பெனி பங்குதாரர்கள் ஆகியவர்களைத் தவிர மற்றெல்லாரும் ஒரு தற்கா-க லாபம் பெறக்கூடிய சோஷ-சம் (தேசீய - பொதுவான உரிமை) என்பது மட்டுமே - இதைவிட அதிகமாய் ஒன்றுமில்லை; மூலதனம் அத்தனை வலுவான நிலையி-ருப்பதால் இந்த யோசனையும் கூட ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதா என்பது சந்தேகமாய் காணப்படுகிறது.

'கிளமென்சு'வின் "சமுதாய பூசல்"

பாரிசின் 'லாஜஸ்டிஸ்' என்ற பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் சில காலங்களுக்கு முன் '- மி- சோஷ-' என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டார். அதனுடைய ஆசிரியர் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற முக்கியத்துவத்தாலும், ஒரு பத்திரிக்கை ஆசிரியர் என்பதாலும் அந்த புத்தகம் அனைவரது கவனத்தையும் மிகவும் கவர்ந்தது. மிருக மற்றும் தாவர உலகத்தில் இருப்பது போன்று, மனித சமுதாயத்திலும் வாழ்வுக்கான கொடூரமான, இரகக்கமற்ற போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துகிற சமூக பிரச்னையைக் குறித்து அது தீவிரமாய் ஆராய்கிறது. மேலும் நாகரீக வளர்ச்சி என்பது உண்மையில் ஒரு மெல்-ய மேல்பூச்சாகும். இது மனிதனுடைய அடிப்படையான மிருகத்தனத்தை மூடிமறைக்கிறது. சமுதாயத்தின் மொத்த சரித்திரமே முதலாவது கொலைகாரனான காயீன் மூலம் அடையாளமாய் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இவர் காண்கிறார். ஆனால் இந்த நவீன காயீன்கள் தங்களுடைய சகோதரரை நேரடியாய் கொல்லாமல், மோசடி அல்லது பலாத்காரம் என்பவைகளினால் நசுக்க முயன்று, தனது அதிகாரம் என்னும் அனுகூலத்தை பெற்றுவிட்டனர். இப்புத்தகத்தின் சில ஆணித்தரமான விஷயங்களின் சாராம்சத்தை நாங்கள் கீழே அளிக்கிறோம்:

"மனித வம்சம் தோன்றியது முதல், மனிதன் மற்றொரு மனிதனுடன் என்றுமே சண்டை செய்து கொண்டுதான் இருந்திருக்கிறான் என்ற வெளிப்படையான மற்றும் எளிமையாக உண்மையை கண்டுபிடிக்க, மனுக்குலத்திற்கு நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் தியானமும், மாபெரும் சிந்தனையாளரின் ஆராய்ச்சியும் தேவையாக இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பாய் எனக்குத்

தோன்றுகிறது. உண்மையில், ஒழுங்கின்மை முதல்முத-ல் இது உலகில் ஆரம்பித்தது முதல் ரத்தம் படிந்த, உலகளா-ய படுகொலையானது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஆச்சரியமான காட்சியை கற்பனை செய்து பார்ப்பது கடினமானதாயிருக்கிறது.

“பலவந்தமாய் வேலை வாங்கப்படும் அடிமையும் கூ-க்காக உழைக்கும் சுதந்திரமான தொழிலாளியும் ஆகிய இருவருமே - ந-ந்தவரது தோல்வி மற்றும் வ-யவரது சுரண்டல் என்ற பொதுவான ஆதாரத்தின் மீதே இருக்கிறார்கள். பரிணாம வளர்ச்சியானது போரின் நிலைமையை மாற்றியமைத்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அதிகமான அமைதியான தோற்றத்துடன் உயிருக்கான இந்த போராட்டம், இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. தனது சொந்த தேவைகளுக்காக பிறருடைய உயிரையும் உடலையும் அபகரிப்பதுதான் - பெரும் முதலாளிவர்க்கம், அடிமைகளின் உரிமையாளர், நரமாமிச உண்ணிகள், மற்றும் நமது காலத்தின் முதலாளிகள் வரை மனிதரில் பெரும்பான்மையானவர்களின் நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.”

“பசிஎன்பது தான் மனுகுலத்தின் எதிரி. இந்த கொடூரமான, எதிரியை மனிதன் ஜெயங்கொள்ளாத வரைக்கும் விஞ்ஞானத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் அவனது துக்கத்தை அதிகப்படுத்தும் கருவியாக மட்டுமே இருக்கக்கூடும். இது வாழ்வின் மிக அத்தியாவசியத் தேவைகள் கூட அளிக்கப்படாதபோது, ஒரு மனிதனுக்கு வாழ்வின் ஆடம்பரங்களைக் கொடுப்பதைப்போல் இருக்கும். இது தான் இயற்கையின் நியதி, அதனுடைய சட்டங்களிலேயே மிகவும் கொடூரமானது. அது மனுக்குலத்தை தன்னைத்தானே சித்திரவதை செய்து அழித்துக்கொண்டு வாழ்வு என்று அழைக்கப்படும் அதிமேன்மையான நன்மை அல்லது தீமையானதை எந்த விலை கொடுத்தாகிலும் பாதுகாக்க கட்டாயப்படுத்துகிறது.

“மற்ற உயிர்கள் மனிதனின் ஜீவாதார உரிமையை சர்ச்சை செய்கிறது. அவன் சமுதாயங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் தன்னைத்தானே தற்காத்துக்கொள்ளுகிறான். அவனது தோல்விக்கான முதல் காரணமாகிய மாம்சீகமான பெலவீனத்துடன் தற்போது அவனது சமூக பெலவீனமும் சேர்ந்து கொண்டது. ஏழ்மை அல்லது

பசியினால் ஏற்படக்கூடிய சாவை அறவே நீக்கிவிடக்கூடிய ஒரு சமுதாய அமைப்பை திட்டமிடவும் அதை நிறுவவும், கூடிய அளவிற்கு நாகரீக வளர்ச்சியை அடைந்து விட்டோமோ? இதற்குண்டான பதிலைக் கொடுக்க பொருளாதார வல்லுனர்கள் தயங்கமாட்டார்கள். அவர்கள் மிகத் தைரியமாக எதிர்மறையில் தான் (இல்லை என்று) கூறுவர்.”

திரு.எம்.கிளமென்சு வின் பார்வையில் பசியை ஒழிப்பதும் வாழ்வுக்கான உரிமையை அங்கீகரிப்பதும் அரசாங்கம் மற்றும் சமூகத்தின் செல்வம் படைத்த அங்கத்தினர்களின் கடமை என்கிறார். உரிமை என்ற விஷயத்துக்காக மட்டுமே அன்றி தகுதியானதும் கூட என்பதால் இந்த துரதிருஷ்டவசம் மற்றும் இயலாமையை குறித்து சமுதாயம் அக்கரை கொள்ளவேண்டும். நாம் மறுபடியும் குறிப்பிடுவது:

“துரதிஷ்டசா-களைக் காப்பாற்றுவது என்பது செல்வந்தர்களின் கடமை அல்லவா? அடிமைத்தனம் இன்று இந்த சமுதாயத்தில் இருக்கும் போது ஒரு மனிதன் (பசியினால்) சாகும்போது, மற்றொருவன் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் பல கோடிகளை வைத்திருக்கும் பரிதாபமான காட்சி, உண்மையில் சகிக்க முடியாத ஒன்றாக மாறக்கூடிய நாள் ஒன்று வரும். பாமர மக்களின் கஷ்டங்கள் ஐரோப்பாவிலும் கூட எவ்விதத்திலும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சுதந்திர அமெரிக்காவில் இருப்பது போலவே, அட்லாண்டிக்கின் இந்த புறத்திலும் அதே அளவிற்கு மோசமானதாகவே, ஒவ்வொரு ஏழையின் துர்ப்பாக்கியம் இருக்கிறது.”

மேலே கூறப்பட்டிருப்பது ஒரு பிரெஞ்சு நாட்டவரின் கருத்து. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டைக்காட்டிலும் பிரான்சில் இந்த விஷயங்கள் மோசமானதாக இருக்கும் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கே தாராளமான வரியும் அதோடு கூட தாராளமான நன்கொடைகளும் இருக்கிறது - பட்டினியினால் மரணம் இல்லை - என்ற ஒரு காரணத்துக்காகவாவது நாம் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறோம். தேவைகள் - வெளிப்படையாய் தற்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக

இருக்கிறது. வாழ்வினை விரும்பத்தக்கதாக மாற்ற சந்தோஷம் அத்தியாவசியமாய் தேவைப்படுகிறது.

எம். கிளமென்சு தற்கால சமூக அமைப்பைப் பார்த்து அதன் தவறுகளை கண்டிக்கிறார். ஆனால் அதற்குரிய மிக பொருத்தமான தீர்வு ஒன்றை கொடுக்கவில்லை; ஆகவே இவரது புத்தகமானது மனதை உருக்குகிறதும் சர்ச்சைக்குரியதுமாய் இருக்கிறது. இது நமக்கும் பிறருக்கும் இன்றும் அதிகமான அதிருப்தியை ஏற்படுத்த மிகவும் போதுமானதாய் இருக்கிறது; எனவே நிவாரணத்துக்கான மருந்தை கொடுக்காத எந்த ஒரு புத்தகமோ அல்லது கட்டுரையோ, தத்துவமோ அல்லது நம்பிக்கையோ - எழுதப்படாமலேயே, வெளியிடப்படாமலேயே இருப்பது நலம். வேதமானது, சுகத்துக்கான மருந்தை கொடுப்பதோடு மட்டுமின்றி, உலகத்தின் பாவம், நோய், சுயநலம் ஆகியவற்றிற்கு மருந்தாகவும் இருக்கிறது. இது மாபெரும் மத்தியஸ்தரும், நல்ல வைத்தியரும், ஜீவனை கொடுக்கிறவருமானவருடைய கையி-ருக்கிறது, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். மேலும், இந்த குறிப்பிட்ட தொகுப்பானது இந்த பரலோக விளக்கங்களுக்கு நேராய் நமது கவனத்தை கவர பெருமுயற்சி செய்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் நோயின் தீவிரத்தையும், நிவாரணங்களின் நம்பிக்கையற்ற தன்மையையும் நாம் முன்வைக்கிறோம்.

அ அ